

ക്രിസ്തീയ

ക്രിസ്തീയ
(സിനിമാ)

രാജാക്കൻ

മേരു

ഗോർട്ട് റാപ്രസ്മാൻ

(1912-ൽ സാഹിത്യത്തിന്തീര്ണ ഫോബ്സ്സമാനം കിട്ടി)

രാനേല

[രാജകുമാർ സപ്പളകാവും]

പ്രാദേശിക യൂട്ടിക്കൾ

രമണൻ	1	8	0
ദേവഗീത	2	0	0
സ്വാദിക്കന്ന അസ്ഥിമംട	2	0	0
അപരാധികൾ	1	0	0
ഭാജപ്പുകൾ	1	0	0
ബാല്പുഞ്ചലി	1	8	0
രക്തപ്പുപ്പണികൾ	1	4	0
സക്ഷ്മീകരണി	1	4	0
ആകാശഗംഗ	1	0	0
വത്സവ	0	8	0
ആരംഭകൾ	0	8	0
മോറിനി	0	8	0
ചൗമന്തചല്ലിക	1	8	0
യവനിക	1	8	0
ശദവത	0	8	0
നിർവ്വതി	0	8	0
തിരോത്തമ	0	8	0
ദേവയാനി	0	8	0
മഞ്ഞക്കിളികൾ	1	0	0
കുഴ്ചിലമാല	1	4	0
മെഴുന്നാനാ	1	0	0
നിഡ്രാബന്ധണാശ്വാ	0	12	0
അസ്ഥിയുടെ സ്ഫുരി	0	12	0
പംചന പിണംച	2	0	0
ദിവ്യത്രിം	1	8	0

കലാക്രമി		0	12	0
അതിലകം		1	0	0
നവഭാവന		0	8	0
ചൂഡാമനി		1	0	0
മദിരോസ്വം		2	0	0
സ്പരംഗസുധ		2	0	0
ഇംഗ്ലീഷ്		1	2	0
മൺഡിണ		0	12	0
മാനീസപേരി		0	6	0
മയുമമംഡ		0	9	0
സ്ക്യൂൾഡ		0	15	0
ത്രിശ്രദ്ധാത്മകരി		1	0	0
നിരന്തരിച്ചു		1	4	0
അമൃതവീചി		0	12	0
സാഹിത്യചിന്തകരി (പ്രസംഗം)		1	0	0
കരടി	(നാടകം)	0	8	0
വിവാഹാലോചന		0	8	0
അനന്തരാജാനം		0	8	0
പെപ്പീസ്റ്റും മെലിസാദയും		1	8	0
മാനസാന്തരം		1	8	0
കളിത്തോഴി	(നോവൽ)	2	8	0
പ്രതികാരഭ്യർഥി		2	8	0
കമാരനമാലിക	(കമക്രി)	1	2	0
ഇംഗ്ലീഷി റാഡിവൻപിള്ളയുടെ ഏല്ലാ തൃതികളിം				
കൈ വാളിപ്പത്തിൽ		5	0	0

=====

ഹരണലെ

(ഇക്കമന്സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു സ്പജ്ഞാതമകനംകീയകാവ്യം)

പാത്രങ്ങൾ

ഹരണലെ.

ഡോക്ടർവാദി— (ഉത്തരഭാഗങ്ങളിൽ അപരിചിതൻ)

— ഒരു പാളിക്കൂട്ടത്തിലെ അജുഖപകർ

സിസ്ത് മാത്രം— ഒരു കെങ്കുവസാരംസവിനി.

തൃഥാപ്പ്

ബാറററ (ബാധ്യവിത്)

പൈഷ്‌കെ

ഹരാൻകെ

പിച്ചകാരുടെ ഒരു താവളത്തിലെ
(യർമ്മംഡാല) അംഗവാംസികൾ

സീഡീർ— ഒരു മരംവെട്ടക്കാരൻ.

ബൈക്കർ— ഒരു ഗൃഹാധാരിപതി (മഴിമേരുക്ക്)

പ്ലിയ്‌റൈ— ഒരു ഫോട്ടീസ്റ്റുഡിയോമാർ.

ഡോക്ടർ. വാച്‌ലേർ.

ഹരണലെ ജ്പരവിസ്ത്രമഖോഡയായി കിടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മഹായാത്രങ്ങൾ:

ഹരണലെയുടെ പിതാവെന്ന് ഉണ്ടിക്കൊള്ളുകുന്ന മംറോൺ (കൈ ക്ലൂഡിംഗ്)

മഹാവേദയുടെ മരിച്ചപോയ മാതാവിന്റെ ശ്രദ്ധം.

ഇതണ്ടെ വണ്ണമുള്ള ഒരു വലിയ ദേവത.

ജ്യോതിർക്കൂദയികളും മുന്നും ദേവതമാർ.

കെന്തുവാംസാരംസവിനിയായ കന്ധക.

അപരിചിതൻ

ഡോക്ടർവാദിന്റെ ശിശ്രൂഷാർ.

പൈഷ്‌കെ.

ഹരാൻകെയും മറ്റു പിച്ചകാരം.

സീഡീർ.

ഗംമത്തിലെ ഒരു ഡോക്ടർ.

ഇവേസ്ത്രധാരികളായ ദേവതകൾ—വല്ലതും, ചെറുതും.

അനന്തരാഹികൾ.

സ്രൂപികൾ, ദുർഘായവർ.

രാനേല

(രൈ ഇമ്മൻ സപ്താകാവ്യം)

മുലഗ്രന്ഥകാരന്ന്:

ഗൗരാർട്ട് ഹാപ്പറ്റ്‌മാൻ.

പരിഭ്രാഷ്ടകന്ന്:

ചന്ദ്രനുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.
ഇടപ്പെട്ടി.

നാഷ്ടനാർ ബുക്ക്‌സ്റ്റാർ

കളരിക്കൻ ഐസാർ, ഓഫീസ്

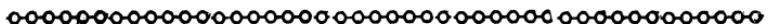
Translated in Chingom, 1115

First Impression,

in Mithunam, 1124

(1000 copies)

}

All rights reserved by

MRS. SREE DEVI CHANGAMPUZHA.

“Sree Devi Mandiram”

EDAPPALLY.

(N. Travancore)

Price:
**Rupee One and
Annas Eight.**

PRINTED AT
THE ARUNODÄYAM PRESS
WADAKANCHERY

(രംഗം:— പച്ചത്തുപ്പിഡിന്തുള്ളി ഒരു ശ്രദ്ധക്കാരിലെ ധർമ്മാലയത്തിൽ ഒരു മുറി, നഗരമാധ്യ ഭേദത്തിനും, പുറകിലായി നട്ടെങ്ങാൽ വാതിൽ. ഈ വാതിപ്പിന്റെ ഇടത്തുംബന്നത്തായി ഒരു കൊച്ചു ഇനമുണ്ട്. ഇനവിന്റെ മുടിയിൽ ഒരു ഷിംഗ്ഗിച്ചു മേഖലയും വൈജ്ഞാം. മേഖലയും സമീപം, വാമഭാഗത്തു്, ഒരിയപ്പു ചു കുള്ളു. വാതിപ്പിന്റെ വച്ചതുവശത്തു വൈക്കോൽക്കിട ക്കയോട്ടക്കുടിയ ഒരു മഞ്ചപ്പുലക്കയും, ഏതാനം കുറിപ്പുറിഞ്ഞ പുത്തുമുള്ളി?.

ഡിസംബർ മാസത്തിലെ ഒക്ടോബർ റാഡിയോ ഒന്നായിരുന്നു.

അമരാങ്കുട്ടത്തു് ഒരു കട്ടിക്കൊഴുപ്പൻ മെഴുതിരിയുടെ വെളിച്ച തതിൽ ഒരു പ്രാർഥനാഗിത്രനമം വായിച്ചുകൊണ്ടു, അതി ചെ ഒരു പ്രാർത്ഥന ഉറക്കെ പാടിക്കൊണ്ടും, ദരിദ്രയും ഇരാജ അജരിതയുമായ ഒരു പുഖ്യ—തുമ്പിപ്പു— ഇരിക്കുന്നു.

‘വച്ചതു്’, ‘ഇടതു്’, ഇതുംബി റംഗാനിശ്ചേണ്ടും നൃഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുള്ളു’ നടക്കുന്ന നീംവായെ ആസ്തുമാനിയുണ്ടു്.)

തുംബപ്പു

(രീമിലവും തക്കാളുമായ ഒരു സ്വർത്തിൽ പാടുന്നു.)

..വന്നിട്ടേ എന്നു പറന്നു നിന്നു എത്തിലേ—
യേജുംനാത്തുകാടുകു, യേജുംദേവ!
അംഗീരത്തിന്റെ കല്ലോലമാലകൾ.....”

ഹന്തേല

(ചുത്തണ്ണ തലമടക്കിയെടുക്കുന്നതിലൂപ്പിം, സാധാരണനായായി ‘ബാറ രോ’ എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്നവും, ഏതൊട്ട് ഭസ്തു തു വയസ്സു മായാംചെന്ന ഒരു ചുദ്രപ്പുതകാരിയുമായ ശമയും ദു എന്ന ശ്രീ പ്രഭവരിക്കുന്നു. ഒരു കന്നത വസ്തും അവളുടെ ശിംഗ്യും ചുറം ചുറം ചുറിയിട്ടുണ്ട്. കുക്കണ്ണിര അവൾ ഒരു പൊതിക്കെട്ട് വാരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന കഠിനത്തും അ ഫുക നിറങ്ങത്തുമാണ് അവളുടെ വസ്തും)

ഒ മഹരി

(അവളുടെ വിരലുകളിൽനിന്നും ഉള്ളതിനുണ്ട്)

എൻ്റെ ഒരുപാതന്ത്രംമാനേ, തങ്ങളിൽ അലിവുണ്ടാക്കുണ്ടോ! രസികൻ കാലാവസ്ഥ തന്നുപോലും മുപ്പുംശത്തു!

(തന്റെ കൈവഞ്ഞുള്ള ഓണിയാം മേഖലപ്പാതകിട്ടും, കീറിപ്പുറിഞ്ഞ പഴങ്ങുവൻ ഷുട്ട്‌സൂകർഷ്ണകളിൽ പുതഞ്ഞുപോയ പാടങ്ങളിൽ, ഓരോന്നിലും മാറിമാറി ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് അംഗൾ കൈവിരലുകളിൽ തുടരെതുടരെ ഉള്ളൂസ്.)

മുഖ്യമായ ഒരു നശിച്ച കാരഡം തന്നുപോലും ഔദായിട്ടും പെയ്തതായി. കാലം പെയ്തതും!

മുരുപ്പ്

ആട്ടേ, എന്തോന്നും നിന്റെ പൊതിക്കെട്ടിൽ?

ഒ മഹരി

(വേദനനിമിത്തം വിക്രമായിപ്പുല്ലിക്കില്ലെന്നും തെരഞ്ഞുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇരിസുചുട്ടുപ്പിനരികെ ഒരു ബേജിഡേപ്പി അനും അവളുടെ ഷുട്ട്‌സൂചിച്ചുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.)

എൻ്റെ കർത്താവേ, എൻ്റെ കാലമുമലെ വെരലെ കൈ നീറുന്നു!

മഹാനലൈ

തുംബേ

(ഹരിരെറയുടെ ഭാഗാധാരാ അഴിക്കുന്നു. ദരപ്പശയ്യും, ഒരു പൊതി “ചിക്കേറി”, ഒരു പൊതി കംപ്പി, ഏതൊന്നും ജോടി കാലുറകൾ മുതലായവ അതിനാള്ളിൽ കഡാപ്പുട്ടുന്നു.)

**എനിക്കായിട്ടപ്പും നന്മില്ലോടീ നിന്റെ പ്രാണിക്കു
ടില്ലോ?**

ഹരിരെ

(അതല്ലം, അവർ ബുട്ട്‌സുകളിൽ പണിത്തിരക്കേണ്ടതുടർന്നിരിക്കുന്നതു തുംബേയെ അഭ്യിക്കുന്നില്ല. പെട്ടെന്നു ഭാഗാധാരാ തട്ടിപ്പറിച്ചു് അതിനാള്ളിലെ സാധനങ്ങളില്ലോം അവർ പെ രക്കിയെടുക്കുന്നു.)

തുംബേ!

(ഹരിരെറയുടെ പാദങ്ങളിൽ ഒന്നു നശമാണ്. അവർ ത നെറ്റി സാമാന്യങ്ങളില്ലോം അടക്കിക്കുട്ടി മഞ്ചപ്പുലകയിലേയേം ചുത്തുകുണ്ടാപോകുന്നു.)

**എൻ്റെ സ്ഥാനോക്കു നിങ്ങളുവടെ പാട്ടിനു വെ
യുടുക്കിര നല്ലതു കൈട്ടും! തൊന്ത്രവിന്തുതിരിഞ്ഞു് എൻ്റെയുള്ളി
ലൊരുളുള്ളുക്കു കുതന്ന് കുട്ടിട്ടിക്കണ്ണമട്ടു് തോന്ന് പാട്ട
പെട്ടതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ട്രാന്നാനോ നിങ്ങളെ വിഹാരം,
ഓ? എന്തു്?**

തുംബേ

**ഹാ! എടീ പൊരുന്തതീ, എന്തോന്നിനാടീ നീയതി
നിതു. കൈകനു വെപ്പുലുപ്പുമയും മുട്ടണു്?**

(അവർ എഴുന്നേള്ളുന്നു; പ്രായമ്പര്യത്തിൽ അടയുള്ളുന്നു; എന്നിട്ട് സുക്ഷുതായാടും അവളുടെ വല്ലുംകൊണ്ടു് അതു തുടങ്ങുന്നു.)

ഹന്തലെ

നി തെന്തിനേതടിക്കാണദിനാക്കാൻ തൊമ്മാൻറ
എനിക്ക് ദേശാദ വേണ്ട!

ഹരഹര

(അവളുടെ മതക വിരിപ്പിനു കീഴിൽ ഒഴിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട്)

തെന്തിക്കാണദിനാതെന്നോ? നമ്മളിക്കൂട്ടതല്ലു് തെന്തിനേതരംഗത്തക്കാണാളാരാ നമ്മളു് രണ്ടാദ്യപരിലേവനു് എനിക്കപ്പുണ്ണനിഞ്ഞാക്കാളിയാണ്.—ആരാ, പറയിം, നിങ്ങളോ തൊന്നോ? ഇത്തരോ കാലം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെപ്പോരെ മരാനം നിങ്ങളു് ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളിം, ഒരു ചെറുപ്പക്കാരിപ്പുണ്ണനോട്ടപ്പോരം!

ഉച്ചപ്പ്

നീയത്രം പറഞ്ഞതു കെടുന്ന വെള്ളാകാതെ! നി നി സ്ത്രീ പെഴുപ്പു് കഴിച്ച ശ്രദ്ധപ്പക്കാണ എങ്ങന്നുണ്ടുണ്ടു തുടങ്ങുക്കുക്കുക്കാണ അറിയാടി, അറിയാം. പഞ്ചലൈ വികാരുചും നിന്നോട് ബെട്ടിവിളിച്ച പറഞ്ഞത്തല്ലോ എന്നൊന്നാണ അദ്ദേഹത്തിനു നിന്നെന്നുക്കണ്ണോ. അതേ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്താം. തൊൻ എൻ്റെ ചെറുപ്പക്കാലത്തു നിന്നെന്നുപോലെ തെരുവുനിജായി തെന്തിനീതിനീതിക്കൊന്തു ല്ലോ. തൊൻ നല്ല മാനോം മന്ത്രാദ്ധ്യായി പൊരുത്താട്ടാണെങ്കിലും!

ഹരഹര

അതായ്ക്കിരിക്കും നിങ്ങൾക്കു ജീലിലേയ്ക്ക് പിടിച്ചുണ്ടാക്കാം
അപാരയ.

തുംബു

അങ്ങും, എന്നും സുന്ദരിക്കുത്തമേ, നീവെവലുതി പ്ലുടാണ്ടിരി; വള്ളുപ്പ് താമസാന്തസ്യ, നീമവടക ചെന്ന പററിക്കൊള്ളും. ഒരു പോലീസിൽക്കുത്ത ഞാനോടു കണ്ണു നീ കണ്ണുത്തിക്കൊട്ടു, അങ്ഗും മതി. അതുവരെ നീയോ നാശിച്ചിരി. നിന്നെപ്പറ്റി നേരംണ്ട കുട്ടം സജ്ജതി അ ഭേദത്താട്ട പറയാനൊന്നില്ല; കാണാം, നീ നോക്കിക്കൊട്ടി, നോക്കിക്കൊ!

രഹഗറ

ഓ, കെടുന്ന ചെലവുംണ്ടിരുന്നാട്ട! നിങ്ങൾ പോലീസിൽക്കുത്തഥാരു്—അവമ്മാരാക്കു ചുല്ലു എനിക്കു്, ചുല്ലു്! അവരിങ്ങാക്കുന്ന വരട്ടു, ഞാൻ കാണിച്ചതരാം, നിങ്ങളെ കടക്കിലുക്കാൻ വല്ലതും എനിക്കും പായാനും ണാഡോന്നാം.

തുംബു

എന്നക്കിഴു ധാതൊയ വസ്തിം കാണുത്തിപ്പേട്ടി നേനക്കു പറയാൻ, കാണുത്തിപ്പി.

രഹഗറ

ഓചോ, കാണുത്തിപ്പി, അപ്പേ? എനിക്കൊന്നാം പറയാൻ കാണുത്തിപ്പി അഃപ്പേ? ആ ചോദ്യക്കും ഒന്നു കൊച്ചു തമാഞ്ഞു മേലുകുപ്പു് ആരാ കട്ടുക്കും ഞാണ്ട പോംനാ, ഒപ്പേ?

(രഹഗറയുടെ നേർഖി കാഞ്ചിച്ച തുഫുവാനീനാപ്പാലെ തുംബു ഒയ ഓവം കരണിക്കുന്ന)

ഹന്തേല

അതിനായിരിക്കും മാനോം മന്ത്രാല്പാഖ ചോദ തിന്നു നിങ്ങൾ പേരിട്ടുക്കണം, അല്ലോ? ഫേഡ്, കാണാത്തില്ലെ, നിങ്ങളെല്ല അപകടത്തിലാക്കണം എന്നും നിങ്ങൾ പേരിക്കാണ്ടതില്ല—ഒറ്റു ഫേ!

തുംപു

ദേശ്, ഉഞ്ചം, പരാട്ടീ, പറ! മൊറജ്ജു പറ! എങ്കിൽ സേലിയായാലും നിന്നൊപ്പും ലഭ്യമാക്കുന്ന വഹിക്കാരട കുളിന്മാർ ഒരു ചുമ്പാവിന്റെ തരിപ്പോലും താനെന്തുക്കണ്ണില്ലെട്ടീ, എടുക്കണ്ണില്ല.

ചെരേറ

ഇപ്പു. നിങ്ങൾക്ക് എടുക്കാനൊക്കുല്ല.

(തുന്നകിടക്കുന്ന വാതിൽക്കലായി പ്രേഷ്ടുകെ, എൻ്റെകു എന്നിവർ അവിശ്വാസിക്കുന്നു; ഉഴുഡിയിട്ടുപായുന്ന കാററടിച്ചു അവർ ആ വാതിപ്പിനുപോയുള്ള ഗരിക്ക മദ്ധ്യതാനും.)

പ്രേഷ്ടുകെ—അണ്ണമംച എന്ന ദോഗ്രിയുള്ള, റിത്രസപാലാവനായ ഒരു ഘുഖ്യൻ; കീറിപ്പുറിഞ്ഞ വന്നു—അയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

എൻ്റെകു—‘ചുക്കിനും ചുമ്പാവിനും കൊള്ളിയതും’ വെഡമെരാം സന്ന്—അയാൾ ദാരോ ചുല്ലിയും ചുല്ലുന്നു. അവർ, അവരുടെ ചട്ടത്തുപ്പികളിൽനിന്നും, തുണികളിൽനിന്നും മണ്ണു കടക്കുകയുന്നതുണ്ടി കാണാമ്പുട്ടുന്നു. ദാരോയ്ക്കു എം ദാരോ ഓണിഡാ വാർക്കുന്നുണ്ട്)

പ്രേഷ്ടുകെ

കത്രാവേ, എന്തൊരു കാററടിയാ! അട്ടത്തെനാക്കി ലും ഒരു രാത്രി, താനോക്കിക്കേണ്ടുപാ, നമ്മടിപ്പുഴയുംവിക്ക ശിനിപ്പുര തരിതരിപ്പുനായിത്തമന്റുപോവത്തിലേപ്പാനും!

പാനേലവ്

(പുതിയ ആഗത്യാർ ക്ലീൻപ്പുട്ട് നിമിഷത്തിൽ, ഹരററ തിച്ചക്കത്തോടെ തന്റെ ഡാബ്യൂ വിരിപ്പിനടക്കിയിൽക്കിണ വലിച്ചെടുത്തു ദരങ്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അത് മനസ്സുതട ദ സിൽക്കടി മുറുത്തുള്ളൂ, അവിടെനിന്നും ഒരു കോഡണിയു എ മുകളിപ്പെയ്യും, വെള്ളം പിടിച്ചോടിക്കയറിപ്പും.അന്ന്)

പ്രൗഢ്യ് കെ

(ഹരററയെ ഘറകെ വിളിച്ചുകൊണ്ട്)

മെയ്! ഒ, പിന്നൊയ്! നീ വല്ലു തിച്ചക്കത്തിലുണ്ടോ! എന്തിനാ നീയിങ്ങേനെ മരണവരഞ്ഞുമാം കാണിച്ചോ ടിപ്പോണേ? തൈജിള്ള് നിന്നൊ ഒന്നും ഉപദ്രവിക്കത്തില്ല, തെ അളള്ള്!—ഉംഭോ, നമ്മെല്ലാതലും ഉപദ്രവിക്കോം, മാൻകെ?

തുംബു

(ചുട്ടുപ്പിനുസമീപം ഒരു കരിച്ചട്ടിയിൽ തിട്ടക്കമായി പണി ചെയ്തതുകൊണ്ട്)

ഓ, അവക്ക തലാഡ്യു നല്ല ലക്ഷില്ല...അവക്കെട വി ചാരം നിജങ്ങളുവക്കെട ഫ്രാണ്ടുക്കെട്ടോന്നു!

പ്രൗഢ്യ് കെ

(പ്രജവാഹിനിനും)

കത്താവു നാമ്മകാക്കെട! തൈപ്പെല്ലുക്കിരുവക്കെട വിച്ചാരം കൊരോക്കട്ടുപോയി കെട്ടാ, കട്ടുപോയി. പിന്നൊ—എന്താഡ്യു തുംബു? സുകം തന്നാഡ്യു?—നന്നനി രണ്ടു കത്താവേ, എന്തൊരു കാലാവസ്ഥ!—ഒഹാ, തൊന്ത് കാലുതെററി നെല്ലത്രു മറിഞ്ഞതുങ്കൻ കെട്ടാ!

(മേഖലയിൽക്കിവെയ്യു തൊന്തിനൊന്തിനെയ്യുന്നു, അധികം ആശാശാ താഴീയിടിട്ടു, തുംബുപ്പെയ്യുടെ നേർജ്ജം നുഠിൽക്കുന്ന തല പത്രക്കു നോട്ടുന്നു. കഷ്ടിംഗാക്കൊണ്ടു കിതയ്ക്കുകയും ചുമ

ഹന്തേല

ജൂട്ടുകയും, സപയും ചുട്ടപിടിക്കാൻ മുള്ളമിക്കകയും ചെയ്യുന്നു. അതു അവസരത്തിൽ എന്നെങ്കെ പ്രവേശിച്ചു്, അധികാരം മാറ്റാൻ പ്രു് വാദിപ്പിയേക്ക് ചാരിവച്ചിട്ടു്, അടപ്പിൽ ധിനകെട്ടത്തിട്ടു് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തന്ത്രജ്ഞത്വം ‘കിട്ടകിട’ വിറിയ്ക്കുന്നു)

തുംബു

എവിട്ടുറന്നു താൻ?
ദ്യുഷ്ഠിക്കെ

(വികിനിക്കാണ്ടു്)

മഹവട്ടാ—മഹവിട്ടുറന്നുണ്ടെന്നും താൻ? ഒരുണ്ടു
ങ്ങ വഴി, ഒരുണ്ടു നു വഴി. കിന്നറംപോരാറ്റത്തും.

തുംബു

വദ്ദീവാം തിരെപ്പുക്കാണാണുണ്ടോ?

ദ്യുഷ്ഠിക്കെ

ഉണ്ണം!—പെരുത്തു—പെരുത്തു സമാനങ്ങളു്, വികാ
രംചും എന്നിക്കീ—അരു—അരഞ്ഞ—അരഞ്ഞ ‘പെനിഗർ’
മട്ടു്—മനൻ;—പിന്നു അങ്ങാ സത്തതിലവർ—എന്നിക്കൈ
—അവരെന്നിക്കൈ—രു—ങ്ങ—ങ്ങ പാത്രം സ്ഥാപ്തം—മനൻ.

തുംബു

എന്നാതിങ്ങേതാ—താൻ അനുഭവത്തുടക്കാണോ.

(ഓംസ്യത്തിൽനിന്നും നു പാത്രം വെള്ളിക്കെട്ടുകയും, അതു
മേഖലയ്ക്കുവെച്ചിട്ടു്, കറിച്ചട്ടിയില്ലാത്തു് ഇക്കുകയും ചെ
യ്യുന്നു)

ദ്യുഷ്ഠിക്കെ

താൻ—താൻ—മരുഭൂമി സാഭ്യനാംകൂടി കൈ—
കൊണ്ടുണ്ടുണ്ടിവതു—എറച്ചിക്കരി. അതാ കശാപ്പുകും
രനാ എന്നിക്കൈ തന്നു—ദോഡം, അതെ, കശാപ്പുകാരൻ.

തുംബ്ര

പണ്ണാനിയേ?

ചുപ്പുക്ക്

ഓ, പണം—അതിനാ കൊച്ചുപ്പാനമല്ലാ. ഇന്നാ
പിടിച്ചുട!

തുംബ്ര

ഇങ്ങു താ. തോൻ തുക്കിച്ചുംബാം, തനിക്കഡവണ്ണി.

ഹരററ

(വിജകം പ്രവാഗിക്കനം)

എഞ്ചോ കെഴിച്ച പൊള്ളുച്ചാരേ, എറേതാനീനാദോ താ
നതവക്കുട കൂളിക്കാട്ടക്കണ്ണ?

തുംബ്ര

നീ പോകി, നിൻ്റു ജോലി വച്ചുണ്ടാക്കി നോ
ക്കുടി.

ഹാൻകെ

നീ ചെഷ്ടമിക്കാതിരി. അയളുവുടുടക്ക സൊന്താ—
അനുമതതക്കുക്കാടാ!

ഹരററ

ചുന്നു പുന്നപ്പാളമാരേ!!...

ഹാൻകെ

അസ്ത്രം പിന്ന നൃയമല്ലിഭോട്ടി, ‘ലൊട്ടലൊട്ടക്ക’
വഞ്ചിയാം അയളു വല്ലുച്ചിം അവക്ക കൊണ്ടനാ കൊട്ടക്ക
ണ്ണോ—എന്താടി, അതല്ലിയോ അതിന്നു നൃയം?

ചുപ്പുക്കെ

(വികിക്കുന്നു)

വരേന്നലെ

താൻ—മാനേ, താൻ—മനിക്ക വഹതിരിവിപ്പുടോ—വഹതിരിവു്. മാനയു പു—ഫടിക്കണം. പു—പു—ഹാവം പിടിച്ച ഒരു—കെ—വൈളവനെ, എന്തിന്തുവാ ഇട്ട....കു...കു...കു വളിപ്പിക്കണോ?

മഹരറ

(മുപ്പുഷ്ഠം എക്കരയ പരിശാരസംഭവത്തിൽ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു)

താൻ—മാനേ, താൻ—മനിക്ക വഹതിരിവിപ്പുടോ—വഹതിരിവു്. പു—പു—ഹാവംപിടിച്ച ഏകളുവനെ എന്തിനുവാ ഇട്ട—കു—കു—കുവളിപ്പിക്കണോ? എന്തോ പ്രൂഷ്ഠേ, തനിക്ക വല്ലൂതു വെരുകേരിക്കുടീട്ടുണ്ടോ. ഈ നി തനിക്ക വാലും ഇംഗ്രേജിനും തോന്തനില്ല....തന്റെ 'പീടകീറ'ന്തിപ്പോയി!

മുപ്പുഷ്ഠക

(അവബൈ ഒരു വടിയേണ്ണി ദീഡണിമുപ്പുട്ടത്തിക്കുംണ്ടു)

നീ—നീ—ഹിവടനു് കു—കു—കുവടനുപൊരുക്കാ നല്ലതു്.

മഹരറ

താനെന്നു ഇവിടെന്നുണ്ടാക്കിവിടുന്ന എന്തിക്കൊ നു കണ്ണാക്കാഉള്ളാൻനു.

മുപ്പുഷ്ഠക

കു—കു—വടനുപോടി പൊറത്തു്! കു—കു—വേ കീഴേണ്ടു്?

ഇരിപ്പ

അവസ്ഥ തലയ്ക്കിട്ടുന്ന പെടച്ചുട്ടു. അതവക്ക നന്നായിരിക്കം.

ഹരണലൈ

പ്രസ്തുതകൾ

ഉംഡം! എറഞ്ഞ പ്—പ്—ഹോറത്തു!

ഹാൻകൾ

ഓ, കളിച്ചേടാ, കളിയ്ക്കു! അവളുവള്ളടക പാട്ടനോ
കീഴ്പ്പാട്ട!

(പ്രസ്തുതകൾക്കും അവരുടെ രക്ഷിക്കവാൻവാൻഡി നാൻ
കെ എറംതിരിഞ്ഞുനിന്ന തങ്ങാർക്കി ടാറററ അധിക്കട
മാറ്റപ്പിൽ ഒരു തദ്ദൃതപ്പുകയും അതിനുണ്ടാവല്ലതും കരിക്ക
ക്കാൻ ഉള്ളമിക്കയും ചെയ്യും. മുരിപ്പു മുരുക്കണ്ണ ചിരിച്ച
മറിയുന്ന)

ഹാൻകൾ

ഇതുകെടനാ ചിരിക്കാനോം തൊനിവിടെ വലേർ
വഹക്കബന്ധിപ്പു.

തുംപ്പു

(അംപ്പാഴു ചിരിച്ചുകൊണ്ട്)

അയള്ക്ക് വദ്ധേയാനാം കാണാനില്ലെന്നേയും, ചിരിക്കാൻ!

പ്രസ്തുതകൾ

ഓ, കത്താവേ, കനവളടക നേക്കി നോക്കുാട്ട!

തുംപ്പു

താൻ തരൻറെ തഭേയ്യാ, മാറാപ്പുാ, ഏറാനാനാവെച്ചു
ഇക്കിച്ചുവെച്ചുംപാ; എന്നാതുനിക്കേതനേ കൊള്ളിം.
അംല്ലുക്കി എന്നോലും കാണാണെല്ലപോവും, അതീനും.

ഹാൻകൾ

(തിരിയുന്ന. തന്നെ കളിപ്പിച്ചതംയിപ്പാണുന്ന)

ചുമ്മുട്ടീ, അതുമ്മുട്ടീ, അതുയുജ്ജ നേനക്ക ചൊരും
ശോട്ടീ, അദകൊലപ്പിരാശേ!

(ഓററിന്റെ പുറകെ ഇരുച്ചുപായുന്ന)

ഹന്തേല

ക്കാൻ വല്ലച്ചാതീനിന്റെത്താനൊത്തിക്കോട്ടു!

(ഹന്തിന്റെ പുരക മാർക്ക കോവണി കയറി മുകളിലെ
യേംഗന അവസരത്തിൽ കാൽ ചുവട്ടകളിട ശൈം. അമ
അപ്പേട ആകുന്നതും)

പ്രൗഢ് കെ

ബജല ഫോഷ്! ബജല ഫോഷ്! ബജല ഫോഷ്! നല്ല
പ്—എത്തൃപ്പാളി ഒരു ചൊണ്ടുക്കുപ്പാ അവളു്,—പ്—
പ്—ചൊണ്ടുക്കുട്ടി!

(അധികാരി ചിരിക്കുന്നു)

(അധികാരി ചിരിച്ചിൽ തുംപു അട്ടച്ചങ്ങൾ; ഒരു വാതിൽ
പെരുന്ന തുരകകയും അടകകയും ചെയ്യിക്കുന്ന ശൈം
കെണ്ടു ആ ചിരിക്ക തക്കസും നേരിട്ടും)

പ്രൗഢ് കെ

എ—എ—മഹനാർത്ഥ അതു്?

(വെളിയിൽ ഉണ്ടിയിട്ടുപായുന്ന കാറിന്റെ, ഇരവം. മ
ഞ്ഞു് അന്തംചുലുകളിൽ അതാതടടിക്കുന്നു. അതിനശേഷം
ഒരു നിമിഷനേരതെയു് എല്ലാം ശാന്തം.

ശേഖരാഡ്യ—ചുപ്പത്തിരണ്ട് വയല്ലു ആയിരിക്കി, കരിങ്ങു മിശ്രയാട്ട
ആടിയ, ഒരു മനസ്സും—ഉള്ളേം പതിനൂലു വയല്ലു ആയം
വരുന്ന ഹന്തേല മാറേണ്ട് എന്ന പെൺകിടംവിനേയും വ
ഹിച്ചുകൊണ്ടു ആദിവശിക്കുന്നുണ്ട്. കട്ടി വിമലിവിമലിക്കരയുണ്ട്.
പള്ളിച്ചുടം വാലുംതടക ഇരുതാഴുകളിലും അവളുടെ
ടു അങ്ങനെവുന്നുമായ നീങ്ക തച്ചുടടി ഉച്ചങ്ങന്താഴുകിക്കിടക്കു
നു; അഡാക്കുടെ കണ്ണുരത്നാട്ട ചേത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട് അ
വള്ളടെ മുഖം; അവളുടെ കൈകൾ നെടുനീളത്തിൽ മംടിന്ത
കുന്നു കീഴുംട്ടു തുണ്ടിക്കിടക്കുന്നു. അവർ ധരിച്ചിട്ടുള്ള പഴത്തു
നീകൾ കൂട്ടിച്ചുമാറുമെ അവളുടെ നഗരതയെ മറച്ചിട്ടുള്ളു.

ഹത്തേ ല

ഗോക്ക്'വാരംഡ' പ്രൈഡ് കുറയും, തുംപ്രൈഡും കണ്ണഭാവമെ നടിക്കുന്നി നില്ല; അയാൾ അവക്കു അനന്തരാതെ അർത്തദയാടെ അക്ക തുകാഞ്ചിവന്നു, വദ്ധവശത്തു ചുമരിനാൻികയുള്ള കട്ടി പിൽ മെല്ലക്കീടത്തുനാ.

അയാഴ്ദെ പുരകെ, ഒരു കുളിൽ ഒരു വിളക്കമായി, ഒരു മരം വെട്ടുകാരനായ സീഡെൽ എത്തുനാ; കരിക്കവാഴം, ഒരു കേടംപിയും, ഒരു പഴത്തുണിക്കുട്ടാൻടുടി അയാൾ വഹി ക്കുന്നുണ്ട്. അയാൾ തചയിൽ പുത്തികെട്ടി ഒരു പഴങ്ങൾ ച കിരുന്നപ്പിയരിച്ചിരിക്കുന്നു)

പ്രൈഡ് കെ

(പുതുതായി വന്നവരുടെ നേർക്ക് ഭോഷഭാവത്തിൽ തുറിച്ച നോ ക്കിക്കുന്നു്)

ഹ്—ഹേയ്, ഹേയ്, ഹേയ്, ഹൈ—ഹൈന്താ സം ഗതി?

ഗോക്ക്'വാരംഡ'

(അയാഴ്ദെ മേലുചുപ്പാ എത്താനം കയ്ക്കിപ്പുതപ്പുകളും എടത്തു മനേബേദ്യുടെ മേൽ നിവർത്തിയിട്ടുകൊണ്ട്)

ചുട്ടിള മുഴ്ചിക്കുറി, സീഡെൽ! വേഗം!

സീഡെൽ

(തുംപ്രൈഡും)

ഒന്നം ചെച്ചാജോ ബിംബംപോലവുടെ മിച്ചിച്ചുക്ക നെ നിക്കാതെ! കൊറെ മുഴുപ്പുട്ടത്താനു മുട്ടാക്കേ! ഉംം, വേഗാട്ട്, വേഗം!

തുംപ്പു

ഉം, എത്തുപററി പെണ്ണിനു്?

സീഡെൽ

കിന്നാരംപറങ്കതു നിക്കാഭാനം എന്നിട്ടു നേരോളു.

(തുംപ്രൈഡാനിച്ച പോകുന്നു)

ಹಾಡೆಲೆ

ಗೊಟ್ಟುವಾರಿಯಾ

(ಹಾಡೆಲೆಯ ಸಾಂಪರ್ಗಿಸ್ತುಕಿಂಗ್ ಅಮಿಶ್ರಕಂಣ್ಟ್)

ಒ, ಒ, ನೀ ಪೋಡಿಕೆಣಳ. ತಜಾರ್ಲಂ ಎಂಜ್ಲಿಪ್ಪತ್ತಿತ್ತ
ನಿಗಡಿ ಸುವರ್ಮಾಹಿತರಾಂ.

ಹಾಡೆಲೆ

(ಅವಳಿದ ಪಳ್ಳುಕರು ಕಿಟಕಿಟ್ಟಿಷ್ಟುಕೆಂಡ್ಟ್)

ಎಗಿಸಿ ಪೋಡ್ರಾವಣ್ಣ! ಎಗಿಸಿ ಪೋಡ್ರಾವಣ್ಣ!

ಗೊಟ್ಟುವಾರಿಯಾ

ಗಣಂ ಪೋಡಿಕೆಣಳ!....ನಿಗಡಿ ತಪಡಿವಾಡುಂ ವರಾನ್
ತಜಾರ್ಲಂ ಸಮರ್ಥಿಕಿಲ್ಲ.

ಹಾಡೆಲೆ

ಅರಥ್ವಾಗಾರ್ಲ್, ಅರಣ್ಯಾ ಅರಥ್ವಾಂ!

ಗೊಟ್ಟುವಾರಿಯಾ

ಹ್ಲಿಂದು ತಹಂ, ಅರಣ್ಯಾವಿರೆ ಹ್ಲಿಂದು.

ಹಾಡೆಲೆ

ಅರಥ್ವಾಗನ ಎಗಿಸಿ ಪೋಡಿಯಾ. ಅರಣ್ಯಾ, ಅರಥ್ವಾಗನ
ಆಗಂಂ ವಾಗಣಿಲೋ!

ಗೊಟ್ಟುವಾರಿಯಾ

ಸ್ಯಾಹ್! ಸ್ಯಾಹ್! ಅರಣ್ಯಾರು ವರಿಲ್ಲ.

(ಹೆಚ್ಚಿನಿಂಥ ಪ್ರತಾರಿಯಿಲ್ಲಿತ್ತಿ ಕಂಪಿರೆಯಂತ್ರಕರು ಹೆಚ್ಚಿನ
ಪ್ರಭಾವ. ಹೆಗಳಿಗ ಕಾಣಿತ ತರಂಹೆಂಬುಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯಾಗಿನಿಂದ್ದಿ
ರಂಧ್ರಾಂತ್ರ ವಾಗಣಂ)

ಹಾಡೆಲೆ

(ಹಾಡೆಲೆಯ ಉಯಂತಿಪ್ಪಿಡಿಷ್ಟುಕೆಂಡ್ಟ್)

ಹ್ಲಿಂದು ಕಿಂಗ ಗೋಕೃಂಪಾಟ್, ಎಗಿಂದು ಹಾನ್‌ಕೆಣ್ಣ್ ಕೀಟ್‌
ಕ್ರಿಂತಿಗಾರ್ಲ್!

മഹാനഭവ

(കൈതരംപ്പു പുറകെ മാൻകെ തള്ളിക്കയറി വന്ന്, അവഴി
ടെ കള്ളിൽനിന്നും ഉറങ്ങേണ്ട കൈക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുന്ന.
അവർ അതു മറിയുടെ നട്ടവിലേപ്പു വലിച്ചുരിയുണ്ട്)

ഹദനഭവ

(പേടിച്ചുരുണ്ട് കിട്ടുന്ന വിളിക്കുട്ടുണ്ട്)

അപ്പുണ്ട് വരുന്നുണ്ട്, അപ്പുണ്ട് വരുന്നുണ്ട്!

(അവർ പക്കി ഒഴുവെടുത്തുണ്ട്. അവഴിടെ വിളിയി, അ
സപ്പമത നിഴലിച്ചു, കടിച്ചുകൂടിന്ത മുഖത്തു്, അത്രക്കുടുമ്പം
യ വികാരാവഞ്ചിട്ടുടി അവർ മുന്നോട്ട് ചായുകയും, ഒ
ഞ്ചും പുരപ്പുട്ടുന്ന സ്ഥബന്ധിന നേക്ക് തുറിച്ചുനേക്കയും
ചെയ്യുണ്ട്. ചെറെറ ഹാൻകയുടെ കള്ളിൽനിന്നും ഉപായ
തനിൽ കതറി മാറി, പിൻവാഗ്രത്തുകൂടി മറിയിലേപ്പു ഉംടി
എപ്പുകുന്നു. ഹാൻകെ ഉറങ്ങോൻ എടുക്കാനായി തിരിയുണ്ട്)

ഹാൻകെ

(അപ്പുകുതാവിളിച്ചുനായി)

**ഞാനിതിന്റെ സാഡ് ഇപ്പും നിന്നു അരിയിച്ചുക്കൊ
ടി, നാറിതേവിടിച്ചീ!**

ഗോഢ്‌വാരഡ്

(ഹദനഭവയോട്)

നെറം സാരമില്ല്, മോഖ്യം, ദൈഹം ശരിയായി!

(ഹാൻകെയോട്)

താനെന്താനാവിടെച്ചുതുന്നതു്?

ഹാൻകെ

എന്താ ഞാൻ ഇവബേച്ചുതുന്നെന്തു്?

ചെറെറ

(പിൻവാഗ്രത്തുകൂടി വാതിൽക്കെൽ അവഴിടെ തന്നെ കാണിച്ച
കൊണ്ട്)

ഹന്തേല

അതയളപ്പ്. അയള്ലു കട്ടു.

ഹാൻക

ക്കും നീവിത്തിരി ക്കും! എന്നു
നിന്നെ ഒരു പുകത്തിനാക്കാടി, വരട്ട!

ഗൗം'വാരംഡ'

നിങ്ങൾ നേരു തൃപ്യടക്കാതിരിക്കാൻ ശോന്തേ
കമ്മിക്കെന്ന. കുത്തിന തീരെ സുവമില്ല.

ഹാൻക

(ഉരക്കോൽ തരയിൽനിന്നെഴുത്തു ലഭിതനായി പുറക്കട്ട
വച്ചിരുന്ന)

ഇണ്ണം, എന്തൊ സംഗതി?

സിഡേൽ

(രണ്ട് ഇഷ്ടികക്കുമായി പ്രവർദ്ദിക്കെന്ന)

ഈക്കുകാണ്ട കഴിക്കെന്നാം.

ഗൗം'വാരംഡ'

(ഇഷ്ടികകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്)

അവയുള്ള, വേണ്ടിത്തോളം ചുട്ടപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
സിഡേൽ

ബാദോ, അതവർം പുരുട്ടകൊടുക്കിം.

(അയാൾ ഇഷ്ടികകളിൽ നേരു ഹന്തേലയുടെ കാരിക്കൽ
വയ്ക്കുന്ന)

ഗൗം'വാരംഡ'

മരുത്തു് അതാ അവിടെ വെയ്ക്കു്.

(മരും സമലഞ്ഞയുള്ള ചുണ്ടിക്കാണ്ടിക്കെന്ന)

സിഡേൽ

എന്നിട്ടു് അവക്ക വലേപ്പ് ചുംബാന്നം എറബ്ബുവാനാണ്
തോന്നാണില്ല.

ശാസ്ത്രവംഡി

കണ്ണരു തണ്ണത്രു ‘കിട്ടകിടെ’ വിറയ്ക്കുന്നാണ്.

(സീഡിഗിനെ അന്നഗമിച്ചുകൊണ്ടു തുംബപ്പെയും പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവഴിടെ പുരക്ക ഫെറാറും സുപ്പർക്കയും മറ്റൊരു നവധി ‘അരിന്തുരാധാനാ’യാൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അവൻ കാഞ്ഞമറിയാനുള്ള ഉർക്കവൃദ്ധാധനകൂട്ടി, വാതില്ലോചയി, ഒരു രോമം പിറവിറ്റുന്നുകൊണ്ടും ഒച്ചപ്പും കുഞ്ഞുകൊണ്ടും നീ ഷുജാ. തുംബപ്പു കടിലിന്നുതേയും നീങ്ങി അവഴിടെ കൈ വിപ്പണിഗിനെ മടക്കി കാരോ പത്രിയും ഉണ്ണിക്കൊണ്ടുണ്ടെന്ന് നീഷുജാ)

തുംബപ്പു

കൊറച്ചു ഗ്രൂപ്പിലോ അന്നത്രെ വെളിച്ചാംകൂടി അവ കൂടുതലും നന്നായിരിക്കുന്നു തോന്നാണ്.

സീഡിക്ക്

(ക്കു കപ്പി പുരണ്ണയും വലിച്ചെടുക്കുന്നു. പ്പുക്ക് കൈയും ഹാൻകൈയും അപ്പുകൾക്കുന്ന പ്രവർത്തിക്കുന്നു)

കരിച്ചിരേതാണ്ട് ബാക്കിതിലെണ്ണുനാ തോന്നാണ്.

തുംബപ്പു

(അടച്ചപ്പിനരികെ)

അതിഞ്ചു കൊണ്ണുനാടു!

സീഡിക്ക്

വെളിച്ചം ചുട്ടായോ?

തുംബപ്പു

വെട്ടിത്തെള്ളയുംപാ!

ശാസ്ത്രവംഡി

അരല്ലും പബ്യസാര അതിൽ ഘേരത്താൽ നന്നായിരിക്കും.

ഫെററു

തന്ത്രക്കവടനു പബ്യസാര കിട്ടുന്നു നിങ്ങൾ വി

പാദം?

വരദനലെ

തുംബൈ

വെഹ, വായടക്കേടി! നീ കൊരെ ഒഴിച്ചുപുത്തിവെ
ചേരുക്കണം നെനക്കിതനനാറിയാല്ലോ!

മഹരൗ

നൊണ പറയുകയാ നിൽപ്പം—മുത്താച്ചി നൊണ! ഒ
യ നിള്ള പഞ്ചാരകൈലും ഹരിക്കണില്ലോ, എന്നോ കാഞ്ഞിലും.
(സിരാക്കുംഭനേരംട ചിരിക്കന്ന)

തുംബൈ

നീഖാടി, നീയാ, പറയുണ്ടാ നൊണ. തോൻ കണ്ണ
താണാല്ലോ നീ കൊണ്ണരുണ്ടോ!

സീഡിൾ

(മഹരൗയോട്)

ഓടിച്ചേരുന്നോ രീമമിനി മുങ്ങുചേരുപണ്ണോ!—
എന്നു നെന്നക്കുമുള്ളോ?

മഹാർക്ക

(മഹരൗയോട്)

പിന്നെന്നു നീ മുങ്ങുനെ കുന്തം മിച്ചുന്നു മട്ട നീക്ക
ണ്ണു്?

മഹരൗ

(വാഗിയോടുകൂടി)

താന്തനന പോയിക്കൊണ്ടപരോ, തേടിപ്പിടിച്ചു്.

പുഷ്ടക

പ്—പ്—പഞ്ചാര ചെന്നിച്ചേരുതാണ്ടുവകാൻ!

മഹരൗ

തനിക്കൃംബശ്ശോജ്ജിതാക്കക്കിള്ളം; പലവെന്തതന
ക്കുറുച്ചുണ്ടോ!

(പോക്കന്ന)

സിഡ്യൻ

പലവർത്തനക്കാരൻറെ അട്ടക്കമന്നു നേനക്കു കീ
ട്ടില്ലെങ്കി എരട്ടി വേഗത്തിലിങ്ങേ വന്നുക്കുണ്ടാ—അരട്ട്,
നേനക്കു കാണാം! എനിക്കാൽ പറയാനോള്ളി. അതിക്രൂ
ം തലൊട്ടം നേനക്കാവശ്യം—ഒണ്ണുകീ, എൻ്റോ ചെ
ഷ്ടാച്ചു, സൊം തരാല്ലോ നേനക്കു!

ചുപ്പുകെ

(പുരേഖയ്യു പോയിരിക്കയായിരുന്ന അധ്യാർഹ തിരിച്ചവരും)
മാ, അവളും മഹാ കൊള്ളിയതുന്നതു ഒരു വർദ്ധമാ,
അവളും—അതെ!

സിഡ്യൻ

എന്ന ഒന്നു പയററിനോക്കണാല്ലോ അവളുപായക്കു്!
സൊന്നാർന്ന ഇന്ത പട്ടണത്തിലെ മയിഷ്ട്ടേട്ടുകീ, ശൈലിപ്പു
ടിത്തിവിട്ടുനേ ശവത്തിനെ. ഒരു തമ്മശാലേ വന്നഞ്ചു
ണ്ട കാര്യുംനാല്ലു അവക്കു്—തടിച്ച ചീർത്തങ്ങൾനെ കൊ
ഴുതു തിമിർത്തിരിക്കുണ്ടെനെ പെലയാട്ടി. എന്തുകൊണ്ടവക്കു
വേലേട്ടുതുടം?

ചുപ്പുകെ

ഹു—ഹു—ഹിതാ—ക—ഹരിച്ചിരി ഹുപ്പമുാര.

ഹാൻകെ

(ചാരായത്തിന്നെന്ന സുഗസ്യം മുക്കിൽ വലിച്ചുടരുകൊണ്ടു്)
എനിക്കും വഴ്ച്ചാമൊയെ സുക്കേട്ട് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു
നീ; അതെ, എനിക്കുതു ബുദ്ധി ഉള്ളായേനെ!

(കത വിളക്കോട്ടുകൂടി ഷീഡ്സ്റും ഫ്രേഡറിക്കനും. അധ്യാർ
ഹെ പെതമാറാം അന്തല്ലുംരേണ്ടുകൂടിയില്ലാ മുഖ്യത്തിൽ
പതിഞ്ഞുചെയ്യുന്നതുമണ്ണു്)

ഹനേല്യ

എഡ്സ് റി

ഒ, പിന്നുവും, എല്ലായം ദാനാഴിന്തുനില്ലെന്നും.
മജിസ്ട്രേറ്റുടെജമാൻ നിമിഷത്തിനകം ഇവിടെയെരുത്തും.

(മജിസ്ട്രേറ്റും ബൈർഗ്ഗർ കടന്നവരുണ്ടും. അഞ്ചേമത്തിനും ഓ
വത്തിലും നാട്ടിനിലും ഒരു പെൻഷൻപഠിയ ഉദ്ഘാസമ
നും റിതി പൊന്തിനില്ലെന്നാണ്. അഞ്ചേമത്തിനുള്ളിൽ
കൂടുതലും കൂടുതലും മീഡയാണ്. തലച്ചടക്കിയിൽ ഒരു യൂസർവ്വന്റെ
കുപ്പിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അപ്പുംപും അഞ്ചേരി ചെട്ടപ്പുകൾനും
സുഖരൂപങ്ങൾനും തോന്നും. ഭംഗിയായി വെളിത്തു
നീക്കിയുള്ള ഒരു മേലക്കി അഞ്ചേരിയാം ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വരും
ചരിത്ര ചട്ടേപ്പി അഞ്ചേമത്തിനും രീറ്റും ഭംഗി
യായി ഇണക്കിവെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അഞ്ചേമത്തിനും
സപ്രാവിശ്വാസങ്ങിലേന്നും വെറും കട്ടിക്കുകയുംപെച്ച വീ
ഡിക്കേഷണും)

പിച്ചകാർ

നമ്മുംകാരം അഞ്ചേരി! നമ്മുംകാരം എമാനെ!

ബൈർഗ്ഗർ

നമ്മുംകാരം.

(ചട്ടേപ്പിയും മേപ്പിയും ഉശരിയെടുത്തു താഴെവെയ്ക്കുന്നു.
അട കള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന വടിയും. അതിനും അതിനും മായ ഒ
രാംഗൃതേരുട്ടുക്കട്ടി)

ഉം, എല്ലാം വെളിയിൽ! നിങ്ങൾ സകലമാനവേദം!

(എഡ്സ് റി എല്ലാ പിച്ചകാരേയും പിന്തവരുത്തുക്കൂടി മറിയി
ഡെയ്ക്കുന്നു ഉന്നിത്തുക്കിപ്പുന്നതയെങ്കുന്നു)

ബൈർഗ്ഗർ

നമ്മുംകാരം മാനുകൾ!

(തന്റെ കൈ മുന്നോട്ടു നീട്ടുന്നു)

പിന്നു എങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുന്ന കാലുങ്ങൾം?

ഒഗാട്'വാരാധ്യ"

സതജപറ്റം മുതാ മുഴുപ്പാറം കാതതിനെ വൈള്ളിത്തിൽ
നീനു വലിച്ച്" എടുത്തതയെഴുതി.

സീഡാക്ക

(മുന്നോട്ടു നിന്നും കൊണ്ട്)

എനിക്ക മാപ്പുതരണേ, എമാനേ!

(പട്ടാളരിതിയിൽ അടിവാല്പം ചെങ്ങുനം)

ഞാൻ പതിവിലും വൈകിനിനു പദ്മനാഭപാർഗ്ഗ
ആ കൊല്ലപ്പുണിപ്പുരേൽ! നോക്കുാട്ട് എമാനേ എ
നീം കോടാവിക്ക പിാസ് ഞാനായ പുതാപ്പച്ചക്കാറ
പ്രക്കരാർഗ്ഗ—ആലപനു ഞാൻ ചൊറേതെങ്കിലേ, എ
റക്കീലി, അശത്രുപാളി—അപ്പും അശമവദപ്പാളി ആ വ
ല്ലെ കൊള്ളത്തിവൊണ്ട്, എന്നർജ്ജപത്ര—അങ്ങതയ്ക്കി
യാദ്ദോ വഴിപ്പ് ആ കുടാളം—എതാണ്ടായ തദ്ധാഹത്തി
നീര അടക്കക്ക വലിപ്പും വരും അരതിന്—

(ബൈംഗൽ അക്ഷമമായ തരാംഗ്രം കാണിക്കുന്ന)

അങ്ഗേ, എമാനേ! പിനൊ ആ കൊള്ളത്തിൽ ഒരു മു
ഖം—അംതിലോയ കാലത്തും വൈള്ളിം ഒരെത്തു കട്ടാകട്ട
കേല—എനിക്കിനും രേമ്മണ്ട്, ഞാനായ കുട്ടപ്പാൻ കാ
ലത്ത്—

ബൈംഗൽ

അംതൊക്കെപ്പോര്ക്ക്. താൻ പറത്തുവന്ന കൂട തു
ക്കര!

സീഡാക്ക

(വീണ്ടും അടിവാല്പം ചെങ്ങിട്ട്)

ഹന്തേല

അതെ, അങ്ങണെ, പിന്ന—എവട്ടാ ഞാൻ പറ
തെന്തിരെന്തു?—എങ്കി, അതെ, ഞാൻ ആലോറ പൊറ
തെരഞ്ഞി നുംബാവത്താദനെ നിക്കുക. അഫ്പുംകു് ആരെ
ട്ടും ഒരു കരച്ചിലു്. ആക്കും ഞാൻ കയത്തെ ആദോ വെ
രത്രുജ്ജാനെ മററാളുംഡാരെ വെകിളി പിടിപ്പിക്കാൻ കള്ളു
യട്ടു ചെയ്യാതാനും. പക്ഷി, എന്നുമാനെ, കൊള്ളൽത്തി
ലേജ്ഞാനു ദോക്കുപ്പുലും—എഡാനാ ദോ കീടനു പെ
ടക്കുണ്ണു കാണാണെ! അതെ, എഖാണെ. ബുള്ളം രഹിക്ക
ലും ദാനത്തു കട്ടപ്പിടിക്കല്ലാത്ത ആ സ്ഥലത്തു്! ഞാൻ വര
ണ്ണുനു ഞാൻ ദാനക്കു വിളിച്ചു പാനത്തു. പക്ഷി, അച
ക്ക ഭോധാംകുട്ടി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ, ഞാൻ തിരി
ച്ചാലേഡ്യുകു് രേഖാട്ടോടി; അവടനൊരു പലക എടുത്തോ
ണിനു് ആ തൊള്ളിമീതെ ഇട്ടുകൊടുത്തു. എതാട്ടീനു ഞാ
ന പാളു ഒരു വെഷ്യമോംകുടാതെ പിന്നും കരക്കുകൊണ്ടു
വനു!

ബാർഗ്ഗ

താനൊരു വീംഗ്നുതനും, സീഡുൽ! അത്തരം കുമ
കൾ നിത്രുവും നമ്മുക്കു കേസാംനോക്കുന്നതല്ല. കശപിൾ
കുടക്ക, മഴുപിടിത്തം, തലമണം തല്ലിക്കുപ്പാളിക്കൽ മുതലാ
യവയെപ്പറ്റിയാണു് ഗ്രാമത്തിൽ നാം അധികവും
കേരംക്കാറില്ലതു്—അഫ്പാർ, പിന്നെ താനവല്ല നേരു
യിങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു, അഫ്പു?

സീഡുൽ

എനിക്ക മാപ്പുതനും എമാനും, ചാദ്രാംസാറാണു്—
22

വിനേഹ

ഗോട്ടുവാരം

ങ്ങ പ്രസംഗംകഴിഞ്ഞു് തൊൻ ആ വഴിഖു കടന്ന
പോകാനിടയായി. അതുകൊണ്ടു് ആല്ലൂം തൊൻ അവക്കു
എൻ്റു വീട്ടിലേജ്ജു കൊണ്ടുപോയി, എൻ്റു ഭാത്യുടെ
പക്കൽനിന്നും അവർക്കു കുറ ഉണ്ടാക്കിയ വസ്തുക്കൾ വാ
ങ്ങിച്ചു.

ബൈശ്വർ

തൊൻ മുക്കാത്തുത്തിലേള്ളു പറയുന്നു?
സിഡ്യുൽ

(സസാമേം)

തൊൻ—പിന്നു, കെട്ടു എന്നുമൊന്നു—ഹോ. അവർ,
ആ മാറോൻ്റു ഓഫ്ലോ, മാറോൻ്റു—അയളുടെ കെട്ട് പ്രാ
ഥട മേംബ്രാ.

ബൈശ്വർ

(ആദ്യമുഖ്യമായ മട്ടിൽ)

തിളന്റെ താഴമാറായ ആ കൊച്ചുപെണ്ണു് മാറോന്റു
കുറ ഭാത്യുടെ മകളാണോ?

സിഡ്യുൽ

അംഗാ, അങ്ങനേയും. അതാഴും യൂട്ടുമാനു് അവക്കുടെ ത
ിള കഴിന്തുപോയി....മുനി പെത്തെത്താനും പറയാനില്ല.
മാവു, എന്നു അവക്കുന്തിട്ടിം മാത്രം ആയിരുന്നുനോ—
അവളും വിചാരിച്ചു തൊനവക്കുടെ രണ്ടാമപ്പനാണോ!

ബൈശ്വർ

(മാറോന്റുനേരാറിച്ചും മുത്തു മുട്ടു കുന്നു)

പോക്കിരി!

ഹനേലെ

സീഡൈക്ക്

അംഗാളിനാലെത്താട്ട് ഇങ്ങിനെ ഇരിപ്പിലിരിന്ന കു
ടിതനൊ കട്ടാ. അംഗാളടക്ക പഴയ നെറയെന്നൊക്കീ ദേഹം
ററ വീപ്പു വേണം എന്നാണോ, ഒറ്റ വീപ്പു; അതെ.

ബൈഥർ

അവൻറൊ മൂർ തൊഴിലിറ്റ് ഏഞ്ചൽ അട്ടത്തുനിന്ന
കണക്കിനൊയെ സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചേയു ശരിപ്പുക്ക്.

(ഹനേലെച്ചയുടെ മീതെ കനിയുന്ന)

എഞ്ചൽ കുദേതെ, മുത്തു കേരംക്കു. കുരയാതിരി. എ
ന്തിനായിട്ടാണ് മൂർ പെൺകുട്ടി എഞ്ചൽ നേക്ക് ഇങ്ങിനെ
ഉറുദേനോക്കുന്നതു്?... തൊൻ നിനെ ഉപദുഖിക്കില്ല. എ
ന്താ നിന്നെന്ന പേരു്?... ദാരുവുചെയ്യു് അല്ലെങ്കിലും ഉറക്കെ.
എനിക്കു നീ പറയുന്നതു കേട്ടുമുട്ടാ—

(അധാരം എഴുന്നേള്ളുന്ന)

കുട്ടി മഹാ വാണിക്കാരിയാണോ തൊന്തനാ.

ശോട്ട്‌വാരംവു

അവൻ ഭയപ്പെട്ടിട്ടിരജ്ജന്നായുള്ളി... മനേലെ!

ഹനേലെ

(എങ്ങിക്കൊണ്ടു്)

എന്താ, സാർ!

ശോട്ട്‌വാരംവു

മജിശ്രൂട്ട് പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യു, കുദേതെ!

ഹനേലെ

(വിംബളക്കാണ്ടു്)

മുംശപ്പരോ, തൊൻ മഹവിക്കുയാണോ!

ഹദേനലെ

സീവൈൽ

(ചാരായാ കൊണ്ടവനിട്ട്)

ഇതാ—ഇതാത തുഞ്ചപ്പാന കഴിച്ചുട്ട, മോജു!
ഹദേനലെ

(യമാപൂം)

ഇംഗ്രേസ്, എനിക്ക വിശകനോ!
ഒരാള്‌വാരായ്

(മജിസ്റ്റ്രേറ്റിനോട്ട്)

തെ പ്രയോജനവുമില്ല. സാല്പുമല്ല നൃക്കവെള്ള കടി
പ്പിക്കാൻ.

ഹദേനലെ

ഹാവു, എന്താത വേദന!

ഒരാള്‌വാരായ്

എവിടെയാണു നിന്മക്ക വേദനിക്കുന്നതു, കണ്ണത?

ഹദേനലെ

അങ്ങളാ, എനിക്ക പേട്ടുവണാ! എനിക്ക പേട്ടുവണാ!

ബൈർഗ്ഗൻ

ആരാഡ നിന്നു പേടിപ്പിക്കുന്നതു; എൻ്റെ ഓമ
നേ? ഒങ്ങൾ, പറയു, പറയു, അതിനെന്നും തുഞ്ചും
ഞേരും പറയു! പേടിക്കേണ്ട. എന്തായിരുന്നു അതു?—
നീ പറയുന്നതിലുംരാറ വാക്കു് എനിക്ക മനസ്സിലു
ക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. തുഞ്ചുംനാശു; ശരിക്കാൻ എ
ത്രുപ്പരയു എങ്ങനെയാണു് അതു സംഭവിച്ചതെന്നു്. നീ
ഈ അന്തിമ നിന്നു വല്ലതും ഉച്ചവിച്ചുണ്ടു്?—അഥാഡ
നിന്നു തല്ലുക്കുണ്ടു, പുട്ടിയിട്ടുകുണ്ടു മറ്റൊ ചേജുംു?

ഹന്തേല

അരതോ—നിരന തെരവിലേയ്ക്കിച്ചിരക്കിയോ?— ഹോ, വലിയ വിഷമംതനന ഇവളിൽനിന്നൊന്നുജില്ലോ മനസ്സിലാക്കാൻ—

സീഡിൾ

അരതേ, എമാനു! ചെളച്ചല്ലന്നാണെന ചെലക്കുന്നത് വക്കിപ്പോൾ. അവളേക്കൊണ്ടു് വർണ്ണനം പറയിക്കൊന്ന അം എഴുപ്പു്, എമാനു, മരം വെട്ടിക്കൊ. ഒരു ചുണ്ണം ഫ്രൈപ്പുലെ അനേങ്ങാതെ, ഒച്ചുണ്ണാക്കാതെ, ഇരിക്കുന്നോ കൂ അവർ; അരതേ, അവളുണ്ടന്നു!

ബൈർഗർ

നമ്മകിരു തുടർക്കാണ്ടുപോകവാൻ മാത്രം വേണ്ട സത്യസമിതികൾ ഉണ്ടായെൽ മതിയാക്കിതനു—നമ്മക ചു ത്തിയെപ്പിടിച്ചു ‘ലാക്കപ്പീലുക്കാൻ’ കഴിഞ്ഞതെനെ!

ഗോട്ട്'വരംഡ

അവർക്കാണുള്ള വസ്ത്രാത്ത ഭയമാണോ.

സീഡിൾ

ഇതേ, മുതാല്പ്പുത്തന്തവനേം മൊറാനപ്പു അവ നീൻ ഇത്താത്തിലെഡാക്കി പിശ്ചകളി. എമാൻ നാട്ടാരാ ദോന്ന ചോദിച്ചുനേന്നാക്കിയാട്ട....അവരപ്പും പറയും എഴു തരക്കാരനാ ആ മനിയേപ്പുനേന്നോ. ഇതിനും കൈ വളരുക്കുന്ന വളരുക്കുന്ന മുഖ്യതന്നു ഇം പെണ്ണിാൻനു കമ്പ്രവൻ കഴിച്ചില്ലെല്ലാ—അതുനുണ്ടു ചാത്തു എമാനു, അതുണ്ടാ!

ബൈർഗർ

അയാൾ ഇവളെ എഴുചെയ്യുക്കുന്നു?

ഹന്തലെ

സീഡൈക്ക്

മെള്ളുശ്രദ്ധേന്മേനോ, എമാനോ? രാത്രി വീട്ടിനാ ടിച്ചുപൊതുക്കണം. അതാ അധിക ശ്രദ്ധയുൾക്കെണ്ണ പ്രദാ നസ്താതി. മനതത്തു് അവളെ അടിച്ചു പൊതുക്കാക്കി തന്ത്രജ്ഞാനയും. അതാ അധിക ശ്രദ്ധവു്. അധിക സൂക്ഷ്മരോക്കടിക്ക്രാനോളി വഹി അവളു കൊണ്ടുവന്ന കൊ ടത്തില്ലെങ്കി, എൻ്റെ എമാനോ, പൊരുവുള്ളുകേ വേണ്ടി, ഹാവം, പിനോം ദോഗത്തയും! അതാ അധിക പ്രവ പത്രി. എത്രെതരു രാത്രു പാവം തന്നുത്തു കിട്ടകിടാനു ബുച്ചു പൊട്ടുക്കരണത്താണ്ട നടന്നാട്ടുപേരുന്നോ, എമാ നോ, എത്രെതരു രാത്രി!—അതെ!

എഞ്ചുവാരാവു്

അവളുടെ അമ്മ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു കാൽം മുത മാത്രം കാണ്ടതിലാക്കിയന്നില്ല.

ബൈർഗർ

കൊള്ക്കി, എഞ്ചുവാരാവാലും, നൃഷിഖാലേ അംഗൈ അറസ്റ്റേ ചെച്ചിച്ചുകൂട്ടാം. പേരുകേട്ട ഒരു പെയംകടി യന്നാണാം. എന്നോ കണ്ണത, ആരക്ക്, മുനിയെന്നോ മുപ്പേതയും നേരേ ദന്ന നൊക്കു!

ഹന്തലെ

(ഖാചിഖന മട്ടിക്ക)

കു ദാവുചുചു്, ദാവുചുചു്, ദാവുചുചു്!...

സീഡൈക്ക്

എമാൻ അവളും ശോത്രുങ്ങൾ ശോത്രീച്ചുണ്ട് ക

ഹരന്നലെ

അക്കുതോല്ല എന്നമാണോ! അവട്ട നാചീന ഒന്നം, ഒരു വസ്തും,
കിട്ടതില്ല.

ശഗാട്ട്‌വാരഡി

(ജാന്മഹായി)

ഹരന്നലെ!

ഹരന്നലെ

എന്താ, സാർ?

ശഗാട്ട്‌വാരഡി

നിനക്ക് എന്ന അറിയാദമാ?

ഹരന്നലെ

അറിയാം, സാർ.

ശഗാട്ട്‌വാരഡി

അതുണ്ണം എന്ത്?

ഹരന്നലെ

വാഖ്യാത സാർ—ശഗാട്ട്‌വാരഡി വാഖ്യാത സാർ!

ശഗാട്ട്‌വാരഡി

അതു ശരി. നാം വേണ്ടവിധിംതനെ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ
നോ. ഇപ്പോളിനി, എൻ്റെ ഓമനക്കുണ്ടെന്തെ, അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു പ്രശ്നം എന്നും ഏതൊക്കെ പ്രശ്നം എന്നും ഉണ്ടോ? ഒരു പ്രശ്നം എന്നും ഉണ്ടോ?
കൊല്ലുക്കടിലിന്ന് തുടർച്ചയായി കൂട്ടത്തിലേയ്ക്കേപാകാതെ,
പകരം, വീട്ടിൽ നീ മുരിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണോ?

ഹരന്നലെ

എനിക്കു പേട്ടാവണോ! എനിക്കു പേട്ടാവണോ!

ബബ്രശർ

തെങ്ങൾ പോലെയുള്ളില്ല. നിനക്കു പറയാൻമില്ല തു
മഴവന്നും നീ പജ്ഞീക്രാന്തും വാഖ്യാദരം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു!

ഹന്തേല

ഹന്തേല

(ലഭാരിക്കുട്ടിയും, അരുളുത്തരമന്നുംതുക്കായ റീതിയിലും)

അദ്ദേഹം എന്ന വിളിച്ചു!

ഗൗഢ്‌വാരഡ്

നിന്നു ആരു വിളിച്ചു, തങ്ങം;

ഹന്തേല

കത്താവു്, ഒക്കു!

ഗൗഢ്‌വാരഡ്

എവിടെനിന്നാണ് യേശുദാവൻ നിന്നു വിളിച്ച തു്?

ഹന്തേല

വെള്ളിത്തിൽനിന്ന്.

ഗൗഢ്‌വാരഡ്

എവിടേ?

ഹന്തേല

വെള്ളിത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്ന്.

സെമ്മർ

(തന്റെ നിശ്ചയം മാറ്റി, മേചക്കിഞ്ചുത്തിട്ടുകൊണ്ട്)

നാം ദേശക്കുട്ടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന നാം സുഖത്തു നന്ന്. എന്നു തീരുത്തപറയാം, അധികാരിപ്പാഡം കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധോക്കലിൽനിന്നു വിട്ടുപോന്നിരിക്കുന്നു.

ഗൗഢ്‌വാരഡ്

ഈന്നു സിസ്തുന്നാരിൽ ഉരാക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന അതുകൂൾ വിട്ടിട്ടുണ്ട്. വള്ളം ശ്രദ്ധയാട്ടക്കുടിയ ത്രഞ്ഞാശയാണ് കാണുന്നതിനാവശ്യം.

ഹണ്ണലെ

ബൈർഗൻ

**തൊൻ ഇക്സിനാംതന്നെ ഡോക്ടറുടെ അട്ടദിനത്തിൽ
ഫോകി.ഓ.**

(എഴുവ്-റിച്ചനാട്)

**എഴുവ്-റിൾ ഫോലീസുകാരനെ, കടിക്കവേണ്ട എപ്പറ്റി
ഒളി ആ ഫോട്ടുണ്ടല്ലോ, അങ്ങാട്ട് വിളിച്ചുകൊണ്ടവരി
കു. നമക്കയാലെ ലോകപ്പുലിലാക്കിക്കൊള്ളും, നമസ്സാരം,
വാല്പുരോ!**

(ബൈർഗൻ എഴുവ്-റിൾ ഫോകി.ഓ. നാട്ടെലു കിടന്നാക്കാ
പിടിക്കനാ)

സീഡേൽ

(അപ്പനേരത്തെ നിറ്റഭ്യത്തിൽനിന്നും)

**അംഗ്രേം അധികാരിയാണെ ജേലിലെവാനാം അടക്കങ്കേൾ—അം
തൊക്കേക്കിലു അധികോനം.**

ഗാന്ധിവാരംവു്

എന്തുകൊണ്ടില്ല?

സീഡേൽ

**അംഗ്രേഷ്യിനിനിയാം എന്തുകൊണ്ടാനോ; അതെ, അംഗ്രേ
ത്തിനിനിയാം. ആരം പെണ്ണിശ്ശേരി അപ്പുന്ന്, ഓ എന്തു?
ഗാന്ധിവാരംവു്**

**ചെത്ത, അസംഖ്യയാം! അതൊക്കെ ചുമ്മാ അള്ളക്കിട്ട
പറഞ്ഞരു പരത്തുന്നതേണ്ട്!**

സീഡേൽ

**അവക്ക്. എനിക്കുറിയാവുന്ന എനിക്കുറിയാം.
ഗാന്ധിവാരംവു്**

അള്ളക്കിട്ട പലതും പറയും. താനതൊന്നും കേട്ടവി

ശ്രദ്ധിക്കാൻതും. അവയിൽ പക്കതിയും കളിക്കാണോ—ക
ഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഡ്യോക്സിഡർ ഇഞ്ജെന്റ്റിച്ചേരുന്നാൽ മ
തിരെയും മാത്രമെ ദൗണാഡിക്കണാണെങ്കിൽ.

സീഡിൾ

(മുട്ടസ്വഭവത്തിൽ)

അവളിനീനു കടന്നഞ്ചുട്ടട്ടില്ലെന്ന്. നിങ്ങൾക്കു കാണാം.

(ഡ്യോക്സിഡർ വാച്ചേലർ പ്രദാനിക്കുന്നു. ട്രപ്പറ്റിനും വയ
റ്റു പ്രായാദ്ധ്യാത്മകനും, ഒരാദവഭാവക്കാരനും ഒരു മാസ്റ്റർ)

ഡ്യോക്സിഡർ വാച്ചേലർ

നമ്മേ!

തൊട്ട് വാരംവും

നമ്മേ, ഡ്യോക്സിഡർ!

സീഡിൾ

(ഡ്യോക്സിഡർ, രോമംലമാണെങ്കിൽ മേലുള്ളും അഴിച്ചുമാറ്റാൻ
സഹായിച്ചുകൊണ്ട്)

നമ്മൾക്കാരം, ഡ്യോക്സിഡ്രജൈറ്റ്!

ഡ്യോക്സിഡർ വാച്ചേലർ

(അടച്ചുപുറമീതെ തന്റെ കൈ ആടാക്കിമെണ്ടുണ്ട്)

എനിക്കു വേദനാൽ മെഴുകിതിരിക്കിട്ടിയാൽ കൊള്ളിച്ചാം
മായിതന്നു.

(എന്നു ഒരു മാനുഷികാപകർബന്തിന്റെ രാസ്യം, ദൗണിക്കുള്ളു
ളിച്ച ദിനിയിൽനിന്നും വരുന്നു)

അവക്കാൽ ലക്കില്ലെന്നാണു ദൗണാനുന്നതും.

സീഡിൾ

(പുറകിപ്പത്തെ മുറിയുടെ പക്കതി അടച്ചിട്ടുണ്ട് വാതക്കൾ)

നിങ്ങൾക്കാനാവടെ ഒരുപണിക്കാക്കാണെങ്കിൽ അടിജ്ഞേപ്പാതു
അജി ഇരിക്കാമെല്ലോ?

ഹരണല്ല

(ശമ്പു നിബജ്ഞന്. സീഡൻ പുരകിപത്തെ ഭറയിപ്പെട്ടു
പോകുന്ന)

ധാക്കർ വംച്‌വെർ

മിസ്റ്റർ ഗോട്ട് വാരംഡാൾ, അംഗ്ലു?

ഗോട്ട്‌വാരംഡ

അതെ, അതാണൊന്നുറ പേര്.

ധാക്കർ വംച്‌വെർ

അവർ തന്നാൽ മുഖിച്ചാകാൻ തുനിൽത്താമി
തന്നു കേരംകിനാ; അങ്ങളെന്തുക്കാം?

ഗോട്ട്‌വാരംഡ

പാവം കട്ടി, അവളുടെ ഭൂതജാലിയനിനു രക്ഷപ്പാ
ചിക്കാൻ അവർ മാറ്റാൻ പോവഴിയും കാണില്ല.

(ചെറിയ ഇടവിത്രം)

ധാക്കർ വംച്‌വെർ

(അവളുടെ കുടിപിന്നിരിക്കു ചെന്നനിനു റംഗേഢുവയും
രിംഗലൈച്ചുകൊണ്ടു)

അവർ ഉറക്കത്തിൽ കിട്ടു സാഹാരിക്കുമായിര
നോ?

രംഗേഡ

കോടി കോടി നക്ഷത്രങ്ങൾ!

(ഡോക്കർ വംച്‌വെർ ഗോട്ട്‌വാരംഡും കട്ടിയെ പരിഞ്ഞ
ധിക്കു. കിട്ടിവശ്തിലിൽക്കുടി ചല്ലിക ഒഴുകിയണ്ണത്രും
അവളുടെ മേൽ പതിക്കുന്നു)

എന്തിനാണു നിങ്ങൾ എവർന്നു എല്ലക്കും പിടിച്ചു.
വലിക്കുന്നതും? അങ്കു! അങ്കു! എന്നിങ്ങ നോവുനു, അ
ഞ്ചു, എന്നിങ്ങ വല്ലുതെ നോവുനു!

ഹന്തേല

മാക്കർ വാച്‌ലെർ

(ഹന്തേലയുടെ ഉർജ്ജപ്പൂര്യത്തിന്റെ കഴുതുപടി സൂച്ചയും
യോടെ അഴിച്ചിട്ടുകൊണ്ട്)

പതവുകളുടെ ഒരു ശ്രദ്ധാരമാണോ? അവളുടെ ശരീരം.
സിലൈക്ക്

ഹാ, ചവപ്പേട്ടിലിട്ടും ഇങ്ങനെ തന്നാൽനു അവ
ക്കാട് താഴേക്കും!

മോക്കർ വംച്‌ലെർ
മോ, ഭരകരം! ഭരകരം!

ഹന്തേല

(കയ മാറ്റംവന, ഗ്രാക്കസ്പരശത്തിൽ)

ഞാൻ വീടിലേക്കുചുവിപ്പി. ഇപ്പു; ഞാൻ പോവി
പ്പി. എനിക്ക് 'ഡേംബോത്തു'യുടെ അട്ടത്തെക്ക പോകി
ണം.—ഞാൻ കൂട്ടത്തിലേക്കു പോട്ടേ!—ഹാ, ആ ഭയക്കര
മായ ഗന്ധം!—അപ്പോ, അപ്പോൾ പിണ്ണയും ഗ്രാണ്ടി കടി
ക്കുകയാണിങ്ങനു.—അതാ കേട്ടോ; മോ, എങ്ങനെ കാരണ
വീതുനു കാട്ടിയും!—ഇന്നരാവിലെ കൗകളിൽ ഒരു കൊട്ട
ക്കാരണ വീണി—ഹാ, ഒരഗാഡിവാധയുണ്ടാവുകയില്ലെന്ന ഞാൻ
വിഷ്വരിക്കുന്നു.—നീങ്ങൾ കേരംക്കിടന്നാ? മോ, എന്നൊരു
കൊട്ടക്കാറും!—ആ തുന്നില്ലാൻ അഖാളുടെ ഇന്ത്യിരിപ്പു
ട്ടി കീശയിലിട്ടില്ലെങ്കിൽ അക്കാലെ ഇതു പറ്റിച്ചുകൊ
ണ്ടിപ്പോയ്ക്കുംയും!

(സിസ്റ്റ് മാന്ത്രം പ്രജവാനിക്കുന്നു.)

ഡൗട്ട് വാദിയും

നമ്മുാരം, സിസ്റ്റ്

ഹാനേലെ

(അംഗികൻറെ പ്രതിവചനമന്ന മട്ടിൽ സിസ്റ്റർ മാന്ത്രം ശിരസ്സ് നമിക്കുന്നു. രംഗത്തിൻറെ പിന്നവരുത്തായി ഫോട്ടോവാർഡ്, അവരുടെ അടച്ചതു ചെന്നാറിപ്പുന്നു. തുന്ത്രജ്ഞയ്യുംവല്ലളി തു സാജച്ചീകരണാദാരില്ലോ? അവർ അവിടെ നിന്നു ഒരീ പ്രൂച്ഛത്തു ഉണ്ടാണ്.)

ഹാനേലെ

അമ്മ എവിടെയും? സപ്രത്യേകിലോ? എത്ര മുരൈയാണു്?

(അവർ മിച്ചി തുരക്കുന്നു; കല്ലുങ്ങിപ്പോരുയ മട്ടിൽ അവർ ചു ദധപാട്ടാ മിച്ചിച്ചുനോക്കയുാ, പെന്നിച്ചു സംവയംന്നതിൽ അവഴിടെ കല്ലുകൾ തിതമ്പിക്കുന്നു മിക്കവാറും അവുമില്ലാത്ത ഒരു സ്വന്തത്തിൽ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.)

തൊന്ത് എവിടെയുണ്ടാണു്?

ഡോക്ടർ വാചോലെർ

നീ സ്ന്യൂഫിതനാത്തെക്കുടെയുണ്ടാണു്, മനേലെ!

ഹാനേലെ

എനിക്കു ഭാധിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ വാചോലെർ

വെള്ളി!

(വെറും മെഴുക്കതിരിയും കുംബക്കു് അക്കത്തേക്കവന സീ ഡെൽ, കുറച്ചു യെള്ളിത്തിനായി പുറത്തെല്ലാ ഫോട്ടോ.)

ഡോക്ടർ വാചോലെർ

നിന്നു എവിടെയുള്ളിലും വേദന തോന്നുന്നുണ്ടാണു്?

(ഹാനേലെ ത്വദക്ഷിണം.)

ഇല്ല, അതേരീവും നല്ലതാണു്. എങ്കാം. കിഞ്ഞാത്തിൽ നിന്നു സുവശ്രൂപ്തത്താം.

ഹരണലെ

ഹരണലെ

മുച്ചുമെയ്യു, സാരെ, നിങ്ങളാണോ ഡോക്ടർ?
ഡോക്ടർ വാച്‌ലേർ

അതെ, എന്തുവും ഒരുണ്ടു.

ഹരണലെ

എനിക്കു വളരെ, വളരെ സുവക്ഷേട്ടുണ്ടാ?
ഡോക്ടർ വാച്‌ലേർ

ഇല്ലില്ല! വളരെ സുവക്ഷേട്ടാനാമില്ല.

ഹരണലെ

നിങ്ങൾ എന്നു വീണ്ടും സുവപ്പേട്ടതാൻ ഫോറുക
യാണോ?

ഡോക്ടർ വാച്‌ലേർ

(അവശ്യ അംഗത്വിൽ പാരിഡാധനനുംതനിക്കുണ്ട്)

ഇവിടെ വേദനയുംണ്ടാ? ഇല്ല! ഇവിടേങ്ങാ? ഹാ,
ഈതുതനു നധാനം!—മുച്ചേപ്പേടാതിരിക്കു! ഞാൻ നിന്നു
വേദനിപ്പിക്കില്ല. ഇതാ, ഇവിടേങ്ങാ വേദനയുള്ളതു?
ഒരാട്ട്‌വാരംഡ്

(കട്ടിച്ചിന്നരികെ തിരിച്ചവന്നിട്ട്)

ഡോക്ടർ ഫോറിക്കന്നതിന് ഉത്തരം പറയു, ഹ
നേരെ.

ഹരണലെ

(കാര്യമായി, ധാരകനൊപ്പമെങ്കിൽ റിതിയിൽ ക്ലൗഡിയോടുകൂടി)
ഹാ, പ്രിയപ്പേട്ട ഗോട്ട്‌വാരംഡ് സാർ!
ഒരാട്ട്‌വാരംഡ്

നന്ന, പറയു, പറയു! ഡോക്ടർ പറയുന്നതു അഭി
ച്ഛക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫോറിക്കന്നതിനും ഉത്തരം പറയു!

ഹനേല

(ഹനേല തലവാട്ടൻ.)

ഇപ്പ്? എത്രകൊണ്ടില്ല?

ഹനേല

ഓ, ഹോട്ട്, താനൊന്നു അമ്മയുടെ അട്ടത്തെയ്യും
പോട്ടു!

ഗോച്ചുവാദിയു്

(ശാമലയി ഘ്രാന്തിൽ തകിയിട്ടു്—സംവാദത്തിൽ അ
വഴിട തപ്പട്ടി തടവുന്ന)

അത്രു്, അങ്ങനെ പറയത്രു്, എന്നർ തങ്കം!

(പ്രസ്പരായ വിരാമകാംഡ)

(ഡോക്ടർ തചപ്പാക്കി, ഒരു ടിംഗല്പരോഗന്തനാട്ടുട്ടി, നി
മിഷനേറം എന്നും ആലോച്ചിക്കുന്നു. സഹോദരി മാന്ത്രം
കരിച്ച മൃക്കതിനി മേഖലായ്ക്കു നിന്നെടുത്ത കൊണ്ടവൻ
അതും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അഭിരുചി നില്ക്കുന്നു.)

ധാക്ക വാദി ലെർ

(സഹോദരി മാത്രം അട്ടത്തെയ്യും കൈകാട്ടി വിളിക്കുന്നു.)

ഒരു നിമിഷം, സിന്ധൂർ.

(ഡോക്ടരം സിന്ധൂർ മാത്രയും മേരെയുറികിലെയും ഒഴിവെന്തു
മാറുന്നു. താണ ഒരു സ്വന്തതിൽ ഡോക്ടർ സിന്ധൂർ മാത്ര
ജീവ ചിപ നിശ്ചയങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. ഗോച്ചുവാദിയു് ഹനേ
ലെയുടെയും, സിന്ധൂറിന്റെയും, ഡോക്ടരം ദേശ മാറി
മാറി ക്ഷേത്രയെല്ലാം. അധാർ, കള്ളിൽ ചട്ടത്തൊപ്പിയുമായി
കാത്തുനില്ക്കുന്നു.)

(ഡോക്ടർ സിന്ധൂർ മാത്രയുമായുള്ള തന്നെ ശൈത്യമായ സം
സാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു)

താൻ കരുദേനരം കഴിവെന്തിട്ടുവരാം. എനിക്കു ഈ
ദേഹം മഞ്ഞൊട്ടത്ര കൊടുത്തയെല്ലാംതായുണ്ട്.

ഹന്തേല

(ഗോട്ടേവാദിസന്ദർഭ)

അവർ ആ പാതയാലുമിൽവെച്ചു് അതു മാഷ്ട്രനെ
അവൻ ഒരുപയ്യിട്ടശൈലം തോന്നുന്നു.

സിസ്റ്റം മാത്രം

അതെത. എന്നാളുകൾ പറയുന്നു.

ദേംഖടൻ വാച്ചേലർ

(മേലുള്ളപ്രതിട്ടിക്കുടാണ്ട്, സീഡലിസന്ദർഭ)

താൻ എന്നോടൊന്നിച്ചു് ഒപ്പംവുംപാരിയുടെ അ
ടുതേന്തയ്ക്കു് ഉന്നവനാൽ നന്നാക്കിരിക്കും.

(ദേംഖടങ്ങ, ഗോട്ടേവാദിസും, സീഡലും ശാന്തമായി
വാതില്ലപ്പെയ്ക്കു് ഒഴിവുള്ളനീഞ്ഞിക്കാണ്ടു് സംശയം മാത്രം
ഈടു യാതു പറയുന്നു)

ഗോട്ടേവാദിസു്

(ധാരാളിക്കമായ ഒരു റീതിയിൽ)

മുണ്ടാക്കിയ നിയോദ്ധരിച്ചു് നിയോദ്ധരിച്ചു് തോന്നുന്നു,
എഡാക്കുന്നു?

(ദേംഖടങ്ങ, ഗോട്ടേവാദിസും, സീഡലും പോകുന്നു)

(ഹന്തേലദേംഖടങ്ങിച്ചു് ഒരിയ്ക്കിപ്പും നിഷ്കാരം സിസ്റ്റം
മാത്രം കുറച്ചു പാത ഒരു അഴിയൽക്കിണ്ണുതിപ്പേരെയ്ക്കിണ്ടിരിക്കുന്നു.

അതിനിടയിൽ നിബന്ധവും കണ്ണുതുറന്നു് അവക്കു ശാമ്പായി
സുക്കി ആനോക്കുന്നു)

ഹന്തേല

മേശ്രൂദവശിംഗം അട്ടത്തനിനു വന്നിരിക്കയാണുണ്ടാ
ണിങ്ങും?

സിസ്റ്റം മാത്രം

എന്നാണും നീ പറഞ്ഞതു്; ഓമനേ?

ഹന്തേല

ഹന്തേല

നിങ്ങൾ കത്രാവു യേഹുമിശിഹായുടെ അട്ടത്തുനിന്ന്
വന്നിട്ടുള്ളതാണോ?

സിസിറൻ മാത്താ

എൽ, മദനലൈ, നീക്കുന്ന മരന്നാരോപായോ? എന്ന്
സിസുകൾ മാത്താബാം! ഒരു ദിവസം എങ്ങുള്ള കാണാൻ
വന്നതും, പ്രാത്മന കഴിച്ചതും, ആ മരനാഹരണങ്ങളായ പ്രാ
ത്മനാഗീതങ്ങൾ പാടിയതും നീ ഓർമ്മനില്ലോ?

ഹന്തേല

(അതുവും ഉംബുള്ളുമായി തചക്കപ്പെട്ടിരുന്നു)

ഓ, ഉള്ളു്, ഉള്ളു്! ആ മരനാഹരണങ്ങളായ പ്രാത്മനാ
ഗീതങ്ങൾ!

ഹന്തേല

എനിക്ക സുവപ്പുടേണ്ണ ആവശ്യമില്ല.

സിസുകൾ മാത്താ

(അവർംഖ പാൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ട്)

നിന്നു വീണ്ടും റക്കതികിട്ടാൻ, നീ ഇന്ത പാൽ അല്ലോ
കടിക്കണമെന്ന ഡോക്കിടർ പറയുന്നു.

ഹന്തേല

(തിരിഞ്ഞുകളിയുന്നു)

എനിക്കു് ആവശ്യമില്ല സുവപ്പുടിട്ടു്.

സിസുകൾ മാത്താ

സുവപ്പുടേണ്ണ ആവശ്യമില്ലോ?—ആ പറയുന്ന ഒരു
ബിപ്പുത്തുള്ളതല്ലോ, എൻ്റെ ഓമ്പനു! ഒ, എന്ന് നിന്നെന്നു
തലമുടിക്കുന്ന ഒരുക്കിക്കെട്ടു്.

(അവർ അവഴിടെ തലമുടി കെട്ടുന്നു)

ഹനേലെ

ഹനേലെ

(നിസ്ത്രീമാധികരണത്തോട്)

എനിക്ക സുവദ്ദേശങ്ങൾ!

സിസ്യർ മാത്രം

കൊളളിം, ഇതെല്ല കുറു! എന്തുകൊണ്ട് ഒവണ്ടി?

ഹനേലെ

ഓ, സപ്രദീപ്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ താനെന്തുമാത്രം ആ
ഡീക്കന്ന, സിസ്യർ!

സിസ്യർ മാത്രം

നാം എല്ലാവരം അതിനാഗ്രിക്കണണ്ട്, ഓമനേ. പ
ക്കു നാം ക്ഷമയോടുകൂടി, മെഡിം നമ്മെഴു വിളീക്കന്നു
വരെ കാത്തിരിക്കണം; അതിരാശേഷം, നാം നമ്മുടെ പാ
പങ്ങളെക്കരിച്ചു പദ്ധതിപിക്കന്നപക്ഷം—

ഹനേലെ

(ഒസ്റ്റാഫീസ്റ്റ്)

താൻ തീച്ച്യായും പദ്ധതിപിക്കന്ന, സിസ്യർ.
അരതെ, അരതെ, തീച്ച്യായും താന്തു ചെയ്യുന്ന.

സിസ്യർ മാത്രം

—അതുപോലെത്തന്നെ നാം കത്രാവായ ഫേറ്റുവിൽ
വിരപസിക്കന്ന എങ്കിൽ—

ഹനേലെ

താൻ തീച്ച്യായും അദ്ദേഹത്തിൽ വിരപസിക്കന്ന!
നീസ് റേഡ് മാത്രം

എങ്കിൽ സമാധാനത്തോടുകൂടി നീ കാത്തിരിക്കു, ക
ഞേരു!—താൻ നിന്മു തലയണക്കാനു ഒക്കുവിരിച്ചു
തരാം—അംഗങ്ങ. ഇനി കിടന്നരണ്ടിക്കൊളളി.

ഹന്തെല

ഹന്തെല

എനിക്കറഞ്ഞാണാക്കിപ്പ്.

സിസ്റ്റർ മാത്രം

ഓഫോ, നീ അമിച്ചാൽ മതി, നിന്നുക്കാക്കം:

ഹന്തെല

സിസ്റ്റർ മാരംത!

സിസ്റ്റർ മാത്രം

എന്തോ, ഓമനേ?

ഹന്തെല

സിസ്റ്റർ! എന്തെങ്കിലുഭ്യംഞാ—ക്ഷമിക്കാൻ വാളുന്നതു
പാപജാദം, എന്തെങ്കിലും?

സിസ്റ്റർ മാത്രം

അതിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ നാശക്കാനും സംശാരി
ക്കേണ്ട. നീ തന്നത്താൻ ക്ഷോഭം വരുത്തിക്രൂട്ടിക്രൂഡാ.

ഹന്തെല

മാവുചെയ്യു്, മാവുചെയ്യു്, മാവുചെയ്യു്! സിസ്റ്റർ
എന്നൊടു പറയുകയില്ലോ?

സിസ്റ്റർ മാത്രം

ഉയ്യു്, ഉയ്യു്. ഒരുമം ക്ഷമിക്കാൻ പാപജാദം ചി
ലതുണ്ടു്—‘പരിഗ്രാമാന്മാവി’നൊടുഭൂതി പാപജാദം!

ഹന്തെല

ഓ, സിസ്റ്റർ വിധാരിക്കുന്നേണ്ടും എന്ന ഒരു പാപം
ചെയ്യിട്ടുണ്ടോ?

സിസ്റ്റർ മാത്രം

വിശ്വിതനം! എന്തിനു്, നമ്മുടെ കർണ്ണവിനെ വണ്ണി
ചു ജൂഡാസിനെപ്പുംലെയും വലിയ, വലിയ ചുജ്ഞമാരാ

ഹനേല

യ മനഷ്യക്ഷമാതുരേ അജപ എയുള്ള പാപങ്ങൾ ചെയ്യാൻ
കഴിയു!

ഹനേല

നിങ്ങൾക്കാവിന്തുക്കുടാ—നിങ്ങൾക്കാവിന്തുക്കുടാ.

സിഗുർ മാത്രാ

സീഷ്, മിണ്ടാതിരിക്കു—കിടന്നാജു!

ഹനേല

എനിക്ക് വല്ലുതെ പേടിയാകനാ.

സിസുറ്റ മാത്രാ

നീ ടും പേടിക്കേണി

ഹനേല

പക്ഷി, അങ്ങനെയാൽ പാപം എന്ന് ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?
ശാഖകീലോ?

സിസുറ്റ മാത്രാ

ഓ, നീ പക്ഷി എന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഹനേല

(സിഗുറിനെ കെടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇതുംവെള്ളു തുറിച്ച
അനാഗ്രഹം.)

സിഗുർ! സിഗുർ!

സിഗുർ മാത്രാ

മിണ്ടാതിരിക്കു, കാമനെ, മിണ്ടാതിരിക്കു!

ഹനേല

സിഗുർ!

സിഗുർ മാത്രാ

എന്താണരകാത്തും?

ഹന്തേല

ഹന്തേല

അഭ്രമം വരുന്നണട്ട്. നിങ്ങൾക്ക് അഭ്രമത്തിന്റെ
കാലൊച്ച കേട്ടുക്കുടേ?

സിറ്റുക്ക് മാത്താ

ഞാൻ ഒന്നാം കേരളക്കണ്ണില്ല.

ഹന്തേല

അതാ, അതഭ്രമത്തിന്റെ സ്പർമ്മാണം—വെള്ളി
യിൽ!—അതാ ശ്രദ്ധിക്കു!

സിറ്റുക്ക് മാത്താ

ആരുടെ സ്പർശ?

ഹന്തേല

അരുട്ടുക്കും! അരുട്ടുക്കും! അതാ അരുട്ടും!

സിറ്റുക്ക് മാത്താ.

എവിടെ? ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

ഹന്തേല

നോക്കു!

സിസ്റ്റുക്ക് മാത്താ

എവിടെ?

ഹന്തേല

കട്ടിലിന്റെ കാല്ലാൽ!

സിറ്റുക്ക് മാത്താ

അതു് അതു് കോട്ടും ചട്ടത്തൊപ്പിയും മാത്രമാണ്, ത
ങ. നമ്മുക്ക് അതു നാറ്റുണ്ടായന്നേരം എടുത്തു കൊണ്ടപോ
യി ഷൈഡ്‌കെ മുത്തപ്പുന്ന കൊടുത്തുകളുണ്ടാം! എന്നിട്ട് ഞാൻ
കിട്ടുവെള്ളം കൊണ്ടവന്നു് നിന്നുക്കുവേണ്ടി നമ്മുക്കായ തു

ഹന്തേല

ണിമടക്കണാക്കാം. കുറച്ചു നിമിഷത്തെയ്ക്കു ഞാൻ നിന്നൊ
തനിച്ചവിട്ടിട്ടപോകാൽ നിനക്കെ പേടിക്കാവുകയില്ലപ്പോ,
ഉള്ളു! ഞാൻ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ അനങ്ങാതെ കിടക്കു!

ഹന്തേല

അതു വാസ്തവത്തിൽ കോട്ടും ചട്ടത്താസ്സിയും മണ്ണതു
യിരുന്നോ, സിസ്റ്റ്? എത്ര മണ്ണത്തുമാധിപ്പോയി!

സിസ്റ്റ് മാത്രം

തീരെ അനങ്ങാതെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ കിടക്കു! ഞാൻ
ഇപ്പോൾത്തെന്നു മടങ്ങിജോത്താം.

(അവർ പുറത്തെഴുറിക്കുന്നു; പക്ഷേ മുറ്റു കറാക്കററിൽ
കായിതന്നതിനാൽ തിരിച്ചുവരുന്നു.)

ങ്ങ മിനിട്ടേന്നതെയ്ക്കു ഞാനീ മെഴുക്കതിരി വെള്ളി
കിൽ മുറഞ്ഞതുനു വെയ്ക്കുട്ടി

(വഴനപിശ്ചരിന്നു അവർ മുഖഭാഗി വിശ്വാസം.)

ഒ, മനസ്സിലായോ, അനങ്ങാതു്, നിരുദ്ധമ്പും!

(അവർ വെളിയിപ്പെയ്ക്കു പോകുന്നു.)

(ചുരിയിൽ ടുട്ടുകുല്ലും ഇരക്കാണ്. സിസ്റ്റ് പോയിക്കുട്ടിനു
ഉടൻതെന്നു, കല്ലാംഡാഡിയായ മാറോണിബന്ന് ത്രംപാ കട്ടിപ്പി
നേരു കാല്പ്പലായി പ്രത്യാക്ഷപ്പെടുന്നു. കടിച്ചമരിഞ്ഞു വ്യാ
ത്തിക്കെട്ടി ഒരു മട്ടിലാണും. ചെടകെട്ടിയ ചെമ്പൻതച്ചു
ടി. ഒരു നാറ്റുചുണ്ണൻ പട്ടംകുത്തുന്നപ്പുണി. ഇടതു കഞ്ഞിൽ
അംഘാരം അംഘാരം പാനിക്കാപ്പുകൾ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു;
അംഘാരം വൈരെ കഞ്ഞിൻറെ മണിഖവന്ദനയ്ക്കിന് ചുറം
ങ്ങ കരിവടച്ചുരക്ക്. അവലും അടിക്കാൻ ഓവിശനുപോ
ചെ, ഓഡിഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അംഘാരം റാന്നപിശ്ചരിന്നു നേ
ങ്ങ തുറിച്ചുനോക്കുന്നു. ഒരു വിളിച്ചിലും അംഘാരാ
അപരെ അതിനാശംവെയ്ക്കു കട്ടിപ്പിച്ചെല്ലാം പ്രസാരിക്കുന്നു. ഒ

ഹൗസലൈ

ഒന്നലെ പെട്ടിച്ചുരണ്ട് കൈ പൊതി അവളുടെ ദൂരാ പെയ്
ത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. അവർ ആഴ്ചക്കും ഭയനീയമായവിധി
തോട് വിജയിവിജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മരായാത്രപം

(കാർഡബു രോഷസ്സുമുന്നുമായ ഒരു സ്പരംതിൽ)

എവട്ടുടി നിശ്ചി, എവട്ടും? പതിവുംപടി പിംഗനും
തെക്കിവടക്കനുക്കുകുംനും? എൻ പട്ടിപ്പിക്കാംടി, മുത
ക്കട്ടീ, നിന്നു ഒളിച്ചേരുകാൻ! നീംപ്പുംകമകളുംപരാത്രു
പരതപാർന്നു, അല്ലേടീ? എന്നിനു ഉച്ചവിക്കൂറാ
ബോനു മാളോരോടൊക്കെപ്പുറത്രു നടക്കവാ, ഒന്ന്‌എന്നു? നുന
ക്കി നാണ്യാവണിപ്പേട്ടി ഇഷ്യമന മുത്താച്ചിക്കാളിളം പറ
ഞ്ഞുനടക്കാൻ? നീംകുണ്ഠൻ കുത്തല്ലു. എന്നിക്കെട്ടീ, ആ
നമടിച്ചീ! എനിക്കിനി നീയുംഖിട്ട് ധാതോദവത്രും ചെ
ഡ്യാനിപ്പു. എനിക്കു നിന്നു ഓട്ടകിലേക്കടിച്ചുറക്കാൻ
ഭോനാബന്നുടും. എന്നിരും തീപ്പുംടി. നീ കേക്കബന്നാ
ഭോം? എന്നിനു വള്ളത്താശാഖയീ അതെന്നും തന്മ
പുത്തികൊണ്ടാം, തമ്മപുത്തികൊണ്ടാം! ഉം എന്നിരെടി,
എന്നിൽ! എന്തും, നീ എന്നിക്കുത്തിലേപ്പാംടി, ഒന്ന്‌എന്നു? ഇ
ലേപ്പാംടി? ആദ്ദേഹം. എന്നാ, ശരി, കുമ്മുരതാനുന്നുനു
ഭോക്കേ—

(ഹൗസലൈ പണിപ്പുടു ഏഴുക്കന്മുന്നു. അവളുടെ ക്ലീഫും
അടഞ്ഞുതന്നുംഡാം' സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. അവർ ആട്ട
സ്റ്റിനരികിലേപ്പുള്ളും ഒരു വിധത്തിൽ വച്ചിനത്തിൽഭാന്തത്തി, അ
തിന്നും വാതിൽ തുരഞ്ഞുകയും, ഭോയാക്കട്ടു നിച്ചപ്പതിജ്ഞ
യും ചെയ്യുന്നു.)

വിനോദം

അപ്പേഖ്യമായ കമ്മിറ്റി ഒരു ഫോറതിരിയും ഒരു ഭരണി നിറവെയും വെളിവുമായി സിസ്റ്റർ മാത്രം മടങ്ങിയെന്നി കഴിഞ്ഞു. ചൊധാത്രപാ തിരംധാനം ചെയ്യും. സി സ്റ്റർ മാത്രം സംഘരണാട്ടക്കുടി ചാരണതിൽ കുടക്കുന്ന ഒരു പ്രവേശന തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊട്ട് ഉടൻഹുക്കിക്കൊ.)

സിസ്റ്റർ മാത്രം

എൻ്റർ പ്രസ്സുവാളുന്നാരോ!

(മെഴുക്കിരിയും ഭരണിയും താഴേവാച്ചിട്ട്, അവർ എന്നു ലൈഡെ സ്ഥിപ്പാതയും വെവ്വേഡുടെ പാണ്ടുചെന്ന്, അവരെ തായിൽനിന്നു പൊക്കിയെടുക്കുന്നു. അവരുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട്, ധർമ്മംപാലിയിലുള്ള പൊരതിങ്ങാൻ അക്കദേശ ജുമ്പ് ഉറച്ചുകയറുന്നു.)

തൊൻ അല്ലെങ്കിലും വെളിമെടുക്കാൻവേണ്ടി ഒരു നിമിഷ നേരം അവരും ഇവിടെ വിടിട്ടുപോകി. അതിനിടയിൽ അവരും കട്ടിലിൽനിന്നുണ്ടെന്നും. ഇവിടെ, മഹില, നിന്റെ കൈ നോക്കുന്നതു തന്ത്രം!

മാൻകെ

വളരെ തുക്കിക്കണ്ണു, അല്ലെങ്കിൽ അവക്കു നോന്നും തട്ടി.

പ്രൂഢ് കെ

മെ—മെന്തിക്കിരു നേ—നേരാംവണ്ണുാജീ—മെന്താ—മെന്താനാനം—തു—തു—പൊന്താനില്ല, ഇം പു—പു—പു—പു—കുട്ടിക്കട്ട്. ഹു—മാരോ പെണ്ണിനെ—കു—കു—കു—കു—വു—ദോ—ദുരുന്നോ രെജുട്ടേണ്ടു, കു—കു—കു—കു—വു—ദോതു!

തുംപു

അതുനും അവക്കാജീ കൊഴുപ്പും.

ഹന്തേല

ഹാൻകെ

(ഉച്ചത്തിൽ)

അവക്ക് ഹനി വലേർ മൂഖം സൈനം തോനാണില്ല,
അരതെ, ഹസ്തി, ഹസ്തില്ല!

സിസ്റ്ററ മാന്ത്രം

(ഹൈവിഡ്യീന്റെ സഹായത്താട്ടക്കട്ടി അവർ റാണപിനെ
വിശ്വം കിടക്കയിൽ കിടത്തിക്കഴിന്നതപ്പുംഡി)

അതെല്ലാം വളരെ ശരിയായിരിക്കും, കൈട്ടോ, ഫോ
ന്റുവന്നു മനഷ്യം, പക്ഷേ വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ ആ
തെന്നിന ക്ഷുഭമുണ്ടാക്കിക്കൂടാം!

ഹാൻകെ

താനവള്ളക്കരിച്ച വണ്ണപ്ര കോലാഫലപ്രഥമം ആട്ടി
കാ, അണ്ണപ്രാദോ?

പ്ലുഷ് കെ

ത്—ത്—ത് മാനൊയ മഹാ—ചീ—ചീ—ചീ തെ
വർദ്ധമാദോ! കീ—കീ—കീ ബോളിഡി താരം—ത്—ത്
—മനിക്കിത്രു—ചീ—ചീ ഫോറതാല്ലേദോ മനസ്സിലു
ക്കാൻ—ചീ—ചീ ഫാട്ടകേടായിക്കെടക്കുന്നാക്കി മനസ്സി
നെളുകം—ത്—ത് മട്ടിക്കൂടാനോ?

ഹൈററ

(പരിഹാസംവത്തിൽ അധികാരിച്ചുകൊണ്ട്)

ചീ—ചീ—ചീ ഫാട്ടകേടായിക്കെടക്കുന്നാക്കി മനസ്സി
നെളുകം—ത്—ത്—ത്—ത് മട്ടിക്കൂടാം!

സിസ്റ്റർ മാന്ത്രം

എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങളും അഭേദക്കീഴേ
ഞക്കിയിരിക്കുന്നു—

ഹാനേലെ

തുംബു

വളരെ ശ്രദ്ധാ—കടന്നിപ്പാവിൻ പൊറത്തെയ്ക്കു്!

മാൻകെ

ഞങ്ങൾക്കാവണ്ണോളിപ്പും ഞങ്ങളിൽു് പോവും—അതിനുണ്ടാവില്ല.

ഹാരീറ

നമ്മെളുപ്പാലുള്ളിക്കും തൊഴുത്താ ഭാദിം.

പ്പേഷികെ

നിങ്ങളു് കു്—കു്—കു്വെടനു ലഹരിക്കുണ്ടോ! നിങ്ങൾക്കും കെടനെന്നാറണ്ടാൻ—കു്—കു്കിട്ടം—രാ—മഹവണങ്ങാം ദം സമലം.

(യംമഹാഖാലിലെ അംശവാസികൾ ചുറത്തെങ്ങിനെയു്
പ്പേരുകൾ)

ഹാനേലെ

(അവർ കുറ്റി തുംകനും. അവർ പേടിച്ചരണ്ടിരിങ്ങനേപോൾ
പെട്ടെന്നും)

പോയോ അരക്കുമാം?

സിസ്യർ മാത്താ

അവരെല്ലാവയം പോകി. അവർ നിനെ ഭഞ്ചപ്പെട്ട
തതിയോ?

ഹാനേലെ

(അപ്പും ഡെപ്പുട്ടി കിടക്കിട്ടുന്ന മട്ടിൽ)

അന്തും പോയിക്കഴിഞ്ഞാം?

സിസ്യർ മാത്താ

അംഗാർഡം മുവിടെ ഉണ്ടാക്കിയനില്ലെല്ലാം.

ഹനേല

ഹനേല

ഓ, ഉച്ച്, ഉണ്ണായിരും, സിസ്ത്.

സിസ്റ്റർ മാത്രാ

നീയതു സപ്ലാം കണ്ടതാണ്. എൻ്റെ ഘോനാ
കാട്ട!

ഹനേല

(ശാശ്വതായി നെട്ടവീപ്പിട്ടുകൊണ്ട്)

ഓ, പ്രിയപ്പെട്ട കത്താവീശാവേ! പ്രിയപ്പെട്ട, പ്രിയ
പ്പെട്ട കത്താവീശാവേ! അവിടുന്ന ദയവുമെങ്കുറു,
ദയവുമെങ്കുറു, എന്ന ഖവിടെനിന്ന് കൈഞ്ഞഡോവുകയില്ല?

(അവളുടെ സ്വരംമാറ്റനം)

എന്നടി, തത്തനാടി, തത്തനാടിത്തിനോന്ന്
വന്നിൽക്കൊള്ളിലും ദേവൻ!

വിശ്വലത്തിക്കലെ വീട്ടിലേയ്ക്കിനൊന്ന്-
കൊണ്ടുപോയെങ്കിലും നാമൻ!

വാടിത്തള്ളുന്ന് തോൻ, കുടീനിച്ചുപോയി തോൻ
പാടിക്കുന്നിക്കിഞ്ഞലഭാൻ!

അതെ, അതെ, എന്നിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്, അഭ്രമം വ
നൊന്നൊക്കുപോകും, സിസ്ത്!

സിസ്ത് മാത്രാ

എന്നാ, ഓമനേ?

ഹനേല

അഭ്രമം എന്നാടി ധാക്ക പറത്തിട്ടണ്ട്, സിസ്ത്;
എന്ന അഭ്രമത്തിന്റെ അട്ടതേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകു
ം.

ഹന്തേല

സിസ്യർ മാത്രം

മോ!

ഹന്തേല

ഉള്ള്, അഴക്കുമം വാക്കുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സിസ്യർ മാത്രം

അതു വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്?

ഹന്തേല

(അംഗീകാരമനും അഭക്കായ റീതിയിൽ സിസ്യറിന്റെ ചെ
വിട്ടിൽ മന്ത്രിക്കും)

പ്രിയപ്പെട്ട കാർഡ്—ഒരാട്ട് വാദാല്പ്!

സിസ്യറം മാത്രം

വീജക്കം കിടന്നാണോ, ഹന്തേല, അങ്ങിനെന്നാണോ നല്ല
പെൻകട്ടി.

ഹന്തേല

അഴക്കുമം സുദിരഞ്ഞേ, സിസ്യർ? സാറു് ഒരു സുദിരഞ്ഞാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു തൊന്ത്രാനീഡ്ദേ? ഹീൻറിച്ച് എന്നു അജൈക്കായത്തിന്റെ ഫേയ്!— അതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞതാ? എന്താൽ കൈത്തുകളുള്ള ഫേയ്!

(വികാരത്തില്ലതയോടെ)

പ്രിയപ്പെട്ട നല്ലവനായ, നല്ലവനായ, കനിവുള്ള
ഹീൻറിച്ച്! സിസ്യർ, എൻ്റെ വളർന്നവനാട്ട് തങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ഫോറുകയാണു്.

വദ്ധപ്പുംരാധിതനാ മിട്ടുനങ്ങളെ-

ശാന്നിച്ചിന്നക്കിയ ശേഷം,

ഒന്താൽമിച്ചവർ ഫോരാറിയവരം

ഹന്തേല

ചിത്രത്തിലാത്ത സങ്കാശം!
മഞ്ചുപോലു വെള്ളവെള്ള മിനിച്ചം
മഞ്ചുമെത്തമേലാനിൽ,
ലാലസിച്ചാരവക്രസം, കുരിച്
കീഴ്ചം മനിയറ തനിൽ!
എന്നൊരു കെട്ടതുകമേറിയ മീശാണദ്വാഹത്തിന
കൂട്ടു!

(ആനാദാഖ്യാനം ആരുവിസ്തൃതിക്കയിനയംയി)

—പാന, മാ, അഭ്രമഹതിന്റെ ശിരസ്സ് എത്ര
മനോധരമാണു, വെള്ളത്തെ, ‘ക്ഷോവർ’പുജ്ഞാജളാൽ അലംകൃ
തമായിരിക്കുന്ന—അതാ, മെവിയോർക്കു! അഭ്രമഹം എ
ന്ന വിളിക്കകയാണ്. നിങ്ങൾ കേരംക്കുന്നില്ല?

സിസ്തു മാത്രം

എൻ്റെ അരയമക്കാത്തല്ലെല്ലു, ഒന്നു കീടനാരങ്ങം. ആ
ങം വിളിക്കുന്നില്ല.

ഹന്തേല

ആ സപരം!— ദയയ്യുംവേൻറതാകിതന്നു. ഓ, ഓ,
ചെവിയോർക്കു! അഭ്രമഹം വീണ്ടും എന്ന വിളിക്കകയാ
ണ്. മാ, വളരെ വ്യക്തമായി എന്നിക്കു കേരംക്കാം അഭ്ര
മഹതിന്റെ വിളി. “ഹന്തേല!” “ഹന്തേല”—നൃക്ക്
അഭ്രമഹതിന്റെ അട്ടതേയ്യു, പോകാം.

സിസ്തു മാത്രം

എൻ്റെ ഇംഗ്രേസൻ വിളിക്കുന്നും എന്നു സന്നാലു
യാക്കിരിക്കുന്നതു കാണാം.

വരനേല

വരനേല

(അവളുടെ ശിരസ്സിൽപ്പോരി ചത്രികയിൽ ദണ്ഡിക്കളിലൂക്കയാണ്. എന്തുമായ പരിമിളം അക്കദൈയ്യു പ്രസിദ്ധ ട്രക്കൻ മട്ടിൽ അവരു ഒരാളും കാണിക്കുന്നു)

നല്ല ഒരു പരിമിളം പരന്നിരിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക്
തൊന്നാനില്ലോ, സിറ്റും?

സിസ'റം മാത്രം

ഇല്ല, മണേലെ!

വരനേല

വിലാക്ക് പുഷ്പങ്ങൾ!

(അവളുടെ അതുനാഡാബെള്ളത വല്ലിക്കുന്നു)

ആലിക്രൂ! ആലിക്രൂ!

(എൻ വിഭൂതയിൽനിന്നു ഒരു മധ്യാഹ്ന സ്വരാ ഉന്നത്തു
നേര്ത്തങ്ങളെന്ന കേരിംഗ്ക്രൈസ്തവനു)

അതു ഭേദത്തുകൂടം പാടുന്നതാണോ?—നിങ്ങൾ കേരം
കുന്നില്ലോ?

സിറ്റും മാത്രം

ഉള്ള്, ഓമണി, എന്നും കേരിംഗ്ക്രൈസ്തവ്. പാക്കഡ നീ
യിപ്പോരി തിരിഞ്ഞുകിട്ടാം എന്നേന്നും സുവമായിട്ടിരുന്നു
ണം.

വരനേല

നിങ്ങൾക്കിം അതു പാടാൻ കഴിയുമോ?

സിറ്റും മാത്രം

• എന്തു പാടാനാ, തങ്ങാം?

വരനേല

“ഉറങ്കു, കണ്ണാൻ, യുറങ്കു!”

ഹനേല

സിസ്യർ മാൻസ
സ്ഥാനതു പാടനുതു നിനക്കിപ്പുമാണോ?

ഹനേല

(വിണ്ണം മദ്ദനകിടന് സിസ്യർഒൻറെ ക്രൂയിൽ തംഴം പിടിച്ചുന്നു)

അമേ, അമേ! എന്ന പാടിക്കേണ്ടപ്പുണ്ടിക്കു!

സിസ്യർ മാൻസ

(വിളക്ക കൈചുത്തി, കിടക്കയുടെ മിതെ കനിഞ്ഞു, വിച്ചി[ം] തിലുള്ള സംഗീതത്തിൻറെ താളക്കുള്ളംമായി ഇണങ്ങിയ ലിംഗ ചേരുന്ന റിതിയിൽ, കീഴേയുള്ള പല്ലുങ്ങൾ, മുട്ടുവായ കരിബാത്തിൽ, ആചാവിക്കുന്നു)

“ഉറങ്കു, കണ്ണമനി, യുരങ്കു,—പോകയു-

ണോയ കൊച്ചുട, ലക്ഷ്മാവിൽ!

പുലരിതോട്ടു, ചെന്നയണനാഴിത-

നാലകളിലടിവോളം,

അതമമായിട്ടു, മജകിഡോരമോ—

നാരികിൽചേരും, നാതിമേളും,

പകന്തിട്ടു പല കളികളിച്ചിട്ടാം

പകയു നിനക്കുന്നവേലം.

ഉറങ്കു, കണ്ണമനി, യുരങ്കു, കണ്ണമനി—

യുരങ്കു, കണ്ണമനി, വേഗം!—”

(മണിയി വെളിച്ചു ഭറിയിൽ നിറയുന്നു. സിസ്യർ മാൻസ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. വിളിയത്രു, പ്രതാതകവുമായ ഒരു ഗൃഹി ആപം ആധിക്കവിക്കുകയും, കിടക്കയുടെ ഒരവശ്രൂതു സ്വയം ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അസ്ത്രം കനിഞ്ഞിയും, അവളുടെ ശ്രൂഷിച്ച, നഘനങ്ങളായ കൈത്തന്തങ്കളി മേൽ വിത്രുമം കൊള്ളുന്നതുപോലെ തോന്നു. നഘനങ്ങളാണു്

ഹന്തേല

അവളുടെ പാദങ്ങൾ. അവളുടെ നീംഖ്, വെള്ളത്ത്, മുടിച്ചു ഞുകൾ അവളുടെ ചുമലുകളിലും കിടക്കുമല്ലോ അപ്പിന്ത്യവ ണ്ണ കിടക്കുന്നു. തീരെ ധാടിത്തുള്ളൻ പരവല്ലായിരുന്നു നൂം അവളുടെ ഭൂമം, കണ്ണിൽ താണ അവളുടെ ക്രൂരകൾ, അടങ്കുന്നിരിക്കുന്നതുകിലും റംഗേശച്ചയുടെനേർും ഉറപ്പി ചുറിക്കയാണുന്ന തോന്തിപ്പുാം. ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ സംസാരി കുന്ന കരാളുടെ സ്വന്നംപോലെ തോന്നും അവളുടെ ശബ്ദംമേ കിൽ. സംസാരിക്കാൻ തുടങ്കുന്നതിനുംപും, ധാരകരാം ഉ ചുരിക്കുന്നതിനും വളരെ ശ്വേച്ഛിച്ചുള്ള മട്ടിപ്പാണും അവളുടെ അധിരജ്ഞാഭാസം അനുകൂലന്തും. ആകംപികമായ വാല്പന്തും പി ടിപെടിട്ടുള്ളവളാണും അവർ. അവളുടെ കവിപരിത്വകൾ ഒട്ടിക്കഴിഞ്ഞു വെറും തൊണ്ടായിത്തിന്തിരിക്കുന്നു. അവർ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു തീരെ മോശപ്പേട്ട വസ്ത്രങ്ങളാണും)

സ്ഥിതിപാം

ഹന്തേല

ഹന്തേല

(അവളുടെ ക്രൂരകളിലും അടങ്കുന്നിരിക്കുന്നവയാണും)

അമേമ, എററവും പ്രിയപ്പെട്ട അമേമ! അമുഖാണോ ഇതും?

സ്ഥിതിപാം

അത, ഇതു തൊന്തരനുന്നയാണു്—തൊൻ എന്നു എന്നു ഉല്ലാരകനായ ക്രിസ്തുജീവൻറെ കാലടികൾ എൻ്നു ക്രൂര നീർക്കൈണ്ണു കഴകി, തലമുടികൊണ്ടു് തുട്ടു തുവത്രിയി നിന്നും.

ഹന്തേല

നല്ല വിശ്വേഷജലലൂഡനാ അമുഖ എനിക്ക കൊണ്ടിവ നാട്ടിക്കുള്ളതും?

ഹന്തേല

സുഖം

അതെ!

ഹന്തേല

വളരെ മുരത്തുനിന്നാണോ അമ്മയുടെ വദവു്?

സുഖം

ആയിരമായിരും നാഴികകൾക്കുമുരത്തുനിന്നും—മുങ്ങിയ്ക്കുടി!

ഹന്തേല

അമ്മയെ കണ്ടാൽ എത്ര വിശ്വേഷഭായിരിക്കും,
അമ്മ!

സുഖം

മുമീയുടെ സന്താനങ്ങൾം എങ്ങനെയോ, അങ്ങനെതെ
നോ തോന്നും!

ഹന്തേല

അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ‘ചിത്രചഷക’പുക്കളിലും ചി
റാടപ്പുകളിലും. അമ്മയുടെ സ്പർശങ്കട്ടാൽ സംഗീതമാ
ണുന്ന തോന്നും.

സുഖം

അതു് യഥാത്മതിലില്ലെങ്കിൽ ഒരു ധനനിയല്ല, എൻ്റെ
ക്കുറവും!

ഹന്തേല

അമ്മ, പ്രിയപ്പുട് അമ്മ, എൻ്റെ ക്ഷുണ്ണബവിക്കും,
അമ്മയുടെ സൗഖ്യമാണും!

സുഖം

എന്നൊക്കാൽ ആയിരമിരട്ടി ജൂംതിർക്കുമ്പാണു്
സപ്രത്തിലില്ലെങ്കിൽ ദേവതകൾ.

ഹന്തേല

ഹന്തേല

ഈയും എറുത്രകൊണ്ടവരുമ്പോലെ അപ്പാൽത്തത്രു്?

സുഖപാ

തൊൻ നീനക്കവണ്ണി കുഴപ്പുട്ട്.

ഹന്തേല

എൻറു അദ്ദേഹം, അമ്മ എന്നാംതാനാിച്ചു താമസി കീഴ്പ്പേ?

സുഖപാ

(എഴുന്നറിട്ട്)

എനിക്ക താമസിക്കാൻ സംശ്ലൂമല്ലു.

ഹന്തേല

അമ്മ ചെന്നാചേറ്റിട്ടിള്ള വധമലം കെരളത്തുംതാ ഞാനാ?

സുഖപാ

അവിടെയുള്ള വിശലമമതാനാഡാ കാറിയ്ക്കി നാം, കൊട്ടജാററിയ്ക്കി നാം, ഹീമപാതത്തിയ്ക്കി നാം സംര ക്ഷിക്കവുട്ടിട്ടിള്ളവാണോ. മുഴപ്പേൻ അവക്കു കാ ചീനാ.

ഹന്തേല

ക്ഷീനം തോന്നാബാധം അമ്മയ്ക്കവിട വിത്രമി കാൻ സാധിക്കമോ?

സുഖപാ

ഉഞ്ച!

ഹന്തേല

വിശക്കാഡം ഭക്ഷിക്കവാൻ വല്ല അർച്ചാരവും അ വിട കിട്ടിമാ, അമ്മയ്ക്കോ?

ഹന്താലെ

സുരീതുപം

വിശക്കന സകലങ്ങം മാംസവും പഴങ്ങളും, അഹിക്ക
നവക്ക് പൊന്നഘോലെ മിനങ്ക്കനാ മുതിരിച്ചും അവി
ടെയ്യണ്ട്.

(അവർ തന്നിമാറി പീംവാങ്കുന്ന)

ഹന്താലെ

അമ്മ ഹോമുക്കയാണോ, അമ്മ?

സുരീതുപം

ഇംഗ്രേഷ്യൻ എന്ന വിളിക്കുന്ന.

ഹന്താലെ

അമ്മ ഉറക്കയാണോ വിളിക്കുന്നത്?

സുരീതുപം

അമ്മ എന്ന വിളിക്കുന്നത് ഉറക്കയാണ്.

ഹന്താലെ

എൻ്റെ എഴുപയം എൻ്റെ ഉള്ളിൽ വരഞ്ഞിരിക്കയാ
ണ്, അമേ!

സുരീതുപം

പനിനീർപ്പുക്കാരക്കാണ്ടാ, ലിലാക്ക് പുജ്ഞങ്ങൾക്കാ
ണ്ടം ഇംഗ്രേഷ്യൻ അതു ശിരിരീകരിക്കും.

ഹന്താലെ

അമേ, ഇംഗ്രേഷ്യൻ എന്ന വീണ്ടം കൈക്കു
ള്ളിക്കും?

സുരീതുപം

ഈതാ, താൻ എൻ്റെ കള്ളിൽ ഉയർത്തിപ്പുടിച്ചിരി
ക്കുന്ന ഈ പുജ്ഞം എന്താണെന്നു നിന്നക്കരിയാമോ?

ഹനേല

ഹനേല

അരളു ചൊന്നൊഴിംപുവാണ്! സ്വപ്രതിശ്രദ്ധിക്കാൻ
താഴെക്കാൽ!

സ്ത്രീത്രം

(അരളു ഹനേലയുടെ കാലിൽ വെച്ചുകെടുക്കുന്നു.)

അതെടട്ടു ദൈവത്തിന്റെ വാദാനവിഹംഡാ
ലെ സ്വക്ഷിപ്പുവെക്കു! എന്നാൽ, താൻ പോകട്ട!

ഹനേല

അമേമ, അമേമ, എന്നൊ വിട്ടിട്ടപോകല്ലെ, അമേമ!

സ്ത്രീത്രം

(തെന്നിനിന്ത്യിക്കല്ലുന്നു.)

രബ്ലുനേരത്തെയും നീജേന്നൊ കാണുകയില്ല. ചി
നീട്ട് രബ്ലുനേരത്തിനുള്ളിൽ നിന്നെന്നൊക്കാണാം.

ഹനേല

എനിക്കെ പേട്ടിയാകുന്ന.

സ്ത്രീത്രം

(തെന്നിനിന്ത്യിക്കരഞ്ഞടിയക്കിട്ടു)

കാണുകയും മീതെയുള്ള മീമപാളികൾ കാറ്റുകളാൽ
നിദ്രിച്ചനിമ്മാഞ്ഞനും ചെഞ്ഞപ്പുട്ടന്നതുപോലെ നിന്നെന്ന
ഒന്നുണ്ടാക്കി നിന്നിൽക്കിന്ന് എടുത്തു നീക്കാപ്പുട്ടന്നതാണ്.

ഹനേല

പോചല്ലു!

സ്ത്രീത്രം

സ്വപ്രതിശ്രദ്ധിക്കാൻ സന്താനങ്ങൾ രാത്രിയിലെ മിനാൽ
ക്കാട്ടികർശപാലാണ്. ഉറങ്ങു!

ഹേനേലെ

(ഭറി നുംമണ ഇത്തിട്ടെന്തുവതനു. കൊള്ളുക്കു കൈക്കുടെ ഇവ
ഉള്ള സ്വരങ്ങൾ “ഉറന്തു, കണ്ണമണി, യുറന്തു!” എന്ന് തിരുപ്പ്
രണ്ടാമതെന്ന പല്ലും പാട്ടുന്നതു കേൾക്കാം.)

ഉറന്തു, കണ്ണമണി, യുറന്തു, കണ്ണമണി-
യുറന്തു കണ്ണമണി, വേഗം!
തെള്ളതെള്ള മിന്ന, മതിമികർ, നിദ-
യിള്ളുകാതലായും നില്ലും.

(സപ്രീം വൃഥ്തി സ്വകച്ചിതമായ ഒരു അരിതപ്പും മുറിയിച്ച
കമാനം നിറഞ്ഞെഴുകുന്നു. മുടിയിൽ പനിനിർവ്വച്ചുങ്ങുന്നതിൽ
കോൺട്രൈ കോടി രണ്ടും ചുടി കമനിയമായ ചിരക്കളും യുവ
തിക്കുടെ അരുക്കാരമാൻം, ജ്യൂതിപ്പം ഹയികളായ മുന്നു ദേവത
കൾ അരുവിപ്പബീച്ചും, അരു ശാന്നി തുടന്നാലപിക്കുന്നു. സ്റ്റീ
ആപം അപ്പത്രക്കമായിക്കൊണ്ടു.)

അതിമികളിവ, രിവവിശ്വം നി-
നാരികിൽ കാവലായും നില്ലും,
അനാലജ്യാതിസ്ഥിനും ഇവന്നാജ്ഞിൽനി-
നാണ്ണന്ത ദേവതമാരാം!
ഉറന്തു, കണ്ണമണി, യുറന്തു, കണ്ണമണി-
യുറന്തു, കണ്ണമണി, വേഗം!

ഹേനേലെ

(അവളുടെ കുള്ളുകൾ തുരക്കും, ദേവതക്കു അരുന്നാട്ടണി
നേരു അടഞ്ഞാതെ തിള്ളിച്ചുഡിയാടെ അഞ്ഞെന്ന ഉറവിനാശക
യും ചെച്ചുനു.)

ദേവതകൾ!

(അവളുടെ അരുന്നീളാദവും അത്രുതവും വളരുന്നു; പാക്കി അ
പ്ലേറ്റാ അവർഡി സാരായാധിനായിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തേ
നാം.)

ഒരുവർക്കും!!

(വിജയാർഥിക്കാഡവാഴ്യുച്ചങ്ക്)

അദ്ദേഹത്തിനും!!... .

(എസ്പ്രമായ ഒരു വിരാമകാലം, അന്നത്തെ ഭവതകൾ താ
ഴീയുള്ള ഗാനാശകലനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കരുതിച്ച സ്പരബിദ്ധാത
മഹാജ്ഞിതനിന്നു പാടുന്ന.)

നോമത്തെ ഭവത

കനാം, മലകളിൽ പുത്രകിപ്പുത്രകി
മിനായ സൃഷ്ടിപ്രകാശം,
തന്നതില്ലാണു നിനക്കിനാതിന്
ചൊന്നിൽനിന്നിന്നിരിപ്പോളും!
ശ്രേഖണം ക്ഷേത്രത്തിലും, ഭൂമി-
ദാഡം ധരിതവിലാസം,
സംബന്ധമാക്കാ നിനക്കാ, യതിന്
സന്ദർഭത്തിനിവേദനങ്ങളും!

രണ്ടാമത്തെ ഭവത

ജീവസദാധകയാന്ത്രം, വിള-
ഭ്രവിൽ വിളിത്തുശയിക്കു,
മാ, ചെവിക്കൊണ്ടി, വഗ്രേഷം, നിന്റെ
അഞ്ചനതീപ്രാണിലാശം!
ഉസ്തുസാമ്പത്താനമാകു, ദ്രോക്കരം
പ്രസ്തുതേന്തരജ്ഞനെ പോകു,
ചംഡം നിനക്കിണംഡു ദ്രോശം, പരക്കി,
പാചുതന്നീലവലേരു!

ഹനേല്യ

രൂനാമരത ദേവത

വാസനമാധുരിയാലെ, ഹഫം
വാസരലക്ഷ്മിക്ക ചാലെ,
മററിച്ചു, പുഷ്ടിം മെഞ്ചും, നിൻ്റെ
ചുരിലും തുരിനിന്നിട്ടും,
നീം വഴിശേഷതാം, രവതൻ സപ്ത-
നീലം, അണ, ശ്രീവികാസം,
താവിലോരിക്കലും, ഹാ, നീൻ മാർ-
ദ്രവിലെ, കണ്ണപ്പൂജിച്ചുാത്രിൽ!

(രൂസപമായ വിശാമലക്ക്)

രൂനാമരത ദേവത

കാലത്തിൻ തിമിരത്തിൽനിന്നു-
മിഡം, സ്വർഘീയ-
ശ്രീലാലസിച്ചിട്ടമൊ-
രാശീർഖാദ
അഭ്യമബദ്ധും ദേവതയെ, ഹാ,
നിന്നക്കായും തൈ-
ളതിക്കരുക പുഞ്ചക
മാനയിച്ചു!
കനകോജ്ജപലാംഗരീകരം തൈ-
ളിയന്നിട്ടമി-
ക്കതിർച്ചിനും ചിരകകരംത-
നാനുച്ഛാദിം,
കനിവിൻ കഡലായീടും
കത്രാവിൻ, നിസ്തുല
കയണാക്കാക്കാത്തോ-
ലക്കിത്തൈരി!.....

ഹനോലെ

രണ്ടാമതെത ദേവത

തക്കളുണ്ടിത്തീട്ട്, മുട്ടച്ചമയത്തിൽ
അംഗിയിണങ്ങിയ തൊങ്ങലുകൾ,
പക്ഷക്കന്നായിതെ, മധുമാസത്തിൽ
പരിതോഷവുമാ, പ്ലംമുളവും!
പുലരിയിൽ മിന്നിവിടന്റെ വിള്ളങ്ങൾ
പുതുപുതുപനിനീർപ്പുകൾക്കം,
കൊണ്ടിവയ്ക്കു നിന്നക്കായ് തൈക്കുടം
ചുണ്ടുകുളിന്നു മലിനോട്ട!

മൂന്നാമതെത ദേവത

ഭവ്യദോജജപലാ, തെരുവംതാൻ നാടിൽ
ഭിവ്യമാഡാ ഹരിതപ്രകാശം,
ചിന്നംപൊക്കനാളി ഷുഞ്ഞുനു വിശ്വാസിൽ-
തെന്നനിനിങ്ങനാ തെരുവംതാൻ ധാരം!
അതു മഴനാഹരനിത്രുന്നര-
ഗ്രീമക്കുറാപ്പരനികരനേരം,
മരായക്കിട്ടിട്ടുനായമായ് മിന്നി-
ചൂഡുകയാണു തക്കപംതാൻ കുണ്ണിൽ!

(കന്നാമതെത അംഗം അവസ്ഥനി.എ.നം)

രണ്ടാമത്തെ അധികം

(ഭേദവത്ക്രമം തന്റെ പാശവരതിനുള്ളൂടു് എങ്ങനെന്നയായിൽ
നാംവാ അന്തുപോച്ചതെന്നായാണ് രംഗം
കെളുമ്പുവസ്ഥാസ്ഥിനി (സിസ്റ്റർ മാത്രം) റംഗേശായുടെ
കിംഗ്കുഴ്ചരികെ മുറിക്കുന്നു. അവൻ വീണ്ടും ഒഴുക്കാതിരിക്കുന്ന
ഒരുത്തകയും റംഗേലെ ഉണ്ടാക്കണ്ണും ചെയ്യുന്നു. അധിവക്ഷിക്കെ എല്ലാ
യത്തിലും തന്റെ പാശവരതിനും അവളിനു മുഖഭാവത്തിൽ ഈ
പ്രേരണ പ്രത്യേകം പ്രസ്തുതി യാണുന്നതു്. സിസ്റ്റർ മാത്രം ദയ
അവരാം മനസ്സിലുംനാ ഉടനെ അവാർ തന്റെ പാശവരതിനും
മംഗല സാഖാപ്രഭാതിനെന്നായാണുള്ളൂടു്)

റംഗേലെ

സിസ്റ്റർ! സിസ്റ്റർ മാത്രം! നിങ്ങൾക്കരിക്കാമോ അല്ല
രംഗേലിടെ വന്നിങ്ങനെതെന്ന്? ഭേദവതകൾ! ഭേദവതകൾ,
സിസ്റ്റർ!

സിസ്റ്റർ മാത്രം

ആദ്ദേഹം! നീ വീണ്ടും ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടാല്ലോ.

റംഗേലെ

അംഗത്വം, അംഗത്വം. ഒന്നൊംഗ്രേതുംനോക്കു.

(ഉല്ലേഖാവും)

.ഭേദവതകൾ! ഭേദവതകൾ! യമാത്മത്തിൽ സ്വന്ത്
തരിൽ നിന്നുള്ള ഭേദവതകൾ, കേട്ടോ, സിസ്റ്റർ മാത്രം—വ
ലിയ വലിയ ചീരകകളുംകൂടിയ ഭേദവതകൾ!

ഹന്തേല

സിസ്‌റം മാത്രം

എന്തെന്തു മധുരപ്പള്ളത്തോയിരിക്കണം നിനക്കണാം
യിതന്നു, ബാമജന.

ഹന്തേല

സപ്ലാങ്കാളക്സറിച്ചു നിങ്ങളെല്ലാം സംസാരിക്കണാ?
നോക്കു, നോക്കു! എൻ്റെ കാളിലുള്ളതെന്താണെന്ന കണ്ണാ?
(സദ്ഗുമാനത്തായ ഒരു പുശ്ചാ ഉച്ചന്തിപ്പിടിച്ചു അവർ അ
വരെ നേർക്കു നീട്ടുനു.)

സിസ്റ്റർ മാത്രം

എന്താണു പൊന്നാങ്കുട്ട്?

ഹന്തേല

നിങ്ങൾക്കു കണ്ണടക്കുട്ടും?

സിസ്റ്റർ മാത്രം

ഹോ!

ഹന്തേല

ഒന്നതുനോക്കു, സിസ്റ്റർ. ഒന്നതുഞ്ഞാക്കു!

സിസ്റ്റർ മാത്രം

തൊൻ കാണുന്ന, തങ്ങൾ.

ഹന്തേല

ഒന്നിൽ വാസനിച്ചുനോക്കു, എന്തു സുഗന്ധമാണീ
തെന്ന്!

സിസ്റ്റർ മാത്രം

(വാസനിച്ചു നോക്കുന്നതായി നടപ്പിച്ചുകൊണ്ടു)

മായ്, മഞ്ഞാഹരം!

ഹന്തേല

ഒ, സൃഷ്ടിച്ചുപിടിക്കു, സൃഷ്ടിച്ചുപിടിക്കു. നിങ്ങൾ
അതു തെരിച്ചുകൂട്ടും.

ഹന്തെല

സിസ്യർ മാത്താ

ചേരു്, ഇല്ല, താന്തു ചെയ്യുകുടാ, തങ്ങം. ഈ അത്ര
തപ്പിപ്പിത്തിൻറെ പേരെന്നതാണോ?

ഹന്തെല

പേരോ?—അതെ, തിച്ചുവായും അതുതന്ന; പൊ
നൊജിന്റെ പുഡ്യു്!

സിസ്യർ മാത്താ

ഓചേരാ!

ഹന്തെല

അതെ, അതുതന്ന, നിശ്ചയമായും. നിങ്ങൾക്കു കു
ണ്ടക്രൂഡ്! വിളക്കിഞ്ചു കൊണ്ടുവരു! വേഗം! വേഗം!

സിസ്യർ മാത്താ

ഹാ! ഇപ്പോൾ താൻ കാണാനാ.

ഹന്തെല

അതു ഭാഗിയുള്ളതല്ലോ?

സിസ്യർ മാത്താ

അതെ, അതെ; പക്ഷെ, നീഹിതവളര സംസാരി
ക്കാരുക്കരെത. നീ അനുഭാവതെ മിണ്ണാതങ്ങൾനെ കിടക്ക
ണം. അല്ലെങ്കിൽ ഡോക്ടർ ഇസ്റ്റിവെട്ടക്കം. ഇനിയി
പ്പോൾ അഭ്യർത്ഥം നിന്നു കൊടുത്തയച്ചിട്ടുള്ള മരനു നീ
സേവിക്കണം.

ഹന്തെല

ഓ, സിസ്യർ, എന്നുക്കരിച്ച നിങ്ങൾ എന്തിനിത്ര
വളരെ ക്ഷേരിക്കുന്നോ? നിങ്ങൾക്കരിത്തുകുടാ എന്നാണു സം
ഖ്യിച്ചിട്ടുള്ളതനോ—അറിയാമോ, ഇപ്പോൾ? ഈ കെണ്ണൽ

ഹണ്ണലെ

കൂടിൽ പൊന്നാളിൽ പുവ് എനിക്കാൽത്താൻ ചെന്നാണ്
നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്? ഉംഗിച്ചേനാക്കു, ഉംഗിച്ചു
നോക്കു!—എന്തിനുള്ളതാനുള്ളിൽപ്പുവ്? നിങ്ങൾക്കറി
ഞ്ഞുമുണ്ടോ, സിസ്യുക്ക്?

സിസ്റ്റിക്ക് മാത്രം

സീഷ്! അതിനെപ്പറ്റിയുള്ളതെല്ലാം നിനക്ക് നാലു
രാവിലെ ഏണ്ണാട്ടപാദാം—നീ വീണ്ടും ശക്തിയുള്ളവളും
യി, തെളിയുള്ളവളും, സുവജ്ഞവളുംവിത്തിൽനിന്നും!

ഹണ്ണലെ

എനിക്ക് സുപഠനനായാണ്.

(അവരം ഏഴുന്നൂള്ളവൻ ഉള്ളതിക്കുയും അവളുടെ പാദങ്ങൾ
കിട്ടുയിൽ നിന്നു വെളിയിപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ചെങ്ങുനാ.)

സിസ്യുക്ക് മാത്രം

നീക്കു ചെന്തുക്കുടാ, പ്രിയപ്പെട്ട മണ്ണലെ.

ഹണ്ണലെ

(അവളും കൈകൈഞ്ഞ മാറിയിട്ടു്, കിട്ടുയിൽനിന്നും ഏഴ്
ഞാറ് ഏതാം അടിക്കരി നടന്ന പോക്കനാ.)

ഒയവുചെയ്യു്,—ഒയവുചെയ്യു്, എന്നെ തനിച്ചു വി
ട്ടു!—എനിക്ക് പോകണാം!—പോകണാം.

(അവരം കണ്ണ തെള്ളുകുയും എന്തിനേൻറെയോ നേർക്ക് തുള്ളിയുറപ്പി
ചു തുറിച്ചേനേക്കുയും ചെങ്ങുനാ.)

ഹാ, പ്രിയപ്പെട്ട യേഹുമിശ്രിഹായേ!

(കുറത്തവന്നു ധരിച്ചു്, കുറത്തചിറക്കളേടുക്കിയ ഒരു ദേ
വത്തും ത്രപം പ്രാക്കശപ്പെട്ടുനാ. ഭേദത നല്ല ഉയരടിശ്ശീ
യാളും റാജപ്രഭാവനാം കോമ്മുനമാണു്. അപ്പോധം നീളുള്ള
കഴുപ്പാഡണവുചിത്തമായ, പട്ടിൽ പൊതിംത പിടിയോട്ടശ്ശു

ഹനേല

ടിയ ഒരു പ്രധാന കള്ളികൾ വാറിച്ചിരിക്കുന്നു. ദേവത അട്ടപ്പിനാരിക്കെ ഇൻപ്രസ്റ്റിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. നിലോപ്പുനും ഭാവം ശാഖിരസമാണും അംഗീരാ. അചല്ലുപ്പെന്നും ശാന്തമായി അംഗീരാ ഹനേലച്ചയുടെ നേർ ഉറു ഫോട്ടോ. അംഗീരക്ക് സാധാരണമായ ഒരുത്തയവഴിപ്പും കാണം മുറിയിപ്പുകുമ്പുനും വൃംബിക്കുന്നു.)

നിങ്ങൾ ആത്മാജാനു്?

(വിരാക്കാഡം)

നിങ്ങൾ ഒരു ദേവതയാണോ?

(ഉത്തരമില്ല)

എന്നായാണോ നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ളതു്?

(ഉത്തരമില്ല)

ഹനേലലെ മാറോൺ ആണോ തൊൻ. നിങ്ങൾ എന്നു
കൊണ്ടുപോകാനായിട്ടാണോ വനിരിക്കുന്നതു്?

(വീണ്ടും ഒരുത്തരവുമില്ല)

(ഈ സ്ഥാദം നടന്നകാണിരിക്കും, സിന്റർ മാത്രം പരി
ശ്രദ്ധയായി, ചിന്താക്രാന്തയായി, അപ്രക്രയേംഞ്ചുട്ടി നേരിക്കു
ക്കുന്നും നില്പുകയായിരുന്നു. അവർ സാവധാനത്തിൽ മുറി
യിൽക്കിന്നു വെളിയിപ്പെട്ടിരുന്നിപ്പുംകുന്നു.)

രേഖവം നിങ്ങളെ ഉമ്മയാക്കിത്തീരെന്നു? നിങ്ങൾ
രിയ ദേവതയാണോ?

(ഉത്തരമില്ല)

രേഖവത്തിനും നല്ലവരായ ദേവതമാണിൽ ഒരാളും
ണോ നിങ്ങൾ

(ഉത്തരമില്ല)

നിങ്ങൾ എന്നോട് ഭയവായിരിക്കുമോ?

(ഉത്തരമില്ല)

വരചേരെല്ല

നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നിങ്ങളുടെ വസ്തുതയിൽനിന്ന്
മടക്കകളിൽ ആ വാദം ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു്?

(മെഴനാ)

എനിക്കെ വസ്തുത തണ്ടാക്കുന്നു, വസ്തുത തണ്ടാപ്പു്! നി
ങ്ങളുടെ നോട്ടം എന്നു മഹിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മഞ്ഞ
കട്ടപോലെ തണ്ടാത്തതാണ്.

(അംപ്പാഫും മെഴനാ)

ആരാണു നിങ്ങൾ?

(മറപടിയില്ല. ഒരു പെട്ടിനബേ ആകുമിച്ചടിപ്പട്ടിനുണ്ടു്.
അവരു നിച്ചവിളിക്കുകയും പുറകിലുംരോടും സഹായം അല്ല
തമിക്കുന്ന റിതിയിൽ തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു.)

അമേധ! അമേധ!

(കൈകുള്ളുവസ്തുംസേവിനിയെപ്പോലെതന്നു വസ്തുധാരണാ
ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, പരക്കു പ്രായക്കരവുള്ളതും, ശ്രദ്ധയർ സൗഖ്യ
ഔദിഷ്ടതും വച്ചിയ വെള്ളിച്ചുകൊടുക്കിയതുമായ ഒരു ത്രാപം
മുറിയിൽ പ്രത്രക്കുപ്പെട്ടുണ്ടു്. ഹരേന്നെല്ല ആ ത്രാപത്തിന്റെ
അട്ടതേന്തും വെവ്വിപ്പുണ്ടു ചെന്നു് കൈക്കടക്കു മുറക്കി
പ്പിടിക്കുന്നു.)

അമേധ, അമേധ, മുറിക്കുള്ളിൽ ആരാം രഹം ഉണ്ടു്.

കൈകുള്ളുവസ്തുംസേവിനി

എവിടെ?

ഹരേന്നെല്ല

അവിടെ—അവിടെ!

കൈകുള്ളുവസ്തുംസേവിനി

എന്തിനാണു നീക്കിങ്കളിനെ വിറയ്ക്കുന്നതു്?

ഹനേല

ഹനേല

എനിക്ക പേടിയാകനു.

കെങ്കുവസംസ്വാദി

നീം പേടിക്കേണ്ട. നിന്റെടത്തു എന്നണ്ടു്.

ഹനേല

എൻറ പല്ലുകൾ മുടിയടിക്കയാൻ. എന്ന് വി
ചാരിച്ചാൽ അതു മാറ്റാൻ നിപുണത്തിയില്ലോ, അമേശ!
അതു അതിരം എന്ന കിടകിടപ്പിക്കുന്നു.

കെങ്കുവസംസ്വാദി

എൻറ കണ്ണത, നീ പേടിക്കേണ്ട. അതു അതിരം
നിന്റെ സ്നേഹിതനാണോ.

ഹനേല

അതുണ്ടാതമേമോ?

കെങ്കുവസംസ്വാദി

നിനക്കളേധരത്തെ അറിഞ്ഞുമുട്ടുണ്ടോ?

ഹനേല

അതുണ്ടോമോ?

കെങ്കുവസംസ്വാദി

മരണം—അല്ലെന്ന മരണമാണോ.

ഹനേല

മരണം!

(കൈ നിമിക്കേണ്ടം അചഞ്ചലമായും ദയപാരവല്ലതെന്നാട്ടു
ടിയും അവർ ഭേദതയ്ക്കു നേർക്ക മിച്ചിച്ചു നോക്കുന്നു.)

മുടിയേ—മുടിയേ കഴിയു എന്നാണോ ഇതു്?

കെങ്കുവസംസ്വാദി

മരണമാണോ പടിവാതിൽ, ഹനേല

ഹനേലെ

ഹനേലെ

വേരെയോന്മില്ലെ, പ്രിയപ്പെട്ട അംഗമുാ?
കെങ്കുളവസംസ്വാദിനി
വേരെയോന്മില്ലെ.

ഹനേലെ

മഹാമേ, നിങ്ങൾ എഴുന്നാട് തുറന്നായിരിക്കുമുാ? ഞാ
ദ്രോഹം ഉത്തരം പറയില്ല! എത്തുകാണാണുമുാ, അംഗപ്രഹരം
എന്നീറ ചോദ്യം ദാക്കാനിനാം ഉത്തരം പായാത്തതു്?

കെങ്കുളവസംസ്വാദിനി

ദൈവത്തിന്നീറ സ്വരം നിന്നൊന്നാട്ടത്തരം പാതയു കൂ
ഴിഞ്ഞീരിക്കുന്നു.

ഹനേലു

ഹാ, പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവം കർത്താവു, എത്തുചയ്യതുനാ
ഇഡി ഇടവിഭാതെ തോൻ ഇതിനവേണ്ടി ആരശിക്കുന്നുഃ എ
നാൽ ഇപ്പോളാക്കേ—ഇപ്പോളിതാ എനിക്കു ഭ്യഥാക്കും!

കെങ്കുളവസംസ്വാദിനി

ക്ഷണത്തിൽ തയ്യാറാക്കു, ഹനേലെ!

ഹനേലെ

മരിയുംനോ, അംഗമുാ?

കെങ്കുളവസംസ്വാദിനി

അരത്ത, മരണത്തിനു്

ഹനേലെ

(ക്ക വിരാമകാലത്തിനശേഷം ചക്കിതശാവത്തിൽ)

അവർ എന്ന ശവപ്പെട്ടിയിൽ വെയ്ക്കുമ്പോൾ എന്ന
ക്കീ കീറിപ്പറിത്തെ പഴയത്തിനികരം ധരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടോ?

ക്രിസ്തവസഭാസഭാവിനി

ഇഷ്യറൽ നിന്നെന്ന വസ്തും ധരിപ്പിക്കണം.

(അവർ ഒരു ചെറിയ ബൈളിമൺ പുരഖത്തു് കിലുങ്ങ നു. അതിനെ ആദാച്ചിച്ചു്—ഇനിവത്വാം പോകുന്ന മററു ദ്വാരാ ചായാത്രപദ്ധതിയും പോലെതന്നെ നില്ക്കുമ്പുംയി—പെം അം കുറഞ്ഞു്, പുറാത്തൊരു മുഴയോട്ടുടക്കിയ, പ്രാമതികൾ തു നാല്ക്കാരൻ, ഒരു മാനവടിച്ചുപ്പു്, ഒരു മുട്ടപടവും, ഒരു എടു മാലാം, കജ്ജിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാവശിക്കുന്നു. അയാളുടെ ഒരു കജ്ജിൽ ഒരു ജോടി സൂടിക്കുള്ളുണ്ട്. കണ്ണാൽ ചിരിച്ചപോകുന്ന റീതിയിൽ വിചിത്രമായി മുഖാംട്ടം പി നേരാട്ടം ചാണകാടിക്കാണ്ടുകൂടു് ഒരു ഗമനവിശേഷംഖാജന്നയം കൂടിയു്. അയാൾ ഫേവതയേം ക്രിസ്തവസഭാഃസഭാവിനി യെയും നില്ക്കുമ്പുംയി പ്രാഥമിക്കുന്നു; ഒരു വളരെ വിനാ ക്ഷേത്രാട്ടുടി ഹനേലപ്പെയേയും.)

പ്രാമതികവെ തുനാല്ക്കാരൻ

(തവക്കുംകുയും പ്രാഥമികകുയും ചെയ്തുകൊണ്ടു്)

ജോധനാ കാതറിനാ മാരിറാൻ, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും അനുസരണയുള്ള ഭ്രത്യൻ.

(അയാളുടെ തൊണ്ട റതിപ്പുട്ടുള്ളനു.)

നിങ്ങളുടെ അവളും മഹാമതിയായ പ്രഭവാദമും നി അദിക്കാവേണ്ടി ഈ മാനവടിയുട്ടു കൊണ്ടുവന്നതുവാം കല്പിച്ചു് എന്നു മാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തവസഭാസഭാവിനി

(തുനാല്ക്കാരൻ കജ്ജിൽനിന്നു ഉട്ടുവാങ്ങി ഹനേലപ്പെയു ചെയ്തിട്ടുണ്ടും.)

ഈതു് ധരിക്കാൻ തൊൻ നിന്നെന്ന സഹായിക്കാം, മഹനേല.

ഹനേല

ഹനേല

(അത്യുദാപൂർവ്വം)

ഹാ, ഇതെങ്ങനെന ‘ചവ ചവ’ രണ്ടുംഖാക്കിമൊന്നു
മലിക്കുന്ന!

രണ്ടുവസ്താദശവിനി

ഈതു വെളിപ്പട്ടാണ്, ഹനേല.

ഹനേല

എൻ്റെ ശവപ്പെട്ടിയിൽ തോൻ മുത്തമാത്രം ഒറ്റിച്ചാ
യി വന്നുധാരണം ചെയ്തു കിടക്കുന്നതു കാണുന്നോരം ആഴ്ച
കുടിക്കുന്നതും തോനുകയില്ലോ?

അംഗത്വിലെ തുന്നിഡാൻ
ജോഹന്നാ കാതറിനാ മാറേറാൻ—

(അംധാർ തോൻ ശരിപ്പെട്ടതുന്ന.)

റാമം മൃദിക്കു അരുതു പരന്നകഴിവന്തു.

(അംധാർ തോൻ ശരിപ്പെട്ടതുന്ന.)

നിങ്ങളുടെ മരണം മഹാഭാഗ്യമാണോ നിങ്ങൾക്കായി
കൊണ്ടുവരുന്നതു്

(അംധാർ തോൻ ശരിപ്പെട്ടതുന്ന.)

നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ, മഹാമതിയായ പ്രഥിവഞ്ചുന്ന—
(ചുമജ്ജുന്ന.)

അതിനെ സംബന്ധിച്ചു മജിങ്ഗുട്ടുവജമാനിനാട് ഈ
പ്രീം പറന്നതേയുള്ളി.

രണ്ടുവസ്താദശവിനി

(ഹനേലവയുടെ ശിഡ്സിൽ പുമാവചാന്തുന്ന.)

സപ്രീയ വധുവായ ഭാഗ്യവതി, നിന്റെ ശിറ്റുല്ല
മൊന്നുകൾവിപ്പിക്കു!

ഹനേല

ഹനേല

(ഡി.സി.എൽ.കെ.കുമാർക്ക് അതുകൂടിതശ്രീറിണി യായിതാനിന്റെ)

ഹാ, സിന്ധൂർ മാത്രത്, തൊൻ മരിക്കുന്ന് ഫോവുകയാണ്—എനിക്കെന്നു സഭനാശമാനന്നോ!—

(അതുകൂടിനയായി പെട്ടെന്ന നിന്തിക്കൊണ്ട്)

സിന്ധൂർ മാത്രയാണോ നിങ്ങൾ, അല്ലോ?

കെങ്കുളുവസംബന്ധവിനി

അന്തെ, എന്നെന്ന് കിണ്ടത.

ഹനേല

അല്ലോ, അല്ലോ, നിങ്ങൾ സിന്ധൂർ മാത്രമല്ല. നിങ്ങൾ എന്നെന്ന് അധികാരിയാണോ.

കെങ്കുളുവസംബന്ധവിനി

അന്തെ.

ഹനേല

നിങ്ങളുള്ളൂടും അവർ രണ്ടുപേരുമാണോ?

കെങ്കുളുവസംബന്ധവിനി

സപ്രദേശത്തിന്നെന്ന് സന്താനങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇഴപ്പേര് നിൽ നന്നാതന്നുയാണോ.

ഗാമ്മകിലെ തുന്നല്ലോന്ന്

എനിക്കെങ്ങെന്ന പറയാക്കുന്നിൽ, അല്ലോങ്ങാ ഹനേല രാജക്കമാരി—

(അങ്ങാൽ ചെരിപ്പുകൾ ഇടുവിക്കാൻ കനിയുന്ന.)

നാട്ടിലുംതിൽ എററവും ചെറുതാണോ ഈ ചെരിപ്പുകൾ. ചെഡ്‌വിളിനും, അഗ്രേനെസ്റ്റിനും, ലീസേസ്റ്റും, മാത്രായ്ക്കും, മിനായ്ക്കും, അനായ്ക്കും, കാഴക്ക്കും, ഗ്രേറ്റ്‌ചനും

ഹനേല

അവരിൽ ബാക്കിയിള്ളവക്കം എല്ലാം വളരെ വലിയ പാശ അല്ലാണെങ്കിൽ.

(അയാൾ ചെരിപ്പുകൾ ധരിപ്പിക്കുന്നു.)

പാക്ഷ, അവ അവിട്ടതെയ്ക്കു യോജിക്കുന്ന—അവ അവിട്ടതെയ്ക്കു യോജിക്കുന്ന. തന്ത്രം വധുവിനെ കണ്ണു തി! മഴനുലെ രാജകമാരിയുടെ പാശങ്ങളാണ് എററവും ചെന്തു!—തന്മാന്ത്രിക്കവേണ്ടി എനിക്കു ചെയ്തതുവാൻ സാധിക്കുന്ന മറ്റൊരു വല്ല കാർത്ത്വമുണ്ടോ?

(നമിക്കുകയും തന്മുഖാനുകയും ചെയ്യുന്നു.)

അവിട്ടതെത്ത് ഭ്രംഗം, രാജകമാരി. അവിട്ടതെത്ത് ഭ്രംഗം.

(അയാൾ പോകുന്നു.)

ഹനേല

ആരൈക്കിലും ഇതു സപ്രസ്തവിൽപ്പോലും കയതിയിൽ നാതാണോ, അരമേമോ?

കെള്ളുവസംശോദിക്കി

ഇനിയിപ്പോരം ഒരുംതനുന്ന നീഡാ നാറമയന്ന കഴിക്കു ണിതായിട്ടില്ല.

ഹനേല

ഇല്ല.

കെള്ളുവസംശോദിക്കി

വേഗത്തിൽ നീഡെന്ന വാനന്ദവചിക്കെപ്പോലെ കെരളതുകവും ആറുറ്റാംവും ഉള്ളിവളായിത്തീരം.

ഹനേല

മാ, ഉഞ്ഞ!

ഹനേല

കെങ്കുവസംശോധനവിനി

വന്നു, തക്ക, വന്നുവിജ്ഞാ മംഗലാഖ്യവിൽ കിടക്കു!

(അവർ എഴുന്നുവരുന്നത് കൈപിടിക്കുകൊണ്ട് ലാംതമായി അവരുടെ കിടക്കായിഡബ്ല്യൂ' നബിച്ചേരുമാ ഫാളുനാിപ്പിനം; അതു അവസ്ഥാത്തിൽ എഴുന്നുവരുന്നതിൽ കിടക്കുന്നു.)

ഹനേല

എഴുപ്പുത്തിലിഡ്സ്പുറം മരണം എന്നാണെന്നും എന്നും
രിയു; ഇപ്പോൾ, അറിവില്ലോ?

കെങ്കുവസംശോധനവിനി

ഉദ്ധു, ഹനേല, നീയരിയും.

(കിടക്കുവിൽ മനസ് കിടക്ക്, സ്വീകൃതമായായ ഒരു പുസ്തകം കൈവിംഗലുകളായ ലിംഗാഡബ്ല്യൂവരുടും ചുഴാറിക്കൊണ്ട്)

ഹനേല

എനിക്കിവിടെ ഒരു വാദാനച്ചിഹനാണെന്നുണ്ട്.

കെങ്കുവസംശോധനവിനി

അതു നിന്റു മാരുമ്പു ഫെത്രു അമിത്രിപ്പിടിക്കു!

ഹനേല

(വീണ്ടും ഭയവിഹരിയായി ശ്രവിക്കുന്നതു നേരും ഒരു ക്ഷേമിയും കൂടുകൊണ്ട്)

ഈതു ദിവാനമോ? ഇതു ക്രിഡിക്കുകഷിയു എന്നാണോ?

കെങ്കുവസംശോധനവിനി

വേണം—ക്രിയേക്കഷിയു.

(അതു സംസ്കാരയാത്രയുടെ റാഫ്റ്റേഴ്സിൽ ഏരെഴുവരു വിദ്യുത യിൽനിന്നും കേരക്കേപ്പുട്ടുണ്ട്)

ഹനേല

(ആശിഷുകൊണ്ട്)

മാസ്റ്റുക്കേണ്ടിയും ഗായകമാരം ശവസംസ്കാരം
വിളംബാരം ചെയ്യുന്നതാണെന്നും.

ഹൗസലൈ

(ദേവത എഴുന്നൂള്ളുന്നു.)

ഈ, അരുളുമാം എഴുന്നേക്കുകയുണ്ടാണ്!

(വെളിയിലുള്ള മൊട്ടുകാറൻ ക്രമത്തുകളും. ദേവത നാൽ നബയുടെ സമീപംതുജ്ഞ അധികമയിക്കുന്ന നീങ്ങിനീങ്ങി ചെല്ലുന്നു.)

സിസ്യുരേ, അമേമ, അരുളുമാം എൻ്റുതേതയ്ക്കു വരീക യാണ്. എവിടെയാണു നിങ്ങൾ? എന്നിക്കു നിങ്ങളെ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

(ദേവതയാട്ട നേണ്ടപോക്കശി ഭൂതകാണ്ട്)

നന്ന വേഗമാക്കട്ടെ, ഖൃഷ്ണനിറ്റിപ്പുന്നായ ദേവതേ!

(കയ എന്നമേരിയ ഭാരം അവരെ സ്ത്രീക്കന്ന മട്ടിൽ സാംസാരിക്കുന്നു.)

അരുളുമാം എന്ന കീഴുങ്കു പിടിച്ചുമത്തുകയാണ്.

(ദേവത പ്രശ്നരഹംഭീരുമായ ഭാവത്തിൽ തന്റെ വശിയത്തുന്നു)

അരുളുമെന്നൊ അരിഞ്ഞതരിതരു മുണ്ടു ഗാക്കിക്കു ഇയും!

(നീംഡാമയമായ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകുടി)

സഹായിക്കു, സിസ്യുർ, സഹായിക്കു!

(കെങ്കുവസാഡൈവിനി പ്രശ്നാഭവത്തിൽ മുന്നോട്ടുവന്ന ദേവതയ്ക്കു ഹിന്ദൈജ്ഞാ മദ്ദുർ നിന്മക്കാണ്ട് രക്ഷിക്കുന്ന മട്ടിൽ അവരുടെ കൈകൾ കണ്ണിന്റെ മരാളു വെള്ളുന്നു. അവർ അന്തിസ്ഥിതക്കുടിയ ഉച്ചതിൽ, - എദയസ്തുകമായ രീതിയിൽ അധികരാസപരത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.)

കെങ്കുവസാഡൈവിനി

അ അർപ്പം ദൈത്യപ്പുട്ടകയില്ല. തൊൻ എന്റെ പ വിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട കൈകൾ നിന്റെ മാത്രക്കത്തിൽ വെ യുന്നു.

കിന്നേലു

(ഹരിക്കണ്ണദവത മറയൻ. നിസ്ത്രീപ്പ്)

കെങ്കുവസഭാസവിനി ധ്യാനത്തിൽ ദൃഷ്ടക്കയും അവളുടെ ശായാഞ്ചല പ്രാത്മക്കമിലെന്നപോലെ മെഡിറേഷൻ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങ രാത്രിഖരക്കമാനം ശവസംസ്കാരയാത്ര വുടെ ശ്രദ്ധ തുടർച്ചയായി കേരക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. അസംഖ്യം പാദപ്രവാതങ്ങളുടെയോലുക്ക് ഒരു ശ്രദ്ധ. വിദ്യാലയയാല്ലൂ പാതനായ ഫോട്ട് വാരാധിനെന്നറുപാ നടക്കാണു പ്രജവാനന്നപാ രത്നികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ശവസംസ്കാരയാത്ര നിബാറ്റുണ്ട്. ദാഖലപുചക്കരായ വല്ലുമാൻ അംട്ട് “വാരാധ” സരിച്ചിട്ടുള്ളിൽ. കയ്യിൽ കൈഞ്ഞക്കുള്ള ഒരു കല “നീചമണി ചുക്കുള്ളുണ്ടുണ്ട്”. അഡാർഡ് ഷ്യാമാനുപുചക്കരായി തന്നെയിൽ നിന്നു ചട്ടംതന്നെ പൂരിയെടുത്തു്, നിബാറ്റുമാധ്യിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചിരിക്കുന്ന ക്രിൽ ഓരോപ്പും കാണിച്ചുകൊണ്ടു്, അക്കത്തേരുള്ള വത്തനു. അ അപ്പാപക്കൻറെ അതുഃപ്രത്യിൽ അവൻ സംസാരം പെടെന്നു നിത്തനു; തിന്നുകടനു് അകത്തു കാത്തകത്താൻ അവൻഭ്യ പ്പെട്ടുന്നപോലെ തോനും. രവിവാഹവല്ലുങ്ങലും ധരിച്ചു് അ ആളുടെ ശിശ്രൂഷയും ബാഹ്യികബോദ്ധനാർ അഡാർഡ് പി നിൽ അണിനിനിംഗനും. മുഖത്തു് തേജംവികസിതമായ ഒരു വിചാസഭവത്തോടെ അഡാർഡ് കെങ്കു.മണ്ഡഭാസവിനിബേം സമീപിയനു)

ഗൗഢ്‌വാരാധ്

നഥസ്സാരം, സിസ്സുർ മാത്രത്!

കെങ്കുവസഭാസവിനി

നമസ്സാരം, ഗൗഢ്‌വാരാധ്യസാരി!

ഗൗഢ്‌വാരാധ

(പ്രദനംവയുടെ നേർക്കുന്നാക്കിക്കൊണ്ടു് അഡാർഡ് വ്യസന രൂം്പു് തന്നെക്കല്ലുക്കനു)

പാവം, കൊച്ചുപെൺകുട്ടി!

ഹന്തേല

ഒക്കുള്ളവസ്ഥാപണവിനി

എതാൻ നിങ്ങൾ വല്ലൂതെ കണ്ണിത്തെപ്പട്ടിക്കുന്ന
തു്, ഗോട്ടൊരുഡിസാഹീ?

ഗോട്ടൊരുഡി

അവർ മരിച്ചുപോകിയോളി?

ഒക്കുള്ളവസ്ഥാപണവിനി

അതു് സക്കട്ടുകുറഞ്ഞ ഒരു സംഗതിയാണോ? അ
വർ അവപണം ശ്രദ്ധിക്കാണ്ടതാണി. എന്നെല്ലാം അനുഭവപ്പെ
ടിന്ന.

ഗോട്ടൊരുഡി

(നെട്ടുവിപ്പിട്ടുകുറഞ്ഞ)

അതു, അവളിൽപ്പോരം ബുദ്ധിമുട്ടിൽനിന്നു, ദിവ്യ
തതിൽനിന്നും മുക്തയാണോ. എതായാലും അദ്ദനറവു ന
നായി.

ഒക്കുള്ളവസ്ഥാപണവിനി

(നെട്ടുവിലയുടെ ഭവത്തു ഭാഷിയില്ലപ്പിച്ചുകുറഞ്ഞ)

ഹാ, എത്ര സുദരിയായിരിക്കുന്ന, അവർ!

ഗോട്ടൊരുഡി

അതു; വളരെ നുന്നരി. മരണം അവക്കു സ്വന്തമല്ല
കൊണ്ട പോതിന്തരിക്കിക്കുന്നവോലെ തോന്നാം.

ഒക്കുള്ളവസ്ഥാപണവിനി

ഒദ്ദേശം അവക്കു സുദരിയാക്കിത്തന്നീത്തരു് അവർ
കൈവാത്ത-മേഖലിച്ചിയന്നാതുകൊണ്ടാണോ.

ഗോട്ടൊരുഡി

അതു; അവർ സദാ സദ്ഗുണതയും ഭക്തയുമായിരുന്നു.

ഹനേല്യ

(എന്നതിൽ നെടുവീഴ്പ് വിഭ സ; തന്റെ പ്രാത്മകാഗിത അധികാരം തുറന്നു, വിഷദരേഖാടക അഥവാ അതിൽ കണ്ണും ടിക്കൺ)

ക്രമപ്രസംഗവിനി

(അന്തേപ്രാർമ്മനാഡിത്രായമത്തിപ്പെട്ട എത്തിനാക്കിവക്കണ്ണു^५)

നാം മനസ്സുപ്പെട്ടുകൂട്ടി; കൂമ്മദോഷ്ട്ടി അടഞ്ഞി ധിരിക്കണം.

ശാട്ട്‌വാരഡ്യ്

അങ്ങങ്ങനൊച്ചല്ലുമാണഭാക്ഷിലു എന്നും മുഖയത്തിൽ ദിനേന്ത കനംതുജ്ജപ്പനു.

ക്രമപ്രസംഗവിനി

അവരം സൃഷ്ടിതമാക്ഷപ്പെട്ടതിനുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഈ ഭിഖമില്ല, ഉദ്യോ?

ശാട്ട്‌വാരഡ്യ്

രണ്ട് കോമലക്കുമ്പാഡിരം കൊഴിംഞ്ഞ വീണാപോയി എന്ന ചിന്ത എന്നാൽ ഭിഖമാജിക്കണു.

ക്രമപ്രസംഗവിനി

നിങ്ങൾ പറയുന്നതെന്തിക്കു മനസ്സിലാക്കന്നില്ല.

ശാട്ട്‌വാരഡ്യ്

വാടിയ രണ്ട് ചെപ്പനിലാളിവള്ളുക്കാറം എൻ്റെ മുള പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. എൻ്റെ പാവപ്പെട്ട കൊച്ചുവിനേക്കല യുടെ നിജങ്ങീവനേതുഡിരം എങ്ങനെ അവായപ്പോലെന്തുണ്ടോ ആയിത്തീന്തിരിക്കണു എന്ന നോക്കു!

ക്രമപ്രസംഗവിനി

ഡുകാശപുണ്ടിജാലായി, നീലകോമലക്കാളി, സപ്ത്ര തതിൽ അവ വീണ്ടം വിടർന്നവിളിങ്ങിക്കാളിളിം.

ഹണ്ണലെ

ശാട്‌വാരാധ്

ഹാ, കത്രാവേ, ഈ കളിപ്പും ഫയറ്റ് കരയിൽ എത്ര
കാലം മനിയും മുഖപെന തൈദൈലഗതാനക്കണം!

(പൊച്ചനനും അധികാരിക്കുന്ന വാദം അഥവാ കമ്മറ്റിയാണ്, കൂടാം കമ്മറ്റിയാണ്, കൂടാം കമ്മറ്റിയാണ്, അവരുടെ അവകാശം അവരുടെ അവകാശം)

ശാട്‌വാരാധ്

ഖവിടെ—ഈ വീടിൽ—ആലൃത്തെ പ്രാത്മാഗി
തം പാടന്തു നനായിരിക്കുമെന്നനിക്കെ തോനി—

“കുസ്തിഗവാനെ, മജ്ജിവിത്തതിക്കാൽ
നിത്രുമെന്നമാർജ്ജം തെളിക്കുവോനെ!”

കെങ്കുവസാഡേവിനി

സുദരംഡി ഒരു പ്രാത്മാഗിതമാണെന്നു; ഹണ്ണലെ
മാറ്റാക്കട്ടെ കുതിയുള്ള ഒരു കണ്ണതുമായിരുന്നു.

ശാട്‌വാരാധ്

പിന്നെ, നിങ്ങൾക്കിഴാമല്ലോ, നാം പള്ളിമററെന്നെ
അഞ്ചേബാൾ, “ഈപ്പോൾ തിരുവടി, ഭാസനിതാ—കല്ലിച്ച
നമതിയേക്കനു” എന്ന ഗീതം നമ്മുടെപാടാം.

(അധികാരിക്കുന്ന കട്ടികളിൽ നേരു തിരിഞ്ഞു അവരു
അഭിസംഖ്യയും ചെയ്യുകൊണ്ട് പ്രസ്താവിക്കുന്നു)

പ്രാത്മാഗിതം നമ്പൻ ദി!

(സാവധാനത്തിൽ താഴും പിടിച്ചുകൊണ്ട് ലയങ്കൊടുക്കുന്ന
പ്രാത്മാഗിതം ആവാപിക്കുന്നു)

“ഈപ്പോൾ—തിരു—വടി—യടിയ—നിതാ
കല്ലി—ചുനമതി—യേ—ക—ന്ത—
ശാന്തിയി—ലിവിടം—വിടക—ലാ—ന്—”

(കട്ടികൾ മുഴക്കെന്നു ചേൻ പാടുന്നു)

ഹന്തേല

കുന്തി അദ്ദേഹം, നിങ്ങളെല്ലാം—ഉണ്ണായിരുന്ന് വസ്തു അദ്ദേഹം എന്ന ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്? അവിടെ പജചിചിററത്തു തണ്ടപ്പാ യിരിക്കം. അകത്തു വരു; വന്നനമ്മുടെ പാരപ്പെട്ട യിനേ ലെവയു അവസാനമായിട്ടോ കൂട്ടുകണ്ടുകൊള്ളു!

(കുന്തി അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ച കട്ടിച്ചിന്നരികെ നിരന്നനില്ലെന്ന)

ഗൗട്ട്‌വാഹയ്

ഞോക്കു, കുന്തിനെ മരണം എത്ര മരുന്നാഹരിയാക്കി തന്ത്രിപരിക്കുന്നു! ഒരിക്കൽ അവർ കീറപ്പെട്ടുനികുല ധരിച്ചാണു കഴിത്തുകൂടിക്കിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അവർ പട്ടവസ്തു അനുഭവത്തിരിക്കുന്നു. അവർ ഒരുക്കാവ തു നടന്നപോയിരുന്നതു നശപാദഭാഷിട്ടാണു്. ഇന്നി പ്പോരു അവരംക്കു പാജാലും സ്വീകരിച്ചുകൂട്ടുന്നു്. മുഖവൻ കനകമയമായി നിമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മണിമ ദിരഞ്ഞിലെയുള്ളു് അധികം താമസിയാതെ അവർ കൊണ്ടു പോകപ്പെട്ടും. അവളുടെ ഇനിബോധകാലത്തും വിശദപ്പോ ഭാഗമോ അറിയക്കുണ്ടു്.

നിങ്ങളോക്കിണ്ണോ, എത്രമാത്രം നിങ്ങൾ അവളെ കൂടി ധാക്കിക്കിയുന്ന എന്നു്?—നിങ്ങൾ അവളെ തെയ്യവെത്തണ്ണി രാജകമാരി എന്നപോലും പരിഹസിച്ചു—ഇപ്പോൾ സപ്തിമിലെ ഒരു യഥാത്മ രാജകമാരിയാക്കവാനായി അവരും നമ്മിൽനിന്നും അകന്ന പോവുകയാണു്. നിങ്ങളിൽ ആ രൈക്കിലും അവളെ നീരസപ്പെട്ടതിനില്ലെന്നെങ്കിൽ അവളും മാപ്പേക്കുകയാണു് ഇപ്പോഴാണവസരം. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ എത്ര നിത്യമായിട്ടാണ

ഹന്തേല

വള്ളാട്ട് പെതമാറിയതന്നു്. അവർ അവളുടെ സ്പർശിയ പിതാവിങ്ങാട്ട് പറയും; അതു നിഃബന്ധം ചെലിയ അന്തരം മായിത്തീരകയും ചെയ്യും.

കൈ കട്ടി

(മുന്നാട്ടുനിങ്ങിയിട്ട്)

പ്രിയപ്പേരും ഹണ്ണലു രാജക്കമാരി, ദശവുംപുള്ളു്, ഒരു വുച്ചു്, എന്നിക്ക ഡൗട്ടുതരണേ! തൊൻ നിന്മാ തെരുവു തെണ്ണി രാജക്കമാരിഞ്ഞനു വിളിക്കാട്ടായിരുന്നവൻ നീ ദശവുണ്ണായി ഇംഗ്ലോറിനാട്ട് പറയുന്നേ!

കട്ടികൾ എല്ലാവരും

(കത്തൊമ്പിച്ചു്)

തെജപരം എല്ലാവരും വളരെ വളരെ കണ്ണിതപ്പെട്ടുനു. ശാട്ട്‌വാരഡ്യു്

അതു ശരിയായി, കാതരുണ്ടോളു. ഹന്തേല നിഃബന്ധം കൂടി മാപ്പുതയം. ഇന്തിയിപ്പോറ്റ എല്ലാ ആന്റർക്കട്ടികളും പെൻസ്കട്ടികളും അക്കൗത്തപോയി തൊൻ നിഃബന്ധം അടി തുരു വരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കിൻ!

ഒക്കുവസാസേവിനി

എന്നാണൊന്നിച്ചു പുറകിലുള്ള മറിക്കിലേയ്ക്കു വരിൻ. എന്നുകുംഘമൊരുക്കാലത്തു് ഹണ്ണലുവയെപ്പോലെ ഈ ഉള്ളടപ്പാലുവെതകളിൽ സംഘരിതിയിൽ നിഃബന്ധം കൂടി ചേരണാമെന്നാണുള്ളിൽ എന്താണു നിഃബന്ധം ചെയ്യുണ്ടതായിട്ടുള്ളതെന്നു തൊൻ നിഃബന്ധം പറഞ്ഞുതരാം.

(അവർ ഷുദ്ധേന്തയ്ക്കു പോകുന്ന; കട്ടികൾ അന്നമിങ്ങുന്ന വാതിൽ അടയുന്ന)

രാഗേല

രംഗക്ക് വാരഡ്യ്

(രാഗേലയുമെന്നിച്ചു തന്നിരെയ. തന്റെ കള്ളിലുള്ള എവ്വും സ്വാദം അഥവാ അവഴിടെ പാദങ്ങളിൽ അന്ത്തിരഞ്ഞ)

എൻറ പ്രിയപ്പേട്ടി, പ്രിയപ്പേട്ടി മജനലെ, ഇതാ തനാൻ നിനക്കായിക്കൊണ്ടവനിട്ടില്ല രക്തനീലപ്പുകൾ!

(കട്ടിപ്പിന്നരികെ ഭട്ടക്കത്തുനാ. അധികം സ്വരം പത്രഞ്ഞ)

നിന്റെ ഇന നവമായ കൈവല്പസിലിയിൽ നീബേ നോ മറക്കുതേ!

(അഥവാ എങ്ങിംയനീക്കരയുകയും അവഴിടെ വസ്തുതനിലെ മടങ്ങകളിൽ തചചാഞ്ചുകയും ചെയ്യുന്ന)

നിനെ പിട്ടപിരിയേണ്ടിയിരിക്കുന്ന. എന്നോക്കെ സ്വീരം എന്റെ ഹ്രദയം പിളന്നപോകുന്നില്ലോ, തന്നു!

(വെളിക്കിൽ ചില സ്വരങ്ങൾ. രംഗക്ക് വാരഡ്യ് എഴുന്നുവെള്ളു രാഗേലയുടെ ഓഹത്തിൽ ഒരു ഭട്ടകത്തിയിട്ടുണ്ട്. വാല്പംചു തനിലേഴ്ത്തു അടക്കത്തുടക്കുന്നവയും, ഒരു ശൈഖം ശൈഖം മണതന്നിന്തനി ലുള്ള അരിവുകളോടുകൂടിയ ശ്രാത്മനാഗീതത്രംഘങ്ങളും ഉറുമാ ലുക്കളും കള്ളിൽ വാറിച്ചട്ടളിവയും റണ്ട് സ്രീകരം ഭൂതിക കത്തേങ്ങ തള്ളിക്കയറി വരുന്ന)

ആലൃത്തെ സ്രീ

(ചുറം ക്ഷേമാടിച്ചിട്ട്)

നാമാ എല്ലാരേക്കാളും മുന്നപറതിയിൽ.

രണ്ടാമത്തെ സ്രീ

അല്ലെ, നമമല്ലെ. സാരംഞ്ച്. വദനം സാരേ!

രംഗക്ക് വാരഡ്യ്

വദനം!

ഹനേല

ആളുരത്തെ സ്രീ

നിങ്ങൾക്കിതു വച്ചുണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സിൽത്തട്ടിരിക്കണം, സാറോ! അരത, അരത, ഒരു നല്ല കണ്ണതാൻ അവശ്യമന്നകാഞ്ഞം താൻ സമർത്ഥിക്കണം. എന്നെന്ന് കത്താവേ, “എന്നതായ പണിത്തിരിക്കുവാൻ അവദം! — അരത, തീച്ചുംഡായും!

രണ്ടാമത്തെ സ്രീ

അവദം തന്നതാൻ ചാവാൻതൊടങ്ങീതാനാ തങ്ങെ ഒരു കേട്ടേ—പറയു സാരെ, അതതുവാസ്തവ്യം, അഴിത്രൂ?

മൂന്നാമത്തെ സ്രീ

(ആവിശ്വവിക്കണം)

അരതായ വല്ലുരത്തെ മഹാപാപാധിരിക്കം.

രണ്ടാമത്തെ സ്രീ

അരത, ആക്കിരിക്കം.

മൂന്നാമത്തെ സ്രീ

മന്ത്രി പറേണ അതിനൊരു മാപ്പില്ലെന്നാ.
ഗൗഢ്യവാദിയു്

ശോക്ഷദായകനായ കത്താവകളിച്ചെയ്യു: “എന്നെന്ന് സിപ്പറേതയ്ക്കു കൊച്ചുക്കണ്ണുകൾ എത്തിച്ചേരുന്നതു സഹിക്കവിൻ: അവരെ തടയാതിരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ”

നാലാമത്തെ സ്രീ

(ഫ്രേഡറിക്കണം)

കഷ്യം, കഷ്യം, എന്നതായ കുലാവസ്ഥ്യം നജുക്കാണുക്കണം! നമ്മുടെ കട്ടിയരണ്ണന്മുഖ്യതനെ നമ്മുടെ മരവിച്ചുപോകം, മരവിച്ചു! പഴുളിലച്ചുന്ന ഒരു

ഹാനേല

രെങ്കം പഴക്കിമിറത്തു നിത്യം നമ്മളെ വെഷമിപ്പിക്കു
ക്കുന്ന തോന്തരം. പഴക്കിമിറത്തു് ഒരാറാട്ടി കന്തൽ
ലാക്കിടക്കണം മണ്ണയു്.

ഒൺഡമരത സ്രീ

അമ്പുനവക്കവേണ്ടി ഒരു പ്രാത്യന്ദിനം വാച്ചിക്കുകേലു.
പരിഗുളായ പഴക്കിമിറം അവക്കുടെ തരക്കാർക്കാളിൽത്തെ
ക്കുന്നാ അമ്പുൻ പരേണം.

ക്കുപ്പുക്കു

(പ്രദാനിക്കണം)

നിങ്ങളുവല്ലോനും കേട്ടാക്കുവ വത്താനും? പു—
പു—പരമധൈവപ്രസാദ രൊള്ളു്—ആരും എന്നോ അക്കം
അറിവെന്തുടാ—പഴക്കീലപ്പുനു കാണാൻ വന്നിടനും. അ
ദ്രോഹം പറയണം മാറ്റിവരണിഞ്ഞി മാറ്റാലു ഒരു ചുണ്ടാളു
തന്ത്രാനം.

ഹാൻകെ

(തിരക്കപിടിച്ചുകൂട്ടുവന്നിട്ടു്)

അവരവർഖി സ്ഥട്ടിയാക്കാണജാളിക്കു ഒരു വവപ്പെട്ടി
ക്കാണജരണണട്ടു്

ശരദീനകം സുപ്രഭാദം

(ബന്ധിച്ചു്)

ഒരു സ്ഥട്ടികളിലുംവല്ലുട്ടി!

ഹാൻകെ

കണാക്കാക്കി നോക്കിക്കൊഴും, ഒരു നല്ലത്താക അതി
നു വെല്ലവരം.

ഹന്തേല

ഒന്നേകം സ്വരങ്ങൾ

(അനിച്ച്)

ഈ സൂടികളുവപ്പെട്ടി!

സീഡൽ

(പ്രജവാദിങ്ങന്മാർ)

ഒ, പിണ്ണമാണ്. അംഗാം ഗ്രാമത്തിലെന്നൊക്കെയും
പ്രമിയും നടക്കാണോന്നു! ഒരു ദേവത അവിടെ വന്നിട്ടോ
ശാഖാന്തർ—വരെല്ലവുംരംതൊള്ളം ബോക്കാണുംതു ആ ദേവ
തയ്ക്കും. അവടാ കൊല്ലുന്നുനടക്കാം അവരിൽ വേദറം ചെ
ലത്ത് വന്നാട്ടോശാഖാന്തർ—കൊള്ളുപോകിമി ദേവതകൾ—
—പോടിക്കാന്തുഞ്ഞേള്ളംകുംനുണ്ടാണ് വലിപ്പോല്ലാതെ ദേവ
തകൾ!

(ഹന്തേലച്ചുടനേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട്)

അവരളാൽ പിച്ചകാരൂണം തോന്നുത്തിപ്പ്—ഇല്ല,
തോന്നുത്തിപ്പ്!

ഒന്നേകം സ്വരങ്ങൾ

(ശിമിച്ചമായി)

ഇല്ല, അവകളുകണ്ണാൽ ഒരു പിച്ചകാമിയാണെന്നു
തോന്നിപ്പ്—ഒരു സൂടികളുവപ്പെട്ടി!—ഇതുപോലെബാൻ എന്ന്
പ്പോഴേക്കിലും നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാ?—ഗ്രാമത്തിലാണെങ്കി
ലോ ദേവതകളും!

(മുംബുരധാരികളും നാലുവുംകൾ സൂടികുന്നിൽത്തമായ
ക്കു ശവപ്പെട്ടിയും വുഹിച്ചുകുണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു. അവർ അ
രു റണ്നേലച്ചുടനേക്കി കട്ടിപ്പിന്നുമീച്ചം, താഴെയായി, വെള്ളുന്നു.
അവർ തക്കിൽത്തമ്മിൽ ഉഘേഡാപുള്ളം വിചിത്രരിതിയിലെ
നെന്നുകുണ്ടു് മനുക്കുന്നു)

ശാട്ട്‌വാരഡി

(വാസ്തു അച്ചുമൊന്നയർത്തിക്കൊണ്ട്)

മരിച്ചുകണ്ടതിനെ ഒരു നോക്കാനും കാണാൻമെന്നു
ബോഡാ നിങ്ങൾക്ക്?

ആദ്യത്തെ സ്ത്രീ

(പറ്റിനും വേണ്ടിനോക്കിക്കൊണ്ട്)

അതാം അവക്കുട തച്ചുചേപ്പാനും നോക്കപ്പാട്ട! അതു
ങ്ങളെ പാളിപ്പളാനും തെളിഞ്ചുക്കൂട്ടിയോ സൗഖ്യംപോലെ!

ശാട്ട്‌വാരഡി

(വിവർഘ്നമായ ഒരു പ്രകാശനിക്ഷയരത്തിൽ ദാളാവട്ടിക്കും
ഞടിരിക്കുന്ന അവളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും മുട്ടുണ്ണി നിഛേ
ഷാ നീക്കിമാറ്റിക്കൊണ്ട്)

നിന്തെ കഴണ്ണോ, അവളുടെ പട്ടവസ്തുങ്ങളും, സ്ത്രീക
ചെയ്തപ്പുകളും?

(എല്ലാവരും അതുപരിപ്പാതകങ്ങളായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനങ്ങൾ എന്നു
പ്രേക്ഷിക്കാനും പിന്നോട്ടുമരംനാ)

ശാന്തകം സ്പര്ണ്ണം

(കൃഷ്ണമട്ടിൽ)

കത്താവേ, എത്തു സൗഖ്യം!—ചേരക്കി, നമ്മുടെ
മഹാഭാരതാന്ത്രിക്കും, അവളു്!—അതു മാറ്റാനിന്നും മഹാ
ലൈഖണികാനും താമിലു—ക്രാഷ്ടിം, എത്താരത്താനും. നോ
ക്കണ്ണ ഇതു്!

പ്രൂഢ് കൈ

അവലൈം ചുന്നപ്പാളത്തിനും—തീച്ച്!

(അതു നാലുവാക്കളും ഒന്നേരലെയെ മുഖ്യമായും അതു സ്ത്രീ
ടിക്കംകുംകാട്ടിള്ളി സവേപ്പുക്കിയിൽ ഏകത്തുകിട്ടുന്നു)

ഹരണലെ

ഹാൻകെ

തൊന്ത് നിങ്ങളോട് പരംതരിപ്പു അവരെ കഴിച്ചുമുട്ട്
തതില്ലെന്നു!

അമ്പുന്തത സ്രീ

എനിക്കു തൊന്തരണ അവരവരെ പദ്ധതിക്കിലടക്കം
ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാമതത സ്രീ

പെണ്ണു ചത്തക്കാണ്ടനാതന്നു എനിക്കു വിച്ചപൊസം
വരണ്ണിപ്പു. എന്തായ ജീവപരമുന്മാ അവകാട മൊക്കുത്ത്!

പ്രേപ്പിക്കെ

എനിക്കോയ ത്—ത്—ത് മുഖതന്നാട്ട—നമ
ക്കിരുപ്പു അറിയാം അവളു് മ്—മ്—മ്—രഒച്ചുന്നു—
തന്നാട്ട തൈ—ത്—ത്—ത് മുഖലു്!

(അവർ അധികാരിക്കു് തന്ത്രം കൊടുക്കുന്നു. അവളുടെ
ചുണ്ടുകൾക്കു മുമ്പിൽ അധികാരം പിടിക്കുന്നു)

ദേശേരു അനുഭബനിപ്പു. പ്—പ്—പ് ഫോക്കായ്ക്കു്
മരിച്ചപോയി—ത്—ത്—ത് മീച്ച്; മരിച്ചപോയി. തൈ
പ്—പ്—പ് ഫോക്കിക്കു ജീവനിപ്പു ഇനി അവകാട
ഉ—ഉ—ഉ—മുള്ളിലു്!

ഓന്നാമതത സ്രീ

ഈ പച്ചക്കാളിനിന്റെ തൈ കുള്ളം എന്തേൻറ കരും
ലെംഡ്രൂൾ അവകാട കൊടുക്കാൻ എനിക്കിപ്പും തൊന്തരാം.

(അവർ തന്ത്രം കൊടുപച്ചില്ലപ്പിലും രവപ്പേട്ടിയിലിട്ടും)

നാലാമതത സ്രീ

എന്തേൻറ കരുംിലുജൈളു ഈ കർപ്പുരസ്സാളസീംക്രെട്ട്
അവകാടിക്കരുട്ട്.

അംഗവംമത്തെ സ്രീ

എക്കപ്പോയി—പക്ഷേ അധ്യാലോറു, മാറ്റോന്ത്?

ആളുവത്തെ സ്രീ

അംഗത്വനോയ്, മാറ്റോണവിടെപ്പോഡി?

രണ്ടാമത്തെ സ്രീ

സദാനേന്ദ്രം എവട്ടുനോ അവക്കെത്തബന്ന കാണ്ഠം
—ചാരായക്കുടേജോ, മുക്കരോജാജ്ഞവന കടിച്ച മിഞ്ഞതു!

ആളുവത്തെ സ്രീ

പക്ഷേ, ഈ കമ്പ്രേസം അധ്യാലൂറിന്തരക്കൊണ്ടാവു
പ്പാളിരിക്കം.

രണ്ടാമത്തെ സ്രീ

മുക്കരം കടികഴിന്താസ്ത്രിനെന്ന ധാരാത്തെ വദ്ധം അ
ധ്യാലൂറിയുകേല.

പ്രേഷ്യ് കൈ

എത്രു? ആരും അധ്യാലോട് ചെന്ന—പ്—പ്—പ്
പറവത്തില്ലോ, വീട്ടിനമത്രു ഒരു പ്—പ്—പ് പ്രേതം
കുടക്കണ്ടതോ.

കൂനാമത്തെ സ്രീ

അധ്യാലൂരു തന്നത്താൻ വന്ന കഥാക്കിക്കോളും, ആവ
ശ്രൂംണങ്ങില്ലോ. ഇല്ലെ വേണം.

നാലാമത്തെ സ്രീ

തന്നന്നുരം കുറംപറയണ്ടില്ല—അല്ലോ, വാണിശമാത്തി
ല്ലോ. പക്ഷേ ഇതു ബഹുവിചിത്രാഭിരിക്കണ്ണോ, കേട്ടോ.
കുറതിനെ കൊന്ന മനിഷേഷുന്ന നിങ്ങളോക്കെപ്പറയണ്ണ
പോലെ, അതിനെക്കരിച്ച ധാരാത്താനും അറിയംതാതേയും!

ഹന്തേല

സീഡിക്ക്

അതാ തൊൻ പദ്ധതിനുംനായ്—ഈ നാട്ടിലോരുളി
സകലമാന മനിക്ഷൃംഗം അതു തന്ന പറയും. എന്തിനാ
നേ, ഒരു, എൻ്റെ ചുത്തുക്കണ്ണ ക്രമാഭ്യർഥ്യം അംഗ്രേം
വലിപ്പോണ്ടു്, പാവം, അവർക്കു കിട്ടുക്കണ്ണ തെ ചത
വിന്.

ശബ്ദാമത്തെ സ്രീ

ചോ, ചെ ചു ത്താൻറെ സൊന്തോ മൊൻ തന്നപ്പു ഈ[ം]
പദ്ധതൻ, മാറ്റേൻ.

സീഡിക്ക്

അവക്കു കെടുക്കാലട്ടു കെടത്താൻ സഹാകിച്ചു
ണ്ടിരിക്കുവാണാ അ ചത തൊൻകാണ്ട. നിങ്ങളുടെ
പറയൽ, എൻ്റെ ഈ ചുത്തുപ്പിടിച്ചുകണ്ണ കൂടി
ഡേരും, ഇതും വലിപ്പോണ്ടുനായ് അതിന്! അതവക്കുട
കുച്ചാടാതുക്കിക്കളുണ്ട!

ശൈത്യത്തെ സ്രീ

അവന്തന്നു അതു ചെച്ചുകണ്ണ മനിശ്രേഷ്ഠ!

എല്ലാവായം

(രോഷാകലരായ) പരസ്യരം മന്ത്രിക്കന്ന)

അവന്തരക്കാരനാ!

ശബ്ദാമത്തെ സ്രീ

കയ കൊച്ചപ്പാതമൈനാ തെരുവാന വിളിക്കുംണാ!

എല്ലാവാ

കയ കൊലപ്പുള്ളിത്തന്നെന്നായാ അവൻ, കയ കൊലപ്പുള്ളി!

(ക്കുഞ്ചിത്താരനായ മാറ്റേൻമിഞ്ചു മജ്ഹുമതമായ വിള്ള
സ്പരം വെളിയിൽ കേരംക്കന്ന)

ഹന്തെല

മഹറാണ്

(മെളിച്ചിൽ)

അംഗിതേതവയ്ക്കുന്നും വിഴാനേയു്, കൈകാരണം എങ്കു? എന്നുന്നുന്നംഗിതേതവയ്ക്കു വിഴാൻ! താനൊഴിപദ്ധതിം. ചെയ്യിട്ടില്ല—ആഴുക്കം!

(അംഗാം പ്രവർഖനംപാരതതിൽ അതുക്കൾപ്പെട്ടു ഉച്ചതിൽ കിടന്ന വിളിക്കന്ന)

എവഴ്രാഴീ നീ പോയോഴിരുക്കണം, മുക്കിനും മുള്ളാവിനും കൊള്ളിഴുന്നതാത്ത മുഹേദ്ദേ?

(അംഗാം വേഞ്ഞന)

അംഗവയന്നതാനെള്ളാണവഴി നൊക്കു തൃടി നല്ല ഷണികൾ ഷമ്മാനം—പഴം തീന്ത്രു്! പിനെ, ഈ ഒള്ള നോക്കാൻ! ഒരു, മുപ്പുഴു്, പിനോരു്—നന്ന്, ശണ്ട് മുംബു്—ഉന്നം! നിനൊ കെട്ടിക്കാനൊ നൊഡാങ്ങു, വരുഴീ, ചൊഴിത്തവയ്ക്കു്! ബുഴു് തെ നീ എന്നുഴു് റം പിഴി മുട്ടിക്കുണ്ട, താനുവിശ്വേഷണ—എന്താഴീ വജ്രിപ്പാ! നീ നീറ നൊലൈവഴിക്കും നന്ന കുഞ്ഞാട്ടുഴീ, കുഞ്ഞാട്ട്—അം തത്തേവേണ്ടു, താങ്കാണിച്ചുതിശാം, നിന്നീരപ്പോഴുണ്ടാണൊഴു നായി താനൊഴിച്ചുഴുംചുട്ടകണം!

(അംഗാം കാർത്തകി നിചത്തുവീഴുകയും വീണ്ടും പിടച്ചുറ സന്നദ്ദീ അവിടെ നില്ലുവുംായി മുടിനില്ലുന്നവരുടെനേക്ക് വിധ്യാധിക്യം മട്ടിൽ തുറിച്ചുനോക്കയും ചെയ്യുന്ന)

എന്തിനാ നിഞ്ഞശേഖനാങ്ങനെ തുഴിച്ചുനോക്കണെ?

(മുട്ടപ്പടിയില്ല)

എന്താ നിഞ്ഞശേഖവേണ്ടു? നിഞ്ഞശേഖപ്പോഴും ചെയ്തുനീ പിടിച്ചുണ്ടാണുപോട്ട, ചെയ്തുനീ! താനു നന്ന ചെയ്യിട്ടില്ല

ഹസ്തലൈ

പെട്ടീനെ, ഞാൻ! നീ ചൊഴംതെങ്ങുമ്പോൾ; കേട്ടില്ലേ
നീ?—വാചേഴ്സേരുമ്പുണ്ട്! വേകംവാഴി, വേകം!

(സപ്രയാ കിഴക്കിഴക്കൻ)

ഒഴുതുള്ളിം കുടിശാസ്ത്രം കഴിച്ചിരിക്കുന്നാണോ,
ഇപ്പോൾ എങ്ങന്നുണ്ടെന്നോ! എന്തു്, നിങ്ങളിനീം പോയി
ഓട്ടുപാം?

(വൈശാച്ചിക്കാഡ്)

എൻറെ നേഴുക്കണ്ണനെ തുച്ഛിച്ചുനോക്കിക്കാണുവാഴ
നിന്തും;—നിന്നാ ഞാൻ—

(കയ നീണെ, മുകിംഗത, തവിട്ടുനിന്തിലുള്ള വസ്തും ധരിച്ച
തെ മനസ്സും പ്രവേശിക്കുന്നു. അധികം കേന്ദ്രം ദിസ്തുവ
യല്ല പ്രായംവരും. നീണെനിൽക്കുതാണ് അധികം തവഴ
ടി. വിദ്യാഖായംല്ലോപകാരായ നോട്ടോവംഡഡിൻറെ മുഖമാ
ണോ അധികം മുഖം. ഇന്തുകളിൽ അധികം മുഖവായ തെ
ചടിനെന്നും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പാദങ്ങളിൽ ചെരിട്ടുണ്ട്.
അധികം കണ്ണുകൾ കുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നും ധാരാളമുള്ളുവെച്ചിരിക്കുന്നു
ബന്നു തോന്നും. അധികം കർപ്പുണിക്കാരൻറെ കൈതെ
ണ്ണിൽ പതുക്കു കടന്നപിടിച്ചു് അധികം തകയുന്നു. മാറ്റാൻ
പരിപ്പംവരത്തിൽ തിരിയുന്നു. അധികം നേരുമുട്ടുവരുത്തു
അപിരിപിതലും അവസ്ഥയും, പ്രശ്നങ്ങളും നോക്കുന്നു)

അപരിചിതൻ

(ശാന്തമാണി)

കർപ്പുണിക്കാരനായ; ചേര, റംഗറൻ, തെബ്ബീകമർ
വ സമാധാനം തനിക്കണ്ണാക്കമാറാക്കുട!

മാറ്റാൻ

താനെവഴിനു വഴിഞ്ഞു? എന്നാ തനിക്കു ചുവണ്ണു?

ശപരിമിതൻ

(അത്മനം, പുണ്ട്)

കഷീണിച്ചതള്ളന്തും, രക്തംപുരണത്തുമാണ് എൻ്റെ
പാദങ്ങൾ. അപചയാന കഴുകവാനായി എനിക്കേ വെള്ളം
തന്ത്രം. കത്തിക്കാളുന്ന പൊരിവെയിൽ എൻ്റെ നാഡുവര
ട്ടിക്കളുണ്ടു്. അതോന്ന തണ്ടപ്പിക്കവാനായി എനിക്കേ
വീതരു തന്ത്രം. രാവിവെതാടിത്രിത്രിവരെ തൊൻ യാതൊന്നും
കഴിച്ചിട്ടില്ല. എൻ്റെ വിശ്രദ്ധാനും ശമിക്കവാനായി എ
നിക്കു് ആയ്യാരാ തന്ത്രം!

മാറ്റരണ്ട്

എൻ്റെ ജോല്പ്പും അബശാനും. നാട്ടവഴിഞ്ഞെങ്കിലും
ശക്കലവത്രു ശക്കാണണ്ണ, നേഴും, നേഴിയും ഒള്ളപ്പൂഴി മനിക്കൂർ
നെള്ളും താൻ വല്ലവിജയാട്ടിശ്ശേരിക്കുന്നു കുഞ്ചാലപ്പേജ്ഞിക്കും
തന്ത്രിക്കു, കുഞ്ചംല്ലു്? തൊൻ പണ്ടിശ്ശേരി എൻ്റെ പെഴുപ്പ്
നഴിത്തണ്ണ തൊൻ, മഴുഷ്ഠിലായോ?

ശപരിമിതൻ

തൊൻ ദയ തൊഴിയ്ക്കാരനാണോ.

മാശരണ്ട്

താനനാശിപ്പുംപൂഴിയാതാൻ, എപ്പുംപും! നേഴാംവരേണ്ടും
തീരു വേഴക്കാഴ്ചക്കുന്നും പാളിക്കുക്കണ്ണി വഴുപ്പും!

ശപരിമിതൻ

എൻ്റെ വേലയ്ക്കു് ആയം എനിക്കേ കുലി തരനില്ല.

മാറ്റരണ്ട്

താനനാശിപ്പുംപൂഴിയാതാൻ!

ഹത്തേലെ

ഒപരിച്ചിതൻ

(മാറ്റമായം, വഴിക്കുന്നിൽക്കുന്നമട്ടിലും, എന്നാൽ മുദയസ്സ്‌, ക്രമാധിവിഭാഗത്തിലും)

ഞാൻ ഒരു ദൈവപ്രാണിയാണ്. എന്നാക്കാണാവശ്യം മില്ലോ?

മാറ്റററൻ

എനിക്കിലും. ഒഴിയുക്കൊള്ളില്ലോ എനിക്ക്. ഒഴിക്കാൻ കഴിം എനിക്കാവണ്ണുണ്ട്.

ഒപരിച്ചിതൻ

(അഡ്വൈറ്റീസ് സ്പരം വികരാണാരത്താൽ വിറയാൻകുണ്ട്)

കയ്യുണിക്കാരനായ മാറ്റററൻ, നനാചോചിച്ചുംനാക്കു! നിങ്ങൾ എനിക്കു വെള്ളം തന്നില്ല; എന്നാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ പരിചരിച്ചു സുവപ്പുട്ടത്താം. നിങ്ങൾ എനിക്കു ഭക്ഷണാർത്ഥാൻ ഉദ്ദേശക്കാനില്ല; എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ നേരത്താക്കാം, ഇതുപരന്നാണ് എൻ്റെ സാക്ഷി

മാറ്റററൻ

താന്തരൻ്റെ പാട്ടിനിവഴി കൂടിനിപ്പണിയാതാൻ!— എന്നാതാൻ കൈക്കാഴ്ചിണാം? ഉള്ളം, പോഴാം! എൻ്റെ എല്ലപ്പോം നേരിംബള്ളംതന്നും ഇഴിക്കണം. അക്കിട്ട നംശിക്കാണ്ട് എനിക്കില്ലപ്പോൾ ശിഖാവണ്ണുണ്ട്.

ഒപരിച്ചിതൻ

കല്ലുനാിക്കാരനായ മാറ്റററൻ, നിങ്ങൾ നല്ലതുംപോലെ നനാലോചിച്ചുനോക്കു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകഴിക്കാം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിശ്രദ്ധിതരാം. നല്ല മയ്യരമുള്ള

ഹന്തേല

വെള്ളത അപ്പും നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാം. നിങ്ങളുടെ കാല ടി എൻ്റെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചുകൊള്ളി. എന്നാലും തോൻ നി അഞ്ചു നന്നാക്കാം, ഒരുവത്താണ് സത്രം.

മാറോൻ

താന്മും കഴിം പോവുമ്പോൾ ഇവഴിന്തില്ല; എന്തു? തന്റെ കഴിത്തില്ലിച്ചിയുതജ്ഞി പ്രാശിത്തണ്ണിക്കേം ഒക്കു.

അപരിചിതൻ

(ഔദ്യരത്തിൽ പതിനേഴുപതാം രീതിയിൽ)

കർമ്മപ്രാണിക്കാരനാഡ മാറോൻ, ഈ വീട്ടിൽ എന്താ എന്ന കിടക്കണാതെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല?

മാറോൻ

ഒന്നും കൈക്കണ്ണില്ലോ ഇവിശേ, മുഖിവശേ കൈ അന്തിമനാതൊക്കുല്ലാതെ—തോൻ മാത്തങ്ങളുള്ള അഴിയപ്പറാം! ഒന്നകഴിം പോഴോ, നാശം പിഴിക്കുണ്ട്!

അപരിചിതൻ

(ജൂഡിഷി)

നിങ്ങളുടെ മകൾ ഇവിടെ സുവക്കേകായി കിടപ്പാ എന്നു.

മാറോൻ

അവക്കെഴു ഏഴു കൈമളി ഒഴു ഓക്കിട്ടും വേണാം അവ ക്കും. ആനമഴിയും അവഴും. അതു അവക്കെഴു ഏഴു കൈമളി. അതിനൊളുള്ള ഓക്കിട്ടും തോൻ തന്നും. തോൻ ഫേതാക്കി കൈമളിം ഒഴുതൊഴിക്കുള്ളിലും—അവക്കെഴു ഒഴിക്കുള്ളിലും കൈ അവഴു നിഴത്തീപ്പുക്കാി—

ഹന്തേല

ശ്രദ്ധിച്ചിതൻ

(കുന്നതുരുത്താട)

കർപ്പണിക്കാരനായ മാറ്റേരൻ, തൊൻ ദയ മുത്താം
യിട്ടാണ് നിങ്ങളുടെ അട്ടത്തു വന്നിരിക്കുന്നതു്.

മാറ്റേരൻ

മുത്തനോ? ആഴിം തന്ന പൂർണ്ണത്തുമുക്കുണ്ടോ, ഒപ്പു?

ശ്രദ്ധിച്ചിതൻ

തൊൻ പിതാവിഞ്ഞര അട്ടത്തുനിന്ന വരുന്ന; പിതാ
വിഞ്ഞര അട്ടതേൽജ്ഞ പോവുകയും ചെയ്യുന്ന. അഭ്യുഹത്തി
ഞ്ഞര കണ്ണരിനെ നിങ്ങൾ എന്നാണു ചെയ്തിട്ടു്?

മാറ്റേരൻ

എവഴ്രാ അവഴുചെയ്യാ ശീച്ചിച്ചിക്കുണ്ടോ നു് എന്ന
കാനല്ലോനും തനിക്കുഴിയാനു തോന്നില്ലോ. അതെല്ലു
തതിഞ്ഞര കണ്ണരുണ്ടു് എനിക്കുറാണോ? അവഴുക്കാ
ണ്ടു് അംതെല്ലുത്തിനു വല്ലു് അലബന്നാനും ഒണ്ണു് തോ
നാഴില്ല.

ശ്രദ്ധിച്ചിതൻ

(പ്രത്യക്ഷമായി)

ഈ ചുമങ്കരം ക്കിളിൽ കൊഡു മരിച്ചുകിടക്കുന്നണ്ടു്.

മാറ്റേരൻ

(ഹന്തേലവയകാണും; നില്ലുമ്പുമംയി ദവസ്സുടിയോടും
നും; ഏന്നിട്ടു മറ്റൊരുത്തുകൊണ്ടു് അതിനുക്കേതെങ്ജു നോക്കും)

എവഴനും, നാശംപിഴിക്കാൻ അവക്കീന്നല്ലെന്നു ഉഴ
പുകളിം ചുഴുപ്പുടീമൊക്കുണ്ടു്, ഒപ്പു?

(നോക്കുടി വാറിക്കുന്നവർ ദോഷംാലരായി പരുക്കു ഉച്ച
രിക്കും)

ഹന്തേല

“എതകൻ!” “എതകൻ!”

(രാററിൽ മുവശയം ഗദ്ദമന്ത്രാട്ടക്കിയും)

ര—ര—ഷിക്കും — താൻ—നെനക്ക—ര—ര—
ഴുപദ്ധത്വോം ചെയ്യുട്ടില്ലപ്പോഴി മോഴേ! നിന്നൊഴി താൻ
എതാഴിച്ചൊളിച്ചൊന്നും, താൻ! നിരയോശിയു
ചോടിച്ചും—താൻ—നെനക്ക തനിഴുന്നപ്പോഴി മോഴേ—

(അപരിചിതനോട് പേരാചികമായി)

മനിക്കനൊഴി വേണേ, ഒപ്പു? വന്നാൽ, പഴഞ്ഞ
രജേ താഴച്ചുട്ടെ. ഇതുനും എന്നർ കാഴ്ചുനുപട്ടു
ം പരിചിതൻ

കയ്യപ്പനിക്കാരനായ മാററൻ, നിങ്ങൾക്ക് ധാതാ
നും എന്നോട് പറയുവാനില്ല?

(ഡവപ്പട്ടി വാദിങ്ങനവർ അധികമയികം വികാരവിക്ഷു
ബ്യരായിരുന്നീരുണ്ട്. ‘എതകൻ’ ‘എതകൻ’ എന്നിങ്ങ
നെ ആവത്തിച്ചുവര്ത്തിച്ചുള്ള അധിക്കൂപ്പകോലംഭന്നും
ഡുങ്ങുന്നു)

നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലോ? അവരു ഉറക്കത്തിൽ
നിന്ന വലിച്ചിഴച്ചു വേദനകൊണ്ടും, കടിന്ത്രിപംകൊണ്ടും
അവരു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീഴുന്നതുവരെ കരിക്കും നിങ്ങൾ
ഉവരു തല്ലിയിട്ടില്ലോ?

മാററൻ

താന്ത്രിക വല്ലോം ചെയ്തുവെന്നെങ്കി ഇഴിത്തീവീശ
ചെ എന്നർ തഴേ—ഇഴിത്തീ!

(നാട്ടിയ നീഡിനിന്നും വിഭ്രമം കൂടാൻമാറ്റാനും)

ഹന്തേല

എല്ലാവാം

(ശ്രീമിച്ചസ്പരശഭാ)

ഓ, ഹൃദയിൽജ്ഞനാ—മദ്യസ്വരീതകാലത്തിൽ ഹടിവെ
ട്ട്!—അംഗാർ കളിപ്പുത്രം ചെയ്യുതാ—വകാഖ്യപ്പൂജയി, അ
വൻ കളിപ്പാജണടിരിക്കപ്പുവാ!—

അപരിചിതൻ

(ശാന്തമായും അനന്തരയേന്തെടുക്കിയും)

നിങ്ങൾക്കിനിയും കാറിസമമതം ചെയ്യാൻ യാതൊന്നു
മില്ലോ, മാറ്റോണ്ട്?

മാറ്റോണ്ട്

(സംത്ത്വനായി)

ഖുറ്റപ്പറ്റിന് ആരുഴി ഹൃഷിപ്പൂർണ്ണിംഗാ അവഴി അഭ്യു
ഥുതമീകഴിക്കുന്നു. അഴി തോൻ ചെയ്യുക്കുന്നു ആ ചെ
ക്കാച്ചിംഗാഴ്ച്! എന്നെന്ന സൊന്യം കണ്ഠതിനെപ്പോഴി തോ
നവശ്രദ്ധ പെഴുമാഴി—ഉള്ള്, തോൻ പെഴുമാഴി.

സ്വീകരം

(അയാളുടെനേംകു് ഇരച്ച പാഞ്ചക്കാണ്ട്)

വാതകൻ! കൊലപാതയി!

മാറ്റോണ്ട്

അവർ എന്നോഴ്ച നൊണാപ്പഴിത്തു; എന്ന വഴിയു.

അപരിചിതൻ

ഹൃതാണോ സത്രം?

മാറ്റോണ്ട്

അതുകൊണ്ട് എന്നെ ശക്ഷിക്കുന്നു കഴുത്താവെ!

(വിശ്വാസപ്പുതെ മുടിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒക്കകളിൽ ആ കനകൾ
യാഥയ തിജക്കുമം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നു. അതിന്തനിനു ദി

വരദനല്ല

വുള്ളംഗാത്മാനമകമായ ഒരു പഞ്ചക്കപ്പൻ മണ്ണത്രപ്പ പ്രസർി അനും. അതു കുഴു മാരറാണിനെ പാറിഭ്രാന്തനാങ്കകളും അര യാർഡ് ഭയബന്ധു ആഴുകയും ചെയ്യുന്നു)

ശപരിച്ചിതൻ

കയ്യുണിക്കാരനായ മാറേറൻ, നിങ്ങൾ എന്നോട്
കൂടുവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എല്ലാവരം

(രിമിലപ്പരങ്ങി)

മാധാര മഹമായ ദരംതു! മാധാരയമായ ദരംതു!

പ്ലൂഷ് കൈ

ചെണ്ണായ റപ്പാളിത്തപ്പാ, തീച്ച്. അഞ്ചാളി കു
ച്ചപ്പാണേട്ടുണ്ട്—ഒണ്ട് ഇട്ടുണ്ട്!
മാറേൻ

(ഉച്ചതിൽ കിടന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ട്)

തൊൻ പോയി തുണ്ടിച്ചാവും!

(അഞ്ചാരം കവിളിൽ കൈചേരുമ്പത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നു)

ശപരിച്ചിതൻ

(ഒവബന്ധിയുടെ സമീപത്രയുച്ചെന്ന്, ശ്രീനിഘ്നൻ കൂ
ണികളിടുന്നും തിരിയുന്നു. അഞ്ചാറന്തിനെറ്റെ അഭിവാദ്യ
വും, ഗാംഗിച്ചുഡേശതക്കുമായ അപ്പേംഡേതെ ആകംരവിശേഷ
തനിൽ അരുള്ളവരതന്ത്രംവിത്തിൻ്റെ അവർ പുരകേടു വു
ക്കുന്നു)

ഒയുപ്പുട്ടാതിരിക്കു!

(അംഗുഹം നിഘ്നകയും വരദനവും കൈപ്പിടിച്ചുമത്തുകയും
ചെയ്യുന്നു. അംഗനതരം ശാന്തമായ ഒരു സ്പരഞ്ഞിൽ)

ചെണ്ണുക്കണ്ണു മരിച്ചിട്ടില്ല. അവർ ഉറങ്കുകയാണ്.

(കാഞ്ഞമായി)

ജോഹാന മാറേറൻ!

ഹാസ്യലെ

(കുന്നമോഞ്ചുലമാ ഒരു റഹിതമുള്ള മുൻഡപ്പള്ളിൽ ഒഴുിയുതണ്ടും അപരിചിതക്കുറ കരംവലംബംത്രാട, അപ്പേജ് ത്രിക്കുറ നേർബദ്ധപ്പോഴും ദശാഖ്വാക്ഷാഖക്കാൻ ദൈഖ്യപ്പുംംതെ, അവരിൽ എഴുന്നേഴുന്നും. അവരിൽ ഒരുപ്പേട്ടി വിട്ടു മുന്നോട്ടു നീങ്ങി അപരിചിതക്കുറ മുവിൽ മുട്ടക്കുത്തുന്നു. കാണികൾ പേടിച്ചുരണ്ടു് അവിരെന്നിനു പറവരിക്കുന്നു. അപരിചിത എം റാജനലെയും തനിച്ചുകുന്നു. അപരിചിതക്കുറ മുഷി സ്വന്ത ഫലക്കി തോഴിൽനിന്നുന്ന് നിലംപതിക്കുന്നു. അതിന ടിയിൽ തുരുവും സപ്പന്നപ്പുംവരും ഒരു വസ്തുമാണെങ്കിൽ”)

അപരിചിതക്കുറ

(വാത്സല്യമുസ്താമാധി)

ഹാസ്യലെ!

ഹാസ്യലെ

(ആനംതുജിച്ചയായി അവരിൽ തച്ചകനിക്കുന്നു.)

മുതലേമഹമാണ്.

അപരിചിതക്കുറ

നീ എന്നെന്ന അരിയുമോ?

ഹാസ്യലെ

ഞാൻ അരജിപ്പയെ കാത്തിയൊന്നിയുണ്ടോ.

അപരിചിതക്കുറ

നിനക്ക് എന്നുറ പേരുപറയുന്ന് സാധിക്കുമോ?

ഹാസ്യലെ

(അത്രുതാവേശത്താൽ വിരിച്ചുകൊണ്ടു്)

വിത്രുലുന്ന! വിത്രുലുന്ന! വിത്രുലുന്ന!

അപരിചിതക്കുറ

ഞാൻ നീണ്ടുറ സകടവും നീഉണ്റുറ പേരുന്നും അരി

യുന്നു.

രംഗേല്ല

രംഗേല്ല

ഞാൻ അങ്ങയുടെ ആഗമനത്തിനായി അതശിച്ചകോ
ണ്ടിയന്ന്.

അപരിചിതൻ

എന്നിക്കു!

രംഗേല്ല

അങ്ങയുടെ വന്മുഖ ഒരു പുള്ളിക്കൽത്തുപോലും വീഴ്മ
തത്താണ്. എന്നിക്കു ലജ്ജത്തോന്നന്.

അപരിചിതൻ

(അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതുകൈകു രംഗേല്ലയുടെ ശിരസ്സിൽ ഓ
ച്ചകൊണ്ട്)

ഞാൻ നിന്നിൽക്കിന്നും നിന്റെ അപമാനത്തെ പരി
ഗ്രഹിക്കുന്നു.

(അദ്ദേഹം അവളുടെ മുഖം മെല്ലേമെല്ലു ഇയൻറി കണ്ണപോലു
കളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു)

നിന്റെ കുറ്റകൾ ഞാൻ അന്ത്യപരമായ ചെതന്നും
കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുന്നു. നിന്റെ ആത്മാവാക്മാനം സൗംഘ്ര
കാശമായിരിക്കും. പ്രഭാതംമുതൽ സാധാരണംവരേയും വീ
ണ്ടും പ്രഭാതംവരേയും നിത്രുമായ തേജസ്സിനേറ്റായിരിക്കും.
പ്രകാശപരിപൂരിതങ്ങളായ സമസ്യവസ്തുക്കളും കൈക്കൊ
ളിക്കു. അഗാധവും നീലാഭിരാമവും നീരാഴിയും,
പ്രശാന്തനീലമായ ആകാശങ്ങളിനേരും, റാറിഡോഡനങ്ങ
ളായ പച്ചമരങ്ങളുടെയും എല്ലാ മഹിമാവിഖ്യാസങ്ങളിലും
നിന്റെ നയനങ്ങൾ എന്നും മഴിച്ചുപുള്ളിട്ടുണ്ട്!

(അദ്ദേഹം അവളുടെ കുറ്റങ്ങൾഡി സ്ഥാപിക്കുന്നു)

ഹരണലെ

ഇരുപ്പറന്റു കോടാനകോടി ഭേദത്തകളിൽ ഗാനാലു
പത്രിൽ നിന്റു കണ്ണം സാ വികസപരജായി വ
ൻരിക്കുണ്ട്!

(അംഗോഹം അവളിൽ അധികമായി സ്വർഖനം)

നിന്റു വികലുള്ള നാവിനെ തൊൻ ഇതാ ഇംഗ്ലീഷ്
അയച്ചുവിട്ടു്, നിന്റുയും എന്റുയും സ്വർഖതന്നായ ഇര
സ്വരങ്ങൾക്കും ആത്മബഹ്യതന്നുകൊണ്ടു് ആതിനെ തന്റെ
പൂർണ്ണിക്കുണ്ട്!

(ഹരണലെ, അതുംാതിരോക്കത്താൽ കേംച്ചിവച്ചിച്ചു വിംച്ചു
കൊണ്ടു് എഴുന്നെല്ലാം ഉള്ളതിനം; പക്ഷെ സാധിക്കുന്നില്ല.
അവരു തേനീഡിത്തുകിരഞ്ഞുകൂട്ടും, അപരിച്ചിതന്റു വ
സ്വരത്തിൽ അവളിൽ ദിരസ്സു ചാഞ്ചു മാഞ്ചുകൂട്ടും ചെയ്യുണ്ട്)

അപരിച്ചിതൻ

നിന്റു ഇര കണ്ണീരിൽ, ലോകത്തിന്റു പൊടി
കിൽനിന്നും അഴുക്കിൽനിന്നും, നിന്നു തൊൻ കഴുകിയെടു
ക്കുണ്ട്. സദ്ധ്യപരന്റു നക്ഷത്രകോടികൾക്കുംമീതെ അ
ത്രുച്ചത്തിൽ നിന്നു തൊൻ ഉയരത്തിവിടും.

(അപരിച്ചിതൻ കണ്ണതിന്റു ദിരസ്സിൽ ഏകവെച്ചുകൊണ്ടു്,
താഴേയള്ളി വരികൾ അവയോടുകൂടിയിണ്ടുനു നേരിയ
താഴേമേളുള്ളഭക്താന്നിച്ചു പോകമാറു ചൊല്ലുണ്ട്. അംഗോഹം
ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കു അസാവ്യും ഭേദതാതുപങ്ങൾം വരതി
ജ്യൂതി തിങ്കിക്കൂടിക്കൊണ്ടു് ആവിർഭവിക്കുണ്ട്. ചിപർ ഉയ
രംകൂടിയവരും ചിഥർ കരണ്ണവരുമാണു്. പ്രഭാമയങ്ങളിലും
ചിറകക്കോടുകൂടിയ ബാപ്പികാബാവാരാണു് മറ്റച്ചി
ലർ.. അവർ സൈറരല്ലുാ പരത്തുന്ന മുപപാത്രങ്ങൾം ആട്ട
കൂട്ടും വിപ്പവിടിച്ചു പട്ടംബവരങ്ങൾം നിലത്തുവിരിക്കുകയും
ചെയ്യുണ്ട്)

ഹനേല

അപരിചിതൻ
 അതിമഹിത ധർമ്മത്തിന്
 സമ്മാജ്യ മവിലവു-
 മതുപ്രകാര-
 പ്രസാദപ്പെട്ടിം.
 അവിടു ഭരിപ്പു കലർപ്പ-
 പ്പുവുംമണിം-
 തവിലല്ലാക്കേണ്ണൽ തന്ന
 നിത്യശാന്തി.

(വിജയകളിലെ സ്വരം കേരാശനം—എന്നും ഉദ്ദിഷ്ടാ പിന്നീ
 ച നൃഥണ ഉച്ചതിലുചുത്തിൽ തിരയിൽക്കിയ്ക്കു)

മണിശൈലകളാണല്ലോ
 മതികവർന്നാഞ്ഞേഞ്ഞ-
 മണിയണിയായോ മിനംനോ-
 രഹമനകൾ.

കനകതകിട്ടകൾ മേരത-
 താണാവയുടെ
 കമലീയത കലാഞ്ഞ
 ദേഹിരകൾ.

പഴകിയതിങ്ങവിബഹകി വളിന-
 വിടെ ചൃംഗമൊണ്ടു-
 പ്രതചിനിപ്പായുനി-
 തയവികളിൽ.

ഹനേല

അംഗങ്ങാരോ രജതസിത-
 ഫ്ലൂക്കളിൽ റാജിപ്പ്
 ചെങ്കഴി. നീർപ്പ് ക്രൈ,
 ചെമ്പനിനീർപ്പ് ക്രൈ.

മുണ്ണിഗോപ്പര ശ്രൂംഗാന്തര രംഗ-
 അള്ളിൽ നിന്മന്മ
 ഒണ്ണിചയാലിക്കളിളക്കച്ചാ-
 സാവിടെക്കൈഞ്ഞാം.

ചേലപിലതിൽ വൈശാവ
 ശ്രേവല നീചപ്പ്-
 ഭേദപാശണിന്തിചല്ലും
 സാലുവലിമേൽ,

ശ്രേബളിതപാത്രങ്ങൾ, സുഭ-
 ഗങ്ങൾ, ശലഭങ്ങൾ,
 ശ്രേംഡര വിഹരിപ്പി-
 താത്തലീലം.

മീമസമധവളങ്ങ, ഉതിഡ-
 മതി മുറ്റലങ്ങൾ
 കമനീയ കള്ളമാംസ-
 ദ്രാംഗങ്ങൾ,

വലക്കത്തിൽ ശ്രീനത്തിൽ
 നടന്ന നടത്തിപ്പ്

ചടവിനൊടാ ക്കൊച്ചു-
പുന്നാറക്കെള്ള.

പുളക്കോതുവ മെക്കൻ
വായുവിനവയുടെ
കൂടനാണ് കലിതമാം
ചിറകൊല്ലികൾ.

വിവിധസ്പരശ വീഴികടക്ക-
ണകീഴ്ത്ത മധുരല്ലപനി
വികസിച്ചു, മേരേല്ല-
യർന്നൊട്ടവിൽ,

അതുവീഞ്ഞും സുവാദപ്രതി-
ഡപനി വിജ്ഞിതനി-
നാണ്യുന്നു തരകത്തില്ല-
മലകൾ ചിന്നി.

എന്നോയ്ക്കെ മെന്നോയ്ക്കുമാ—
യങ്ങനെ യുഹകോടികൾ
ചിന്നിട്ടവന്നവ-
നൗതിനേയന്നു,

അതിമഹിത സംഗീത മവ-
തൻ ശ്രദ്ധസ്വന്മാര-
ഗതികളിലനവരത-
മനനമിക്കേ;

ഹരണലെ

അക്കാത വീമികളിൽ,
 എമതാന ഭ്രവിസ്-
 മംഗിക്കം, സീഡാണിസ്-
 ഭപരി പൊങ്ങി,

 അവവട്ടം ചുറുന്നിത്തപ്പ്-
ത്രഞ്ച ഗ്രംമാതമക-
 മാവുകയാണാവ ഇട
 യാനമാം..

 കീഴിൽ, വെളിച്ചത്തിൽ
 വിമല സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ
 വധിനാവ, ദരാദോഹോ
 പുന്നവാഹാർ,

 അവതൻ വിവിധ്യാസ്യങ്ങ-
 ഗതിനോക്കി മോബിപ്ലൈ-
 തന്റുന്നും കൈകോത്ത്
 ലാതിച്ചുമ്പാം.

 അങ്ങളിൽ തേരേജാമയ
 പത്മരാഗാരകത-
ഭംഗാവലി തന്നത്പ്-
 ഗാധതയിൽ,

 അരയന്നത്തിന്റെ ലം-
 യനമെന്നക്കണ-

ക്കൈമപ്പുാൻ തുവ-
 ലലച്ചലനി,
 ദുഷ്ടം കഴിയിട്ടിട്ട
 മെളിപ്പു—താദ്ധം
 തങ്ങൾ തന്നില്ലാരക-
 നാഡ്‌ലസിക്കം,
 കത്താവു ചൊരിഞ്ഞതാരതി—
 ശ്രദ്ധാലൂട് ശോണോജജപല-
 രക്തത്തിലവ ചെച്ചുവു
 തീര്മ്മസ്സാനം.
 അതുകഴിത്തവമന്നം ബഹുവ-
 ജലപ്പേരോദ്ധരി—
 ഭൂതിരജിത മേഖലകൾ
 വിട്ടമാറി,
 സപർത്തിലെ നിജ നിലയം
 പുക്കൻ, വിത്രുമ—
 സപന്മ സുവഷ്ടിര്ത്തിയിൽ—
 ചുന്നലിഖാൻ.

(തങ്ങളുടെ ജോവി ചെയ്ത തീര്ത്തകഴിഞ്ഞ ഫേഖകളുടെ ഒന്ന്
 അപരിചിതൻ തീരിയുന്നു. അസ്യം ദയംകുലൻ അതു
 ഒന്നേതുടെ അവർ അട്ടഞ്ഞചെന്ന് അപരിച്ചിതഞ്ഞിരും എ
 ഫേഖയുടെയും ചുറുമായി ഒരുംചപ്പാക്കിയിൽ നിലകും
 ഇരുന്നു.)

ഹനേല്യ

കൊണ്ട് വരികിങ്ങിപ്പോള്ളതി-

മുള്ളവസന്നംഡി

കൊണ്ട് വരികേന്നാമയി-

പ്പെട്ടങ്ങളേ!

ഈവിടെവരി,നിവിടെവരിൻ, ചിത-

മെഴുമെന്നതമകളേ

കചിട്ടിത്രഞ്ഞവള്ളയരി-

പ്രാവുകളേ!

അതിവെഡന, ഹീമചന്ദ്രം, ഇപറ-

ജനിതവെവശ്രൂം,

മതിമാസ്യ, മിവയിൽനി-

നാപള്ളക്കരക്കാൻ,

പൊതിയുവിൻ സൗഖ്യത്തായി,

മജ്ജാഫ്ഫൂതയായി, നിങ്ങഡി

മഹയവരംതൻ പരിഗ്രഞ്ജി-

ക്ഷീനാഗാത്രം.

പെങ്ങമരിട്ടുവള്ളാട്ടതി-

മമതയിൽ, കാക്കവിൻ

പരഞ്ഞമംം സ്വർത്തിൽ

നിന്നാവളേ.

മുള്ളവത്രുടങ്ങളിലാവഹി-

ചീനിമേലോ-

ക്രതിവേഗം കൊണ്ടുവരി-
നവരൂപ നിങ്ങൾ.

ഉല്പന്നമെന്താന്തുമിയി-
ലപയുലയും

ചുല്ലണിപ്പുരവത്സ-
നിക്ക മീതേ;

മങ്ങിയും മിന്നിയും ചട്ടി-
കയിൽ മുങ്ങിയെഴു-

മങ്ങാ മയ്യുമികർ-
ക്കൊട്ടക്കലെ;

പരിചിയലും വിള്ളിലെപ്പും-
ചുത്തുന്താടികർക്കിം

പലമരത്തോപ്പിന-
മേരെ മുരൈ;

തളിരത്തിൽ മുളമെന്തയി-
ലതിരറ ശാന്തിതന്ന്

തണ്ണവിലും തണ്ണവിലും
വിന്നുമിക്കേ,

.മലയാരവിത്തെല്ലിവെള്ളിം
കോരിനിറയ്ക്കുവിന്ത
മണിച്ചട്ടക്കാനതക്കാൻ-
തെതാട്ടിയിക്കാൻ.

ഹോനലെ

തീപ്പായണശോദമാം വയിരു-
 മതിമഹിതമാം
 കുപ്പമുഗക്കീരു-
 മൊത്തംതയക്കി,

 അവളിൽനിന്നാലീവാൻ
 കഴകിക്കളയുവി-
 നവനികയിലവളാനേന്നു-
 രസുവാമല്ലോ.

 അകലത്തി, ലക്വത്തിൽ
 മൊട്ടിട്ട നില്ലുണ്ണോ-
 ലെൻവല്ലിപ്പുച്ച-
 പ്പടപ്പിൽനിന്നും,

 ഷേവിലാർത്തിയെട്ടത്തി-
 ടവിന്, ഹിമനാറ
 മാലതീമല്ലികാ
 മഞ്ഞരികൾ

 ഒവയൈപ്പുതുമഴി, ചുററാർ
 ഓലവള്ളട
 ഒവവല്ലഭരിതമാം
 ചുന്തനവിൽ,

 എല്ലുത്തളിക്കവിനാപ്പുവുകൾ-
 തനിതള്കളിൽ-

ത്രഞ്ചിത്രഞ്ചന്ദ്രം
 ശൈകരണ്ണദം;

 കള്ളർഹന്തലാവയൽപ്പ് -
 വിത്തളകളിലിരലുമാ
 ജലശൈലം നിങ്ങ
 ഉകറിച്ചംപോൾ,

 മമതരെഴും ഒകകളാലവർം
 തന്റകരചവരണാദം
 മലവരതിത്രകിലാൻ -
 ത്രട്ട്യുന്നിന് നിങ്ങം

 സുരഭിലമാം കനിതൻ,ക്ഷമ-
 വഴിയും, ഹ്രദിംതൈക്കീ -
 പുരിമിലതിൽ ചൊരുവി -
 യരിച്ചുായക്കി,

 പുന്നയത്രജകമാക്കിയ
 വയ്ക്കേന്നെപ്പു കയവിന്
 മനീകനകചഷകങ്ങളിൽ
 നിന്നു നിങ്ങം!

 * * * * *

മധു മധും വിവിധതരങ്ങളാജ്ഞ-
 കാലവർംത
 നയരങ്ങൾക്കൈകവി -
 നയികാറും

ഹനേലെ

കളിരേകവിനവർത്തൻ മുടി
എംഗയത്തിന്, മിച്ചിയഞ്ചും
പുലൻകാലവിലംസത്തിന്
സുഷമകളാൽ.

കവരവിന് മായികമാ
യവഴിം കാണുകൾ
കമനിയ കനകമയ
ഹമ്മ്രജാളാൽ!

മനങ്ങാലച്ചുന്നിട്ടമതിലുകൾ
തൻ മുകളിലായ്
മഴവില്ലോളിവാർന്നനാം-
യാശ്ചച്ചർന്ന മിനാ,

കളകളം പെയ്യുമരം
കിളികലം വീശേട
കളയറതല്ലതി കലങം
ഹരിത കാന്തി

അവർത്തൻ മുട്ടപാശങ്ങൾ-
കടിയിൽ വിരിക്കവി-
നവധിയ, ഗരാളി മുറിയോ-
രലർന്നിരകൾ!

പനിനിരിൽമുക്കിയ പന-
ങ്ങാല വിത്തിയാൽ

പരിപ്പുവായങ്ങൾ
 വീണി വീണി,

 ഒരക്കാവവുമെതിവരോ-
 ഒന്താഴിവുംനമാക്കവി-
 ഓനാമലിൻ ജീവിത-
 മിന്ന നിങ്ങൾ.

 അഴകിൽപ്പുന്തലചുംകി-
 യണിയിട്ട് നില്ലതെ-
 ഞങ്ങളന്തുംയണിയുന്ന
 ക്രൈക്കരകൾ;

 ചിനലക്ഷ്മിയണയുംദോഹരവി-
 ദന്തിൽ കരുക്കരോ-
 സംവു ചുരെവതങ്ങൾ
 ഫുത്തമാടി,

 കണ്ണീതം നെടവിർപ്പം കല-
 രാതിനിയവിടെകയ-
 കണ്ണുഖനിയോടങ്കളവിൻ
 വിത്രുമിക്കാം!

 അവിന്തുനാന്താർദ്ദ-
 ഗാനമേലുങ്ങളും-
 പബ്ലിക്കേഷൻ
 വരേക്കരിപ്പിക്ക!!.....

ക്രിക്കറ്റ്

ദേവതകൾ

(സംഘാടനപ്രസം പാട്ട്)

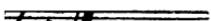
വിശ്വാലൈ വിത്രമാനദം—നൽകാൻ
കണമണി, നിന്മാഖാമദം,
കൊണ്ടിത്തുപാക്കാനുള്ളിരു—തെങ്ങെ ദം
വിശദലുവീമിക്ക നേരം!

എന്നം നീ താരാട്ടുപാട്ടിൽ—മുജച്ചം
പുണ്യവാന്മായെട നാട്ടിൽ!

എന്നം നീ താരാട്ടുപാട്ടിൽ—മുജച്ചം
പുണ്യവാന്മായെട നാട്ടിൽ!! ...

(ദേവതകൾ പാടിക്കാണിരിക്കു രാഹം കുമാൻ ഇരുട്ടു
ഞ്ഞുവരുന്നു. ഇരുളിൽനിന്നും അവരുടെ ഗാന്ധിജിൻ്റെ ഒ^ഡ
മൃം മുട്ടത്തെ മുട്ടത്തെ നേരുളുന്നതാണ്' കേരംകിന്നതു'. അനു
ന്നും റംഗം മുഖപുള്ളിമാക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ ചുണ്ണാത്തപത്രി
നീറു ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പ് എങ്ങനെയായിതന്നുവോ അ
തെവിയത്തിൽത്തെന്ന ധർമ്മപയത്തിനീറു അന്തർഭുമം പ്ര
ത്രക്കപ്പെടുന്നു. എന്നേവെ സുവാക്കടപിടിച്ച പശവബ്ലൂട്
കെ കെ?—വീണ്ടും കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നു. ദേഹകൾ ദാ
ച്ചലം അവരെ കൂടിൽ വൊച്ചുന്നോക്കിക്കൊണ്ടു അനിഞ്ഞുനി
ജ്ഞകയാണ്. കൂടുതൽ കെ മെഴുക്കതിൽ പരിചിച്ചുകൊണ്ടും,
മലപ്പുണ്ണിയെട ഉറുദനോക്കിക്കൊണ്ടു മെക്കുമുഖസംഭാഗങ്ങളി
നിന്നുമുക്കിയും മാഞ്ഞാക്കിയും കട്ടിപ്പിന്നറിക്കുന്നു. ദേവതകളും
ഒരു ദാരാ അവരിനില്ലെങ്കുന്നു)

(ഡാക്ടറുക്ക്)

1.	திக்ளராப்பன்	ஹ. ஏ. ரீ. சுவாமி.	1
2.	மாணிக்ரம்	„	1
3.	காஷபிடிது தோணி	„	1
4.	ஏழட்டாணி—நாயகன்னி	1	
5.	ஏஞ்சலாகம்	„	1
6.	காஞ்சிரகமகரம்—காஞ்சி	1	
7.	ஏழாமுடி	„	1
8.	ஏழாங்கிக	„	1
9.	ஏஸ் தொழிற்	„	1
10.	ஏந்தை—பொன்களை வக்கி	1	
11.	ஏவேங்கை	„	1
12.	ஏவங் பிள்ளை வக்கா-ஸி. ஜ. அனுப்பு	1	
13.	ஏந்துபிஸம்	„	1
14.	ஏந்துக—ஏந்துக திலைபிழை	1	
15.	ஏந்துக விவாதமங்க—ஸங்கபதி அநம்	1	
16.	ஏந்துக விவாதமங்க—காஞ்சிதிலை	1	
17.	ஏந்துக ஸபங்க—ஏவங்க	1	
18.	ஏந்துக விவாதமங்க	„	1
19.	ஏந்துக விவாதமங்க—ஸீஸி	1	
20.	ஏந்துக விவாதமங்க	„	1
21.	ஏந்துக விவாதமங்க—ஏந்துக விவாதமங்க—ஸி. பி. ரெமா	2	
22.	ஏந்துக விவாதமங்க	„	2
23.	ஏந்துக விவாதமங்க—ஏந்துக விவாதமங்க—ஸி. பி. ரெமா	2	
24.	ஏந்துக விவாதமங்க—காஞ்சிதிலை	1	
25.	ஏந்துக விவாதமங்க—காஞ்சிதிலை	0	
26.	ஏந்துக விவாதமங்க—காஞ்சிதிலை	1	

NATIONAL BOOKSTALL, K. BAZAAR, KOTTAYAM.